

JEZUS MET HEERLIJKHEID EN EER

GEKROOND

VERKLARING
van het
BOEK DER OPENBARING

DEEL II

*

door G. Vooy's

UITGEGEVEN IN EIGEN BEHEER

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgaven mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers

Gaat uit en aanschouwt, gij dochteren van
Sion! de Koning Salomo met de kroon
waarmee Zijn moeder Hem kroonde op de dag
Zijner bruiloft en op de dag der vreugde Zijns
harten.

Hooglied 3 : 11.

HOOFDSTUK 9

1a *En de vijfde engel heeft gebazuind.*

Naarmate de oneindige oceaan van Gods majesteit zich voor het oog van het schepsel gaat verheffen en steeds verder buiten haar oevers gaat treden, naar die mate stijgen ook de wonderen van Zijn van alle eeuwigheid verborgen Raadsbesluiten.

Al is het dat de Heere Jezus, stervende aan het kruis, heeft uitgeroepen: "Het is volbracht" (de symboliek van het geslagen zijn van het derde deel der Zon in de vierde bazuin) nochtans zal van daaruit de glorie van Zijn overwinning over hel en dood, Zijn overwinning op de berijder van het rode paard en zijn gevolg geopenbaard worden vanwege de kracht en de majesteit van Zijn opstanding uit de doden.

Dit is in tegenstelling met hetgeen het rijk der duisternis beoogd en verwacht had. Ja, zelfs Zijn discipelen zijn aanvankelijk blijkbaar van mening geweest, dat het met de glorie van Jezus gedaan was nu Hij gestorven en begraven is. Dit blijkt uit Lukas 24 : 11 en 21.

Maar in de opstanding van de Heere Jezus uit de doden wordt op het allerhoogst bevestigd het woord dat Hij gesproken heeft door Zijn dienstknecht Jesaja; "Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde alzo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan ulieder gedachten." - 55 : 9.

Nu zullen juist de heerlijkheid en de majesteit Zijner overwinning die Hij in Zijn sterven en in Zijn opstanding uit de doden behaald heeft, voor het oog van Zijn ganse schepping op het alleruisterrijkst geopenbaard worden in de overige stemmen der bazuin der drie engelen die voorts nog bazuinen zullen, maar bovenal wanneer de zevende engel de laatste, de zevende bazuin zal gaan blazen.

Eerst willen wij ons echter bepalen bij hetgeen er geschied is toen *de vijfde engel de bazuin geblazen heeft*, want daaruit zal gaan blijken dat al het alarmgeklank der eerste vier bazuinblazers daarin vervat is. Dit blijkt al direct bij de aanvang, vers 1b.

9 : 1b

1b *En ik zag een ster, gevallen uit de hemel op de aarde.*

Reeds dit tekstgedeelte is bovenmate overweldigend vanwege de verrassingselementen die erin verborgen zijn.

We willen ze vooraf aanwijzen en daarna trachten er een verklaring van te geven.

Het eerste verrassingselement is dat Johannes zegt: *En ik zag*, het tweede *een ster*, het derde *uit de hemel*, het vierde *gevallen*, het vijfde *op de aarde*.

Om elk dezer te zien en te kunnen verstaan is het noodzakelijk te letten op hetgeen de vier voorgaande bazuinblazers geopenbaard hebben.

De laatste drie houden verband met hetgeen de eerste vier geopenbaard hebben.

Het hoofdonderwerp van ons tekstgedeelte is *de ster*.

Ten eerste letten we er dan op dat deze *ster* "geworden is hagel en vuur, gemengd met bloed" (eerste bazuin).

Ten tweede hoe hij "als een grote berg, brandende van vuur, in de zee geworpen is" (tweede bazuin).

Ten derde hoe hij "brandende als een fakkel, uit de hemel gevallen is en daarbij terechtgekomen is op het derde deel der rivieren en op de fonteynen der wateren" (derde bazuin).

En tenslotte letten we op de gevolgen van deze drievoudige werking van satan, namelijk dat de Zon en de maan en de sterren geslagen zijn (vierde bazuin) dat hij in feite *gevallen is op de aarde*. Dit blijkt uit 12 : 16.

Van dit alles heeft Johannes niet gezegd dat hij dit gezien heeft. Dat is hem bekend geworden uit het blazen der eerste vier bazuinen, namelijk uit de verkondiging van het Woord Gods tot aan en tot en met het geslagen worden der Zon en der maan en der sterren toe.

Het geslagen worden der Zon heeft hij met het vleselijke oog wel gezien, maar de werkelijke betekenis niet onmiddellijk begrepen, echter wel na de uitstorting van de Heilige Geest.

9 : 1b

Vandaar het eerste verrassingselement in ons tekstgedeelte: *En ik zag*, want nu de Zon geslagen is, zal de verdervende werking van deze uit de hemel gevallen *ster* zichtbaar voor hem worden in de Nieuwtestamentische Gemeente.

Dit is al onmiddellijk gebleken in de vervolging der Gemeente. - Handelingen 8 : 1.

Het tweede is, dat Johannes nu zonder meer zegt: *een ster*.

Dit is van overweldigende betekenis, want bij het blazen der derde bazuin werd hij nog "een grote ster" genoemd. - 8 : 10.

Nu echter zijn kop vermorzeld is door de opstanding van de Heere Jezus uit de doden zijn al zijn grootheid en geweld vergaan.

Hij is nu (om zo te spreken) in het defensief gekomen in de heilige oorlog.

Zijn aanzien van "hagel en vuur", zijn aanzien als van "een grote berg, van vuur brandende", zijn aanzien als van "een vurige fakkel", al deze machten heeft de Heere Jezus hem uitgetogen en hem in het openbaar tentoongesteld. - Kolossensen 2 : 15.

Het derde is *uit de hemel*.

Hoewel dit in 8 : 10 bij het blazen der derde bazuin ook van hem gezegd wordt, hebben deze woorden hier in 9 : 1 bij het blazen der vijfde bazuin een geheel andere klank, want in 8 : 10 wordt het feit van het *gevallen* zijn van deze *ster uit de hemel* bekendgemaakt, maar in 9 : 1, bij het blazen van de vijfde bazuin, wordt dit zonder meer vastgesteld.

Zo is het ook met het woord *gevallen*. Ook dit woord ziet op hetgeen in de voorafgaande bazuinen bekendgemaakt is.

Hieruit volgt dat in deze wijze van samenstelling der tekst nu geopenbaard zal worden welke gevolgen het blazen der eerste vier bazuinen voor *de aarde* - 8 : 13 - zal hebben.

Het vijfde verrassingselement is dan ook *op de aarde*, dit in te-

genstelling tot de derde delen die bij het blazen der eerste vier bazuinen steeds in het geding zijn geweest.

Déze *ster* is niet gevallen op de derde delen, maar *op de aarde*. Welke gevolgen het *vallen* van deze *ster* voor *de aarde* zal hebben, zal gaan blijken.

In feite ligt aan de openbaring van deze *uit de hemel gevallen ster* ten grondslag de openbaring van:

- haar geworden zijn (eerste bazuin).
- haar geworpen zijn in de zee (tweede bazuin).
- haar gevallen zijn op het derde deel der rivieren en op de fonteinen der wateren (derde bazuin).
- in bepaalde zin ook het geslagen worden van de Zon, de maan en de sterren (vierde bazuin) zoals blijken zal uit 18 : 1 t/m 5.

Van hieruit gezien zijn dan ook de woorden *op de aarde* in ons tekstgedeelte zo verrassend.

Hierin begint het drievoudig weegeroep van de vliegende arend gestalte te krijgen, want ondanks het feit dat de overste dezer wereld juist bij het geslagen worden der Zon buiten geworpen is - Johannes 12 : 31 - zo blijkt nochtans uit onze tekst, dat *de aarde* vanaf die tijd een voorportaal geworden is van de put des afgronds, hetwelk in steeds toenemende mate zal gaan blijken. Niet alleen in het blazen van deze en van de zesde bazuin, maar in beginsel reeds uit hoofdstuk 11 en vervolgens in het bijzonder uit de hoofdstukken 13 t/m 18.

1c *En haar werd gegeven de sleutel van de put des afgronds.*

Zelfs in deze woorden *en haar* is een geheimenis verborgen. Niet omdat het woord 'ster' hier ontbreekt, want de ware aard van deze uit de hemel gevallen ster zal lange tijd voor de meeste inwoners der aarde verborgen blijven. Hij zal het aanzien als van een lichtende ster trachten te bewaren. Dit is in het bijzonder gebleken uit de wederwaardigheden van de zeven Gemeenten van Klein-Azië.

Als wij voorts nauwlettend aandacht schenken aan dit tekstgedeelte, worden wij enerzijds vervuld met schrik en beving, maar anderzijds staan wij in de geest verwonderd vanwege de glorie en de geheimenissen die erin verborgen zijn.

Wij merken er vier uitzonderlijke verborgenheden in op.

- Een ontzettende tegenstelling.
- Een heilige, onkreukbare, wraakoefenende gerechtigheid van God.
- Een Koninklijke triomf van de Ruiters op het witte paard.
- Een wonderlijke majesteit en wijze van werken van de grote Overwinnaar.

Wij achten het van groot belang, willen wij de inhoud van deze bazuin kunnen verstaan, op elk dezer vier punten wat dieper in te gaan.

Vooraf willen wij er nogmaals de aandacht op vestigen, dat deze vijfde bazuin, evenals de zesde en de zevende, overwinningsopenbaringen zijn van de Zone Gods, zoals Hij Zich als God geopenbaard heeft bij het blazen der vierde bazuin door Zijn opstanding uit de doden, want van daaruit is het drievoudige wegeroep uitgegaan van de in het midden des hemels vliegende arend.

Wat de ontzettende tegenstelling betreft in dit tekstgedeelte verwijzen wij eerst naar 1 : 18, waar de Heere Jezus gezegd heeft: "En Die leef en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods."

Vervolgens verwijzen wij naar 1 : 20 met de verklaring van o.a. de uit de hemel gevallen morgenster. En inzonderheid ook naar de verklaring van 3 : 7, waar wij over de sleutelmacht geschreven hebben en hoe deze (in geestelijke zin) van Sebna op Eljakim gekomen is.

Op deze en ook op andere plaatsen hebben wij de oorspronkelijke glorie van de ster, zoals deze hier in vers 1c voorkomt, voor de aandacht gesteld.

Hier en nu omdat hij van oorsprong een sleutelpositie ingenom-

men heeft in de scheppingsvolmaaktheid, zoals blijkt uit Ezechiël 28 : 13 t/m 15.

Van hem nu, van deze ster uit 9 : 1b, die uit de hemel is gevallen, is deze glorie (namelijk de sleutel van het huis Davids) weggenomen en aan de blinkende Morgenster gegeven, zoals dit afgeschaduwd is in Eljakim. - Jesaja 22 : 22.

Dit nu is de ontzettende tegenstelling, dat aan deze ster *nu de sleutel van de put des afgronds gegeven is* door Hem Die hem bij het blazen der vierde bazuin buiten geworpen heeft. - Johannes 12 : 31b. Groter tegenstelling is er in het ganse heelal niet denkbaar.

In feite is dit ook uitgebeeld in de geschiedenissen van Esther, want van Haman werd des Konings zegelring weggenomen en aan Mordechai gegeven. - Esther 8 : 2.

Ten tweede zeiden we, blijkt uit dit tekstgedeelte een heilige, onkreukbare, wraakoefenende gerechtigheid van God.

Dit blijkt uit deze zijn vernedering, want blijkens zijn schaduwbeeld, de koning van Tyrus, is zijn glorie zo onvoorstelbaar groot geweest, dat zijn hart zich verheven heeft om zich boven de sterren Gods te verhogen, ja om zelfs de Allerhoogste gelijk te worden. Dit blijkt uit Jesaja 14 : 13.

Het is opmerkelijk, dat zijn glorie en de wraakoefenende gerechtigheid van God over hem ook zijn afgeschaduwd in de Farao van Egypte. Zie hiervoor Ezechiël 31 geheel.

Ook in Jesaja 14 : 15 zegt God van hem: "Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van de kuil."

"Van het geluid zijns vals deed Ik de heidenen beven." - Ezechiël 31 : 16.

Dan zal God ook de heidenen doen beven, zoals blijken zal bij het blazen van deze vijfde en inzonderheid bij het blazen van de zesde en de zevende bazuin. Dit beven zal nu voorts in deze vijfde bazuin geopenbaard worden.

Ten derde zeiden we: Er is een Koninklijke triomf voor de Ruiters op het witte paard in dit tekstgedeelte verborgen, omdat

9 : 1c

Hij het is, Die door Zijn sterven aan het kruis en door Zijn opstanding uit de doden de sleutels der hel en des doods verworven heeft. - 1 : 18. Daarom is Hij het ook, Die de sleutel Davids heeft. - Jesaja 22 : 15 t/m 25. "Die opent en niemand sluit, Hij sluit en niemand opent." - 3 : 7.

Een Koninklijke triomf voor de Ruiter op het witte paard, want God had deze gevallen ster (vanwege Zijn almacht) wel met één slag voor eeuwig in deze afgrond kunnen besluiten, maar het heeft Hem behaagd (tot glorie van Jezus Christus) hem, deze gevallen ster, voor de heilige engelen en voor de mensen in het openbaar tentoon te stellen - Kolossensen 2 : 15 - en door het borgtochtelijk lijden Zijns Zoons voor de zonden der mensen en de schuld der wereld over hem te triomferen.

Maar bovenal heeft de Heere Jezus hem voor aller oog tentoongesteld door aan hem *de sleutel van de put des afgronds te geven*. En dat wel aan hem die in zijn oorspronkelijke glorie de sleutel van het huis Davids op zijn schouder gedragen heeft.

Hij is hierdoor afgestoten van zijn staat en verstoord van zijn stand. - Jesaja 22 : 19.

Ten vierde zeiden we: een wonderlijke wijze van werken van de grote Overwinnaar wordt er in dit tekstgedeelte geopenbaard.

Niet alleen omdat Hij deze ster op de aarde heeft laten vallen (vers 1b), maar bovenal omdat Hij deze ster *de sleutel van de put des afgronds gegeven heeft*.

Doch juist van hieruit zullen de glorie en de victorie van de grote Overwinnaar zich gaan openbaren en zich gedurig voortplanten, want deze gevallen ster heeft ongetwijfeld gemeend door het openen van deze *put des afgronds* de Nieuwtestamentische Gemeente van Jezus Christus te gronde te kunnen richten.

Hij hield er geen rekening mee, dat de poorten der hel Zijn Gemeente niet zullen kunnen overweldigen. Dit zal in het bijzonder blijken in 20 : 4.

Deze glorie van de Overwinnaar betekent voor Zijn strijdende Kerk bloed en tranen, als Hij hen door lijden uit de macht en de klauwen van hun machtige tegenstander rukken zal, wanneer deze van het grote zwaard dat hem gegeven is - 6 : 4 - gebruik zal maken om zo mogelijk hun oor van de Waarheid af te wenden.

Deze strijd nu van Zijn volk én hun overwinning in Zijn kracht zullen in de overige stemmen der bazuin der drie engelen die nog bazuinen zullen, geopenbaard worden.

Maar bovenal zal Zijn overwinning geopenbaard worden, als de zevende engel zijn bazuin zal blazen.

Dan zullen er grote stemmen in de hemel geschieden, het uitjubelende: "De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid." - 11 : 15.

De volken waren wel toornig geworden, zoals blijken zal bij het blazen van de vijfde en de zesde bazuin, maar dan zal Gods toorn gekomen zijn en de tijd der doden om geoordeeld te worden. - 11 : 18.

Dit alles ligt in dit korte tekstgedeelte besloten. Daarom waren wij niet alleen bevreesd, maar ook verwonderd bij het zien van de geheimenissen, die erin verborgen zijn.

Van nature zijn wij zo licht geneigd om achteloos aan een bepaalde tekst of een tekstgedeelte voorbij te gaan, zonder acht te geven op de mogelijke glorie die er soms in verborgen zou kunnen zijn.

Wij concentreren uit vleselijke nieuwsgierigheid onze overleggingen van nature veel meer op de dingen die haast geschieden moeten.

Voorals nu betreffende hetgeen geopenbaard zal worden bij het blazen van deze vijfde en zesde bazuin, menende dat dit van meer en van hoger belang is dan de glorie van Jezus Christus, die juist in het bijzonder in dit tekstgedeelte geopenbaard is.

Ja, wij achten deze glorie zelfs het belangrijkste in de openbaring van déze en de zesde bazuin, hoezeer ook de dingen die haast geschieden moeten daarin geopenbaard zullen

9 : 2a

worden.

2a *En zij heeft de put des afgronds geopend*

Hoewel de overwinningsglorie van de Heere Jezus in dit tekstgedeelte geopenbaard wordt, moet het alle schepselen in de hemel en op de aarde toch met afgrijzen vervullen, dat deze eens zo glorievolle ster, die met zijn uitzonderlijke heerlijkheid de hemel vervuld heeft, zo diep heeft kunnen vallen dat hij nu gedoemd is *de put des afgronds te openen*.

Ja dat hij, zolang God dit zal toelaten, niet anders zal kunnen doen dan alles wat door God in het aanzijn geroepen is, trachten te verderven.

Maar het ergste voor ons mensen is, dat dit ook onze diepe verlorenheid aanwijst, onze verschrikkelijke rampzaligheid, omdat wij deze gevallen ster tot onze geestelijke vader en leidsman verkoren hebben en zijn begeerten willen doen. - Johannes 8 : 44a. Ja geheel en al zijn dienstknechten geworden zijn, want "een iegelijk die de zonde doet is een dienstknecht der zonde." - Johannes 8 : 34.

Daarom is het dat wij en alle mensen zonder uitzondering, zoals wij van nature geboren worden, tezamen met hem ook niet anders kunnen doen dan *de put des afgronds openen*.

Ook onze keel is een geopend graf, allen zijn we afgeweken, tezamen zijn we onnut geworden, er is niemand die goed doet, ook niet tot één toe.

Met onze tongen plegen wij bedrog, slangenvenijs is onder onze lippen, ja onze mond is vol van vervloeking en bitterheid en onze voeten zijn snel om bloed te vergieten.

Vernieling en ellendigheid is ook op onze wegen en de weg des vredes kennen wij van nature niet. - Romeinen 3 : 12 t/m 17.

Van nature is al ons doen en laten erop gericht deze ster te volgen in het *openen van de put des afgronds*, want "onze tong is een wereld van ongerechtigheid.....en wordt ontstoken door de hel." - Jakobus 3 : 6.

9 : 2b

2b *En er is rook opgegaan uit de put.*

Het moet toch wel een onpeilbaar diepe afgrond zijn waarin deze ster en wij (de mede van God afgevalen wereld) verzonken zijn.

Dit blijkt temeer, als wij letten op 4 : 8 t/m 11, op de oorspronkelijke scheppingsjubel der dieren en der vierentwintig ouderlingen.

Ook wij zijn evenals deze uit de hemel gevallen ster van oorsprong in de hoogste heerlijkheid geschapen.

Letten wij bovendien op de herstelde lof aan God in de herschepping - 5 : 9 t/m 14 - die door Jezus Christus verworven is, dan wordt de tegenstelling met de *rook* die uit deze *afgrondspuit* opstijgt, nog oneindig veel groter.

Voordat wij op de betekenis van dit tekstgedeelte ingaan, willen wij eerst nog een korte inleiding houden op deze drie weeën. - 8 : 13b.

Ons tekstgedeelte is de aanvang van het eerste wee.

Hierbij merken wij op dat dit eerste wee (evenals het tweede) in bepaalde zin een tijdsbepalend karakter heeft, zoals dit ook met de zeven brieven aan de zeven Aziatische Gemeenten het geval was.

Het eerste wee heeft betrekking op de eerste periode van de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis. Dat de eindtijd in twee perioden onderscheiden wordt blijkt uitdrukkelijk uit de samenstelling van de hoofdstukken 11 en 13.

Ja ook uit 1 Timotheüs 4 : 1 t/m 3 (eerste periode) en 2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5 (tweede periode).

In beginsel is door de Nieuwtestamentische getuigen dit eerste wee aangekondigd tegen de vervallen Kerk, de heidenen in de voorhof die de heilige stad vertreden hebben, zoals dit vermeld is in 11 : 1 t/m 6.

Maar daarenboven is dit wee (aanvangende met de opgekomen *rook uit de put*) met kracht geopenbaard in de werking des sa-

9 : 2b

tans in het uit de zee opgekomen beest. - 13 : 1 t/m 10.

Het tweede wee is geopenbaard in de tweede periode, aanvankelijk de verdervende macht openbarende van het uit de afgrond opgekomen beest - 11 : 7 t/m 13 - en daarna de verleidende macht openbarende van het uit de aarde opgekomen beest. - 13 : 11 t/m 17.

Toch zal in de openbaring van deze twee weeën gaan blijken, dat ook zij profetieën in zich verbergen die de ganse tijdgeschiedenis omvatten, evenals dit bij de zeven brieven het geval was.

Bij het derde wee, dat bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden, zal het geheel anders zijn, evenals dit bij de ontsluiting van het zevende zegel het geval was.

Als die zevende bazuin geblazen zal worden, zal daarin ook het eeuwige oordeel begrepen zijn, doch daarover later.

H e t e e r s t e w e e: Hierin komen profetieën voor die betrekking hebben op vroegere tijden.

Wij vestigen de aandacht op de sprinkhanen die in dit wee in het geding gebracht worden. Deze hadden bij de bevrijding der kinderen Israëls uit Egypte ook grote betekenis.

In de verklaring der sprinkhanen zal gaan blijken wat zij Oudtestamentisch en inzonderheid Nieuwtestamentisch te betekenen zullen hebben, als de dode lichamen der getuigen van Jezus zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk Sodom en Egypte genoemd zal worden. - 11 : 8.

H e t t w e e d e w e e: Dit omvat ook de ganse tijdgeschiedenis.

Wij wijzen op de gouden, de zilveren, de koperen, de stenen en de houten afgoden die aan het einde van dit wee in het geding gebracht worden. - 9 : 20.

Hiermee is de wereld te allen tijde geconfronteerd geweest. Dit blijkt inzonderheid uit Daniël 5 : 23.

9 : 2b

Voorts zullen de dingen die haast geschieden moeten, zoals deze aanvankelijk geopenbaard zijn in de zeven brieven en in de ontsluiting der zeven zegelen maar inzonderheid zoals zij tot nu toe geopenbaard zijn in de eerste vier bazuinen, van volkomen andere aard zijn. Ja zij zullen een volkomen ander karakter hebben.

In alle voorgaande profetieën is het steeds de Kerk, de Gemeente van de Heere Jezus Christus, die in het geding is gebracht. Dit bleek het sterkst uit de genoemde zeven brieven. Maar van nu aan, nu de Zon geslagen is, zullen de inwoners der aarde mede in de weeën betrokken worden als het gaat over de dingen die haast geschieden moeten.

Vandaar dat de vliegende arend het drievoudige wee over de inwoners der áárde uitgeroepen heeft. - 8 : 13.

Dit zal niet alleen blijken uit de openbaring van de vijfde en de zesde bazuin in dit negende hoofdstuk, maar hun nagalm (om zo te spreken) zal voorzover het de vijfde bazuin betreft geopenbaard worden in de eerste helft van de hoofdstukken 11 en 13 en voorzover het de zesde bazuin betreft in de tweede helft van die hoofdstukken.

In de verklaring van die hoofdstukken zal dit blijken en toegelicht worden.

Het blazen der zevende bazuin zal daarentegen geheel enig zijn, dit d e r d e w e e zal alles omvatten, ja alles:

De openbaring der heerlijkheid des Vaders. - hoofdstuk 11 : 15 t/m 19 en hoofdstuk 12.

De openbaring der heerlijkheid des Zoons. - hoofdstuk 14.

De openbaring der heerlijkheid des Heiligen Geestes. - de hoofdstukken 15 en 16.

Het oordeel over de grote hoer en het grote Babylon. - de hoofdstukken 17 en 18.

De bruiloft des Lams. - hoofdstuk 19.

De openbaring der laatste tijden. (1 Timotheüs 4 : 1 t/m 3) - hoofdstuk 20 : 1 t/m 6.

De openbaring der laatste dagen. (2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5) -

9 : 2b

hoofdstuk 20 : 7 t/m 9.

De openbaring van God Drieënig in het eeuwige oordeel. - hoofdstuk 20 : 10 t/m 15.

De openbaring "God alles en in allen zijnde." - de hoofdstukken 21 en 22.

Dit alles hebben we zo kort mogelijk voor de aandacht gesteld ter inleiding op het blazen der laatste drie bazuinen, opdat een en ander in de verklaring ervan beter begrepen zal kunnen worden, want het hoofdthema van deze drie bazuinen is er niet op gericht om de nieuwsgierigheid van de vleselijke mens te bevredigen omtrent de dingen die haast geschieden moeten, maar om aan te tonen op welke wijze

"Jezus met heerlijkheid en eer gekroond is."

Dit zal in het bijzonder blijken in de hoofdstukken 14 en 19.

Dit alles zal geschieden en is in beginsel reeds geschied, nadat de Zon geslagen is bij het blazen der vierde bazuin, na de opstanding van de Heere Jezus uit de doden.

Wat betreft de woordelijke inhoud dezer drie bazuinen, hierin zal op zeer bijzondere wijze blijken, dat zij elk voor zich een zeer sterk zinnebeeldig karakter hebben.

Dit blijkt al onmiddellijk uit dit tekstgedeelte: *En er is rook opgegaan uit de put.*

Ook de samenstelling der zinnebeelden zal in de hoogste mate verbazingwekkend blijken te zijn. Dit blijkt al direct hieruit, dat in de openbaring der dingen die haast geschieden moeten, zoals die in dit eerste wee verborgen zijn, een zeer langzaam en gestadig toenemen van dit wee geopenbaard zal worden.

De aanvang wijst hier reeds op, want er staat geschreven: *En er is rook opgegaan uit de put.* Dit is het eerste beginsel van het wee dat over de inwoners der aarde komen zal, nadat zij de Heere Jezus gekruisigd zullen hebben.

Deze *rook* zal zich in toenemende mate gaan openbaren, eerst over de Nieuwtestamentische Kerk, omdat zij als Sodom en Egypte geworden is, "alwaar óók onze Heere gekruist is", zegt 11 : 8.

Zij zal echter ook steeds meer en meer de ogen en de zinnen van de wereldse mensen gaan verblinden, zodat er in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. - 2 Timotheüs 3 : 1.

In de Kerk des Heeren zullen al spoedig valse leraars komen, "die verderfelijke ketterijen bedekt invoeren zullen, ook de Heere, Die hen gekocht heeft, verloochenende, een haastig verderf over zichzelf brengende." - 2 Petrus 2 : 1. "Door welke de weg der Waarheid gelasterd zal worden." - 2 Petrus 2 : 2. Ja de *rook* die *uit deze put opgegaan is*, zal gaandeweg dikker worden, zó, dat zij het aanzien zal krijgen:

2c Als de rook eens groten ovens.

In feite vervolgt Petrus op dezelfde wijze (in het tweede en in het derde vers van het door ons aangehaalde Schriftgedeelte) zeggende: "En velen zullen hun verderfenissen navolgen, door welke de weg der Waarheid zal gelasterd worden. En zij zullen door gierigheid, met gemaakte woorden, van u een koopmanschap maken over welke het oordeel van overlang niet ledig is en hun verderf sluimert niet."

Dit koopmanschap ziet ongetwijfeld op de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is met haar veelvuldige koophandel van aflaten enz., zoals dit ook vermeld wordt in 18 : 7 t/m 15. En het oordeel en het verderf dat niet sluimert, dat zal geopenbaard worden in ons teksthoofdstuk, de verzen 2 t/m 11.

Voorts hebben wij in de inleiding op de brief aan Pergamus er reeds op gewezen dat ook de zeven Gemeenten, wat betreft hun profetische betekenis, in regelmaat van volgorde steeds verder van hun apostolische oorsprong vervallen zijn.

Echter met dit verschil, dat bij het blazen dezer drie bazuinen de inwoners der aarde er nu meer bij betrokken zullen worden, vooral betreffende de dingen die haast geschieden moeten vanaf het geslagen zijn der Zon tot aan de voleinding der wereld.

De vijfde buzuin zal het verval der Kerk aanwijzen zoals zij

Rooms-Katholiek geworden is in de eerste periode der Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis met de oordelen over haar en over de wereld in de eerste en in de tweede wereldoorlog.

De zesde bazuin zal de gruwelen der Kerk en der wereld aanwijzen in de tweede periode der Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis, als het uit de aarde opgekomen beest zijn scepter over haar zwaaien zal, met als gevolg de openbaring van de derde wereldoorlog die een klein beginseltje zal zijn van het blazen der zevende bazuin.

Evenwel zal in het blazen dézer bazuinen een echo doorklinken van hetgeen van oude tijden af reeds geschied is, want *de rook* van deze put des afgronds heeft zich reeds in beginsel vanaf het ontstaan der zonde geopenbaard met als gevolg de ondergang der eerste wereld door de zondvloed.

Daarna is ten tijde van Abraham deze *rook* door hem reeds gezien "als *de rook eens ovens*" - Genesis 19 : 28 - in de ondergang van Sodom en Gomorra met haar ganse landstreek. Zelfs *de rook* die opgestegen is uit de tichelovens van Egypte, is in wezen opgestegen uit deze put des afgronds, want ook deze had ten doel de werken Gods te verderven en Zijn werk uit te roeien.

Zo is ook *de rook* die hier en nu opstijgt uit de put des afgronds een zinnebeeld van het verduisteren van de Waarheid door de satan vanaf het apostolische tijdperk.

Zij zal gedurig dikker worden en het aanzien krijgen als *de rook eens groten ovens*.

Ja zij zal steeds ernstiger vormen aannemen, want vers 2d zegt:

2d *En de zon en de lucht is verduisterd geworden van de rook des puts.*

Hoezeer *de zon*, Gods Woord, en *de lucht* waarin de wolken der getuigen van Jezus zich bevinden, *verduisterd zijn geworden* door deze *rook* hebben we aangewezen in de verkla-

ring van de vijfde brief, de brief aan de Gemeente van Sardis. Niet alleen is Gods Woord *verduisterd* door de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, *verduisterd* door haar fabel-leer, maar zelfs *de lucht*, de gehele atmosfeer in de Kerk en in de wereld is door deze *rook verduisterd*.

Wat dit voor de vervallen Kerk, die volgens 11 : 8 geestelijk tot een Sodom en Egypte geworden is, te betekenen zal hebben is geopenbaard in de ondergang van Sodom en Egypte.

En wat het in beginsel voor de Kerk en de wereld tezamen te betekenen zal hebben, wordt in het vervolg aangewezen.

3a *En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde.*

Ook in dit opzicht is er geen nieuws onder de zon, want *uit de rook* der tichelovens van Egypte zijn ook *sprinkhanen* over de Egyptenaren gebracht evenals zij over de Kerk gebracht zullen worden die geestelijk Sodom en Egypte genoemd is.

Wij willen in dit tekstgedeelte met opzet de woorden *op de aarde* onderstrepen, omdat dit wee door de in het midden des hemels vliegende arend uitgeroepen is over de inwoners der *aarde*.

Hetgeen vervolgens in dit wee (in het blazen van deze vijfde bazuin) geopenbaard zal worden, zal duidelijk een openbaring van de toorn Gods zijn over de zonden der mensen in het algemeen, die de Waarheid in ongerechtigheid ten onder gehouden hebben.

Dat het woord *rook* in het algemeen een zinnebeeld is van het misnoegen Gods over de zonden der mensen blijkt uit Psalm 74 : 1b, waar geschreven staat: "Waarom zou Uw toorn roken tegen de schapen Uwer weide?"

Of ook uit Psalm 80 : 5b, waar staat: "Hoelang zult Gij roken tegen het gebed Uws volks?"

Vandaar dit beeld der *rook* die is voortgekomen uit het misnoegen des Heeren over de zonden Zijner Kerk, maar bovenal is voortgekomen uit de toorn Gods over de grote hoer die Zijn volk verleid heeft met haar geestelijke hoererijen,

”met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van de wijn harer hoerij.” - 17 : 2.

”Want allen die op de aarde wonen, zullen dit uit de (volkeren)zee opgekomen beest - 13 : 1a - aanbidden, welke namen niet zijn geschreven in het Boek des Levens des Lams Dat geslacht is van de grondlegging der wereld.” - 13 : 8.

Opdat we deze beeldspraak der *sprinkhanen* enigszins beter mogen verstaan, moeten we letten op de plaag der sprinkhanen, waarmee de Heere de Egyptenaren geplaagd heeft.

Daar heeft de Heere *de sprinkhanen* in de letterlijke zin doen opkomen met dit bepaalde doel: Opdat Gods volk, voor de oren hunner kinderen en hunner kindskinderen mocht vertellen, wat de Heere in Egypte uitgericht heeft en Zijn tekenen, die Hij onder hen gesteld heeft, opdat zij weten dat Hij de Heere is. - Exodus 10 : 2.

Uit het vervolg der openbaring van deze bazuin blijkt dat deze *sprinkhanen* (waarvan hier gezegd wordt dat zij voortgekomen zijn *uit de rook* van de put des afgronds) niet plotseling de gehele *aarde* vervuld hebben, maar dat zij *uit de rook* voortgekomen zijn.

Het is enigermate te vergelijken met de legers der Midianieten en der Amalekieten, die in de dagen van Gideon tegen de kinderen Israëls opgetrokken zijn.

Ook dezen en alle kinderen van het oosten lagen in het dal, gelijk *de sprinkhanen* in menigte met hun tot oorlog toebereide legers. - Richteren 7 : 12.

Ook *de sprinkhanen die uit deze rook voortgekomen* zijn, zullen machtige legers blijken te zijn, ten oorlog toebereid, hetwelk duidelijk en onomwonden bekendgemaakt zal worden in vers zeven van ons teksthoofdstuk.

Het heeft er de schijn van dat de profetieën van Joël (die hij uitgeroepen heeft over de oudsten van Juda en over alle inwoners des lands - Joël 1 : 2) ook bestemd zijn geweest voor de Nieuwtestamentische oudsten en alle inwoners des lands in

9 : 3b

onze dagen.

Dit temeer daar hij tot viermaal toe in zijn profetieën de dag des Heeren in het geding brengt en in hoofdstuk 2 : 4 t/m 6 zegt (kennelijk ziende op *de sprinkhanen* waarover hij in hoofdstuk 1 : 4 sprak, want vers 4a is in volkomen overeenstemming met vers 7a van ons teksthoofdstuk): "De gedaante deszelve is als de gedaante van paarden en als ruiters, zo zullen zij lopen. Zij zullen daarhenen springen als een gedruis van wagens op de hoogten der bergen; als het gedruis ener vuurvlam, die stoppelen verteert, als een machtig volk dat in slagorde gesteld is. Van deszelfs aangezicht zullen de volken in pijn zijn; alle aangezichten zullen betrekken als een pot."

Want er staat:

3b *En hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben.*

Het is opmerkelijk dat de tekst zegt: *der aarde, schorpioenen der aarde.*

Dit is in tegenstelling tot de macht die aan de schorpioenen der hel gegeven is om de vrede van de aarde weg te nemen. - 6 : 4. Het gaat hier dus niet over geestelijke kwellingen, waarmee deze sprinkhanenlegers in de aanvang Gods volk gekweld hebben door de zon en de maan te verduisteren, maar over *de schorpioenen der aarde* die op natuurlijke wijze hun macht ontplooiën zullen.

Bij het blazen der zesde bazuin zal dit anders zijn. Dan zal (om zo te spreken) aan de schorpioenen der hel macht gegeven worden om zelfs vuur van de hemel te doen nederdalen - 13 : 13 - om Gods volk te doden. - 11 : 7 t/m 10.

Reeds bij de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek zijn deze dingen in beginsel geopenbaard.

Bij het eerste zegel is geopenbaard dat de Ruiters op het witte paard zou uitgaan overwinnende en om te overwinnen.

Bij het tweede zegel, dat aan de ruiters op het rode paard macht

zal gegeven worden om de vrede van de aarde weg te nemen. Hierin waren reeds de profetieën verborgen aangaande de dingen die haast geschieden moeten. Hier inzonderheid de inwoners der aarde betreffende, die de heiligen krijg aangedaan hebben. - 13 : 7.

Daarom zijn de woorden *en hun werd macht gegeven* hier zo overweldigend.

Hieruit blijkt de overwinnende macht van de Ruiters op het witte paard, maar ook de macht die aan de ruiters op het rode paard gegeven is niet alleen om de put des afgronds te openen, maar ook om de vrede van de aarde weg te nemen, opdat zij elkander zouden doden.

Uit dit *gegeven* zijn vloeit voort, dat ondanks alle machtsontplooiing van de boze hij toch niet anders zal kunnen doen dan hetgeen hem toegelaten zal worden door Hem Die hem bij het blazen der vierde bazuin de kop vermorzeld heeft.

De *macht* die aan *déze* sprinkhanenlegers is *gegeven*, namelijk *gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben*, is volkomen anders dan die, welke aan de sprinkhanenlegers der Midianieten en der Amalekieten en van alle kinderen van het oosten gegeven was, toen zij in de dagen van Gideon Israël naar het leven gestaan hebben.

Ten eerste: Zij lagen in het dal. Deze Nieuwtestamentische legers echter zullen door de lucht vliegen.

Ten tweede: Zij beschikten slechts over kamelen en al waren deze gelijk sprinkhanen in menigte ontelbaar, gelijk het zand dat aan de oever der zee is - Richteren 7 : 12 - de Nieuwtestamentische sprinkhanenlegers zullen over een andere macht de beschikking hebben, geen kamelen, maar *hún* oorlogstuig zal zijn *gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben* om de mensen te kwellen en te doden.

Hún angels komen voort uit moderne mitrailleurs, wier steken zijn als *schorpioenensteken*, ook vanwege de menigte der steken die zij met hun verderfelijke wapenen teweeg kunnen brengen.

9 : 4a en b

Dat zij vliegen zullen blijkt uit het woord "vleugelen" in vers negen.

Maar nochtans:

4a En hun werd gezegd:

Ook hieruit blijkt de glorie van de overwinnende Triomfator, de machtige Ruiter op het witte paard.

We moeten nooit uit het oog verliezen (al is het ook dat de oorlog door de ruiter op het rode paard ontketend zal worden) dat Hij (de Ruiter op het witte paard) het is onder Wiens toezicht de strijd gevoerd zal worden.

Al is aan satan de macht gegeven om de vrede van de aarde weg te nemen, opdat zij elkander zouden doden - 6 : 4 - zo zal hij toch door de overwinning van de Heere Jezus Christus zelfs geen grassprietje kunnen beschadigen zo het hem niet toegelaten wordt.

Vooraf sinds de grote Overwinnaar hem bij het blazen der vierde bazuin de kop vermorzeld heeft, is hij om zo te spreken met handen en voeten aan Zijn zegewagen gebonden, waarop ook Zijn verlostentriomferen mogen.

Want "hoe kan iemand in het huis eens sterken inkomen en zijn vaten ontroven, tenzij dat hij eerst de sterke gebonden hebbe? En alsdan zal hij zijn huis beroven." - Mattheüs 12 : 29.

Daarom, allen die God vrezen en de Heere Jezus liefhebben: Hij is Triomfator over leven en dood, over oorlog en vrede. Vreest dan niet.

Vandaar het bevel:

4b Dat zij het gras der aarde niet zouden beschadigen, noch enige groente, noch enige boom, dan de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben.

Ook deze openbaring (evenals die der zesde bazuin) staat in zeer nauw verband met de ontsluiting van het vijfde en het

zesde zegel van het verzegelde Boek.

Als wij op dit verband in beide openbaringen letten, blijkt dat er in dit tekstgedeelte een uitzonderlijke verborgenheid schuil gaat.

We willen trachten deze aan te tonen, maar aan de hand van hetgeen geopenbaard is bij de ontsluiting van het vijfde en het zesde zegel én hetgeen geopenbaard is in 7 : 1 t/m 4.

Bij de ontsluiting van het vijfde zegel is er door de zielen onder het altaar om de wrake gebeden en bij de ontsluiting van het zesde zegel is de grote dag des toorns Desgenen Die op de Troon zit geopenbaard en de toorn des Lams.

Maar noch de wrake, noch de grote dag des toorns is aldaar geopenbaard, hoewel het beschadigen der aarde en der zee toch reeds opgedragen was aan de vier engelen die stonden op de vier hoeken der aarde. - 7 : 1.

Zoals een en ander nu bij het blazen der vijfde en der zesde bazuin geopenbaard wordt, is het bovenmate opmerkelijk dat er ook thans (evenals in 7 : 3) maar nu aan de sprinkhanen, een beperking opgelegd wordt in het *beschadigen*, die aldus verwoord wordt: En hun werd gezegd *dat zij het gras der aarde niet zouden beschadigen, noch enige groente, noch enige boom, dan de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben.*

Het verschil tussen 7 : 3 en ons tekstgedeelte is:

In hoofdstuk 7 wordt kennelijk gezien op het eindgericht dat ten jongsten dage geopenbaard zal worden.

Dit blijkt uit de laatste twee verzen van hoofdstuk 6 en uit de laatste vijf verzen van hoofdstuk 7.

Maar de sprinkhanen wordt een beperking opgelegd in het *beschadigen* in tegenstelling tot de vier engelen, die in feite niets mochten beschadigen voordat de dienstknechten Gods *verzegeld* "zouden" zijn *aan hun voorhoofden*.

De beperking voor de sprinkhanen betreft alleen *het gras der aarde, de groente en de bomen*.

Deze drie dingen mogen zij *niet beschadigen*, maar *alleen de mensen die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben*.

(Over de uitverkorenen wordt niet gesproken.)

In de verklaring van het zesde zegel hebben wij aangetoond, dat de macht der vier engelen om te beschadigen is opgehouden (uitgesteld) opdat de Gloriekroon van de Overwinnaar veiliggesteld zou kunnen worden, namelijk Zijn door Hem verlostte Gemeente.

Dit was aldaar omdat er nog vele juwelen en paarlen (die mede Zijn Kroon zullen sieren) verzameld moesten worden uit de volkeren der aarde.

Bij het voortijdig uitvoeren van het oordeel zouden dezen mogelijk in de gerichten Gods over de wereld verloren kunnen gaan.

Daarom is aan de sprinkhanenlegers, aan wie wél macht gegeven werd om te beschadigen, deze beperking opgelegd *dat zij het gras der aarde niet mochten beschadigen, noch enige groente, noch enige boom, dan de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben.*

Alleen bij het blazen der vijfde bazuin wordt deze uitzondering gemaakt voor het *beschadigen van het gras der aarde en de groente en de bomen* en voor hen die verzegeld zijn met *het zegel Gods aan hun voorhoofden.*

Bij het blazen der zesde bazuin zal blijken, dat deze uitzonderingen (inzonderheid voor *het gras der aarde* en voor *de groente* en voor *de bomen*) niet meer gemaakt zullen worden.

Dit betekent dat de strijd der heirlegers die bij het blazen der zesde bazuin geopenbaard zal worden, op een gans ander vlak zal komen te liggen dan de oorlogen van de sprinkhanenlegers die bij het blazen der vijfde bazuin uitgebeeld zijn.

In bepaald opzicht zal de strijd, uitgebeeld in de zesde bazuin, vereenzelvigd worden met het oordeel dat aan de vier engelen gegeven is, die op de vier hoeken der aarde staan. Dit zal blijken uit 9 : 14.

De uitzondering die bij het blazen der vijfde bazuin gemaakt wordt voor *het gras der aarde en voor de groente en voor de bomen*, is ter bescherming van de Gemeente Gods, van hen *die het zegel Gods aan hun voorhoofden* ontvangen hebben.

Hun bestaansvoorwaarde is (in geestelijke zin) gebonden aan *het gras der aarde* en aan *de groente*, ja in bepaald opzicht zelfs ook aan *de bomen*. Zie hiervoor de uitgebreide verklaring van 8 : 7.

Ter toelichting op deze bescherming: De Nieuwtestamentische Kerk van de Heere Jezus Christus (wij zeggen met opzet Kerk en niet Gemeente, omdat wij haar uitwendige openbaring op het oog hebben) zal steeds meer uit het apostolische bestaansrecht dat haar geschonken is (zoals tot nu toe gebleken is) vervallen, doordat zij dit zal inruilen voor zelfgekozen wegen in een eigenwillige godsdienst, niet alleen zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, maar ook in latere tijden, ondanks het feit dat de Heere haar gereformeerd zal hebben. Zie hiervoor de verklaring van de brief aan de Gemeente van Laodicéa.

Echter bij de openbaring van dit eerste wee dat tengevolge van dit verval der Kerk over de aarde geopenbaard zal worden, blijkt dat de levensvoorwaarden der Kerk (*het gras der aarde en de groente en de bomen*) nu nog niet *beschadigd* mogen worden door de sprinkhanenlegers.

Ten opzichte van *de bomen*: In de verklaring van de eerste bazuin hebben wij die aangewezen als te zijn de getrouwe herders en leraars der Gemeente van de Heere Jezus die haar getrouw geleid hebben.

In het oordeel dat bij het blazen der vijfde bazuin over de Kerk en de wereld geopenbaard zal worden zullen zij nog voor de Gemeente gespaard worden, evenals *het gras der aarde en de groente*, uitbeeldende de levensvoorwaarden waarbij de schapen van de goede Herder leven kunnen.

Er zal altijd nog een overblijfsel gevonden worden, verspreid over de ganse aarde, waarin het apostolische leven der Kerk van oorsprong gevonden zal worden.

Doch dát kleine deel zal, evenals allen die zich in de loop der eeuwen van de oorspronkelijke, apostolische Kerk afscheiden hebben, zich ook gaan afscheiden van de Kerk

(van haar oorspronkelijk, apostolisch bestaansrecht) door zich te voegen bij en te vermengen met allen die zich van haar afgescheiden hebben in een wereldomvattende oecumene.

Dit zal beslissend geopenbaard worden bij het blazen der zesde bazuin.

Dán zal geen beschermende uitzondering meer gemaakt worden voor *het gras der aarde, noch voor enige groente, noch voor de bomen*.

Dit betekent, dat de Kerk haar uitwendige bestaansvorm alsdan geheel verlaten en prijsgegeven zal hebben en de Gemeente in dit opzicht in de woestijn der volkeren terecht gekomen is. Dit zal in 12 : 14 blijken: "de woestijn", waarin *geen gras, noch enige groente of bomen* groeien, voorzover het haar uitwendige bestaansvorm betreft.

In deze woestijn der volkeren zal de uitverkoren Gemeente Gods alsdan vertoeven zonder enige rechtsgeldige (uitwendige) bestaansvorm. En dat voor "een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht der slang," zoals blijkt uit 12 : 14. God zal Zijn Kerk in die laatste dagen op een bijzondere wijze onderhouden, totdat Hij komt in heerlijkheid op de wolken des hemels.

Bij het oude Verbondsvolk is dit uitgebeeld, toen de Heere Zijn volk in de woestijn gespijzigd heeft met het hemelse manna. Dit hebben ook zij zolang gegeten, totdat zij van het overjarig koren konden eten in het land der belofte.

Toch is het bovenmate opmerkelijk dat uit onze tekst blijkt, dat de schorpioenenmacht niet een van *de mensen* mocht *beschadigen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden* hadden. Nochtans hebben velen in de loop der eeuwen deze *verzegeling* door de Heilige Doop aan de hoofdjes van de kinderen der gelovigen, afgewezen.

Hoewel deze *verzegeling* (in algemene zin) niet minder betekent dan dat alle mensen die dit teken van het verbond Gods *aan hun voorhoofden* niet hebben (in bepaalde zin) zonder Gods bescherming zijn in deze wereld. - Efeze 2 : 12.

Dientengevolge moet de *verzegeling* van Gods verbond *aan het voorhoofd* (zelfs al is men nog niet bekeerd) van onvoorstelbare waarde zijn.

Dit blijkt en klemmt temeer als we letten op de omstandigheden waaronder uitzondering voor dezulken gemaakt is.

Want ofschoon ook de Kerk der Reformatie voor het merendeel haar apostolische bestaansrecht verloochend en prijsgegeven zal hebben door op te gaan in een wereldse oecumene zal toch ook voor dézen in die Kerk, indien zij *verzegeld* zijn *aan hun voorhoofden* met het teken van Gods genadeverbond, deze uitzondering rechtsgeldigheid hebben.

Maar bovenal indien zij deze verbondsteken niet metterdaad door een leven in ongelof en goddeloosheid verwerpen.

Al hebben ontelbaar velen zich in de loop der eeuwen van de oorspronkelijke, apostolische Kerk en later van de Ge-réformeerde, apostolische Kerk vervreemd en afgescheiden, als zij desondanks in een waarachtig geloof Gods verbond aanvaardden, maken zij nochtans aanspraak op Gods ontferming krachtens Zijn genadeverbond.

Zelfs is er geschreven: "Die hen aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan." - Zacharía 2 : 8.

Ook uit de openbaring in deze vijfde bazuin blijkt de grote ontferming waarmee de Heere Jezus bewogen is geweest, toen Hij tot Zijn discipelen gezegd heeft: "Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles, wat Ik ú geboden heb." - Mattheüs 28 : 19.

De belangrijkheid en de betekenis van de *verzegeling* is ook reeds aangewezen in 7 : 2 en 3.

Voorts is het belangrijk er de aandacht op te vestigen, dat deze sprinkhanenlegers, al wordt van hen ook gezegd, dat zij uit de rook van de put des afgronds voortgekomen zijn, geen duivelen maar mensen zullen blijken te zijn.

Dit is echter niet zo erg verwonderlijk, want van nature zijn alle mensen (behalve de Mens Jezus) na hun val in Adam uit deze rook van de put des afgronds voortgekomen.

9 : 5a

Wij bezitten allen zo'n afgrijselijke sprinkhanenschorpioenen-natuur.

Maar aan Zijn *verzegelden* en wedergeborenen geeft de Heere Jezus de macht om op slangen en scorpioenen te treden en over álle kracht des vijands en geen ding zal hen enigszins *beschadigen*. - Lukas 10 : 19.

Dit is in overeenstemming met de beschermende bepaling voor de *verzegelden* in ons tekstgedeelte.

Hoe ernstig de staat en de toestand der ónverzegelden ook moge zijn, uit het volgende tekstgedeelte zal blijken dat God hen, in de openbaring van deze vijfde bazuin, nog niet in die mate straffen zal zoals dit geopenbaard zal worden bij het blazen der zesde bazuin, want

5a En hun werd macht gegeven, niet dat zij hen zouden doden, maar dat zij zouden van hen gepijnigd worden vijf maanden.

Hieruit blijkt wederom de glorie van de Overwinnaar, de machtige Ruiters op het witte paard.

Wanneer Hij (in algemene zin) deze beperking niet aan de sprinkhanenschorpioenenlegers opgelegd had, zou er niemand van de onverzegelden in leven zijn gebleven.

Ja als de majesteitelijke Overwinnaar, toen de mensen Hem kruisigden, voor de wereld niet had gebeden: "Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" - Lukas 23 : 34a - en in Zijn opstanding uit de doden "de boze" niet overwonnen had, zouden alle mensen zonder onderscheid elkaar vermoord hebben. Dit blijkt beslissend uit 6 : 4.

Van hieruit zouden alle mensen het met de dichter van Psalm 97 wel uit mogen jubelen:

God heerst als Opperheer,
dat elk Hem juichend eer';
gij aarde, zee en eiland
verheugt u in uw Heiland.

Doch behalve deze algemene ontferming is er voor de onverzegelden nog een ander genade-element in dit tekstgedeelte verborgen. Want al is het dat zij *vijf maanden* in dit eerste wee *gepijngd* zullen worden, zij mogen nog leven, het eindoordeel is het nog niet.

Zolang er leven is, is er hoop....op bekering.

Er staat immers geschreven: "Want voor degene die vergezelschap is bij alle levenden, is er hoop; want een levende hond is beter dan een dode leeuw." - Prediker 9 : 4.

Hoewel wij het voornemen hebben om pas in de verklaring van vers 10b op de letterlijke en de natuurlijke betekenis van de in dit tekstgedeelte genoemde *vijf maanden* in te gaan, willen wij toch nu reeds de aandacht vestigen op de figuurlijke en de geestelijke betekenis van deze *vijf maanden*.

Om een en ander wat duidelijker te kunnen aanwijzen, achten wij het nodig nog eens de aandacht te vestigen op het verband waarin dit tekstgedeelte voorkomt en de plaats die het daarin inneemt.

Voorzover het 't verband betreft, moeten we letten op de drie openbaringsvormen der Openbaring, zoals wij die in het begin aangewezen hebben, namelijk:

De openbaring des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.

In de openbaring des Vaders (omvattende de hoofdstukken 4 t/m 7) zijn achtereenvolgens geopenbaard:

De symboliek der schepping van hemel en aarde. - hoofdstuk 4.

De symboliek der verlossing van zondaren. - hoofdstuk 5.

De symboliek der Raadsbesluiten des Vaders aangaande de verlossing. - de hoofdstukken 6 en 7.

Deze ganse openbaring is blijkens 1 : 1 aan Jezus Christus gegeven om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die haast geschieden moeten.

Dit was de oorzaak waarom het Lam gekomen is om de rol des Boeks, waarin het ganse Raadsbesluit des Vaders verborgen

was, uit de hand des Vaders aan te nemen.

In deze Boekrol stond ook geschreven (ja verzegeld en verankerd) de vernietiging van de door God geschapen mens door de satan, omdat de mens naar hem geluisterd had in zijn opstand tegen God. - Genesis 3 : 15a.

Daarom heeft Johannes dat andere paard gezien, dat rood was en aan dien, die daarop zat, werd macht gegeven om de vrede van de aarde weg te nemen en dat zij elkander zouden doden. - 6 : 4.

Van hieruit begint zich het verband met onze tekst af te tekenen.

In zijn ondoorgrondelijke genade heeft het God behaagd (ter betoning van Zijn oneindige liefde en ontferming over verloren zondaars) deze verzegelde Boekrol in de hand van het Lam te geven. - 5 : 7.

Niet alleen om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die haast geschieden moeten - 1 : 1 - maar ook om hun de verborgenheden Gods te openbaren in de verlossing van Gods uitverkorenen en Zijn strijd tegen het rijk der duisternis in het verbreken van de werken des duivels, om de toorn van God over de mensen en de wereld af te wenden, opdat de mens en de wereld niet ogenblikkelijk vernietigd zouden worden.

Hierom is het Lam, door Johannes gezien als een Ruiter zittende op een wit paard met een boog, in het strijdperk getreden met de satan, gezeten zijnde op een rood paard, om met deze vreselijke ruiter de strijd te gaan voeren.

Deze strijd is in het blazen der eerste vier bazuinen geopenbaard en al is deze Zon der gerechtigheid bij het blazen der vierde bazuin geslagen, nochtans is Hij uitgegaan overwinnende.

Dit is gebleken en zal voorts blijken als de laatste drie bazuinblazers hun bazuinen zullen blazen.

Dit is het, waarom wij het Lam bij de openbaring van de vierde bazuin als de grote Overwinnaar in deze strijd hebben aangewezen.

Die overwinning nu wordt bij het blazen van deze vijfde ba-

zijn op symbolische wijze uitgebeeld in ons tekstgedeelte. Alleen door Zijn overwinning op het vreselijke kruis, geopenbaard en getoond in Zijn opstanding uit de doden, is het dat de totale vernietiging der mensen en van de wereld voorkomen is.

En al is dit in het midden der tijdgeschiedenis geschied, voor God zijn al Zijn werken van de grondlegging der wereld af al volbracht geweest. - Hebrëen 4 : 3b.

Vanuit deze overwinning is het bevel voortgekomen dat het schorpioenenleger des satans de mensen *niet mocht doden*, maar dat zij van hen wél *vijf maanden gepijnigd* mochten worden.

Daarom zal de grote Overwinnaar ook over deze *pijnigingen* des satans regeren, ja over allen die in zijn gelederen dienstbaar zijn.

Hij heeft deze *pijnigingen* ingeperkt en aan banden gelegd, omdat Zijn Vader wil dat alle mensen zalig zullen worden, zich bekerende en alzo tot kennis der Waarheid zullen komen - 1 Timotheüs 2 : 4 - en dat ondanks het feit dat Zijn heilige toorn tegen hen ontstoken is.

"Opdat de overblijvende mensen de Heere zoeken en al de heidenen, over welke Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere Die dit alles doet." - Handelingen 15 : 17.

Deze beide nu, des Vaders genade en Zijn toorn, worden in ons tekstgedeelte geopenbaard.

Nochtans zal satan met zijn sprinkhanenlegers van de macht die hem gegeven is, zoals dit ook in 6 : 4 gezegd is, zoveel hem mogelijk is gebruik trachten te maken.

Dit temeer omdat hem maar een kleine tijd toegemeten is, te weten *vijf maanden*.

Daarom zullen deze *vijf maanden* des temeer satans felheid en boosheid openbaren.

"Wee degenen die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen en heeft grote toorn, wetende, dat hij een kleine tijd heeft." - 12 : 12b.

Maar deze *vijf maanden* zullen dan ook voor satans sprinkha-

nenleger satans zomertijd zijn, waarin hij zal trachten zijn oogst van verderving en vernieling binnen te halen.

Vandaar het beeld der sprinkhanen, want deze komen bijna uitsluitend in de zomertijd voor, ondanks het feit dat de Heere ze te allen tijde formeren kan, zoals blijkt uit Amos 7 : 1b, waar de profeet zegt: "De Heere HEERE deed mij aldus zien; en ziet, Hij formeerde sprinkhanen in het begin des opkomens van het nagras; en ziet!!! het was het nagras, na des Konings afmaaiingen."

Het is voor ons gevoel en voor onze geestelijke blik alsof deze profetie van de profeet Amos als met uitgestrekte arm heenwijst naar het sprinkhanenleger van Openbaring 9 : 3 t/m 5 aan hetwelk *macht gegeven werd om vijf maanden te pijnigen.*

Dit vooral als wij letten op de tijd en de omstandigheden waaronder de profeet het verschijnen van deze sprinkhanen vermeldt. Want alle omstandigheden waaronder die sprinkhanen zijn verschenen alsook de tijd en zelfs het berouwen des HEEREN - Amos 7 : 3a - over de verwoestingen die zij aarichtten, stemmen overeen met hetgeen geopenbaard wordt omtrent deze sprinkhanen bij het blazen van de vijfde bazuin. Dit zal gaan blijken.

Het is zelfs zó, dat Amos twee verschillende tijden waarop en wanneer de sprinkhanen verschijnen aanwijst.

Ten eerste: In het begin van het opkomen van het nagras.

Ten tweede: Omdat er wel meer nagras opkomt na bepaalde afmaaiingen duidt God de tijd nauwkeuriger aan, zeggende: "En ziet!!! het was het nagras, na des Konings afmaaiingen."

Hieruit kunnen wij onderwezen worden omtrent de tijd waarin de sprinkhanen die uit de rook van de put des afgronds voortgekomen zijn, verschenen zijn.

Het is wel waarschijnlijk, dat velen van mening zullen zijn dat deze profetie van Amos hierop niet van toepassing is en betrekking heeft op het Israël van zijn dagen. Dit laatste is ongetwijfeld waar. Ook zelfs Calvijn heeft er een afkeer van om de Heilige Schrift te vergeestelijken.

9 : 5a

Maar dan vragen wij ons wel af, waarom Paulus tot de Corinthiërs gezegd heeft dat "al deze dingen hún zijn overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn." - 1 Corinthe 10 : 11.

Of wat betekent het, dat Paulus tot de Galaten gezegd heeft: "Dit zijn dingen die een andere beduiding hebben." - Galaten 4 : 24a.

Paulus bedoelt ongetwijfeld een geestelijke beduiding.

"Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden." - 1 Corinthe 2 : 14.

"Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van niemand onderscheiden." - 1 Corinthe 2 : 15. (Te weten met een verstandig oordeel).

"Want wie heeft de zin des Heeren gekend, die Hem zou onderrichten? Maar wij hebben de zin van Christus." - 1 Corinthe 2 : 16.

Naar onze overtuiging hebben daarom alle Oudtestamentische profetieën geheimenissen in zich verborgen die betrekking hebben op hen, "op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn."

Dus ook de profetie van Amos, die wij in het geding gebracht hebben.

Voor de verklaring van onze tekst is in de profetie van Amos het meest van belang: het gras, de sprinkhanen en de tijd waarin zij verschenen zijn.

Voorzover het 't gras der aarde betreft, verwijzen wij naar de verklaring van vers 4b.

In de verklaring van 8 : 7b betreffende de woorden: "en al het groene gras is verbrand" hebben wij gezegd, dat dit aldaar betekende dat alle geestelijke levensvoorwaarden voor de in de zonde gevallen mens weggenomen zijn.

Maar als in 9 : 4b staat dat zij het gras der aarde niet mochten beschadigen, noch enige groente, noch enige boom, dan bete-

kent dit hier dat de uitwendige constitutionele bestaansvorm der Kerk nog niet weggenomen zal mogen worden, want als met de bomen de leraars der Gemeente bedoeld worden zo volgt daaruit, dat met het gras en de groente de leden der Gemeente bedoeld worden.

Daarom beeldde vers 4b in algemene zin de uitwendige Kerk uit, zoals zij zich in de loop der eeuwen vertoond heeft.

Nu wij dit op deze wijze aangetoond hebben, gaat er iets glore van de verborgenheid van deze profetie van Amos mede in verband met de aanvang en het einde van de in ons tekstgedeelte geopenbaarde *vijf maanden*.

Dit gras is, toen het pas gezaaid is (de Nieuwtestamentische Gemeente van de Heere Jezus Christus) tezamen met de bomen direct zeer weelderig opgeschoten. Maar al zeer spoedig is het nagras weggemaaid in de vervolgingen die het heeft moeten doorstaan.

Maar ondanks alle stormen die in de loop der eeuwen over haar heengegaan zijn en haar geteisterd hebben en ondanks een verschralende noordenwind die de akkers dor maakte - Hooglied 4 : 16a - zijn nochtans zijn specerijen overvloedig uitgevloeid ten tijde van de Hervorming der Kerk, toen er een lieflijke zuidenwind in haar is gaan waaien. - Hooglied 4 : 16b. Toen heeft de Kerk een voortreffelijke oogst van specerijen voortgebracht.

Vanaf die tijd zijn des Konings afmaaiingen begonnen en heeft de zeis vele leden der Gemeente onder bloed en tranen, doch vele malen ook met gejuich, weggemaaid en zijn zij de hemelse voorraadschuren binnengedragen.

Deze oogsttijd van des Konings afmaaiingen heeft lang geduurd, op vele plaatsen tot diep in de achttiende eeuw. Hoewel de eerste snede (want er staat in Amos 7 : 1 afmaaiingén, in het meervoud) de meest rijke en glorievolle is geweest.

Maar nadien is het "nagras" beginnen op te komen dat verwoest dreigt te worden door de sprinkhanenlegers die uit de rook van de put des afgronds zijn voortgekomen.

9 : 5b

Dit is de schrik van de profeet Amos geweest en van de ware kinderen Gods in onze dagen, die (van verre) het beest uit de afgrond hebben zien opkomen - 11 : 7 en 13 : 11 - met als gevolg wat in 9 : 13 t/m 19 geopenbaard zal worden.

De schrik van Amos was:

"En het geschiedde, als zij het kruid des lands (namelijk de Kerk) geheel zouden hebben afgegeten, dat ik zei: Heere, HEERE! vergeef toch; wie zou er van Jakob blijven staan; want hij is klein!

Toen berouwde zulks de HEERE; het zal niet geschieden, zei de HEERE." - Amos 7 : 2 en 3.

Dit is, omdat er in dit eerste wee gezegd is: "*En hun* (het sprinkhanenleger) *werd macht gegeven, niet dat zij hen* (degenen die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben) *zouden doden, maar dat zij van hen gepijnigd zouden worden vijf maanden.*"

Nochtans zegt vers 5b:

5b En hun pijniging was als de pijniging van een schorpioen, wanneer hij een mens gestoken heeft.

Door de verklaring van deze vijfde bazuin, zoals wij die tot nu toe gegeven hebben, zal men ongetwijfeld in de mening versterkt worden, dat er in deze openbaring een zuiver afgebakende Nieuwtestamentische tijdsperiode in het geding gebracht is. Te weten vijf maanden.

En al zal in het vervolg van de verklaring gaan blijken, dat er inderdaad (al is het dan op symbolische wijze) een tijdsperiode van vijf maanden in het geding gebracht wordt, zo zal toch ook gaan blijken, dat het met de openbaring der zeven bazuinen in het algemeen is, zoals het was met de zeven Gemeenten van Klein-Azië, dat zij enerzijds als een echo der Oudtestamentische tijdgeschiedenis waren, maar anderzijds een uitbeelding van de gehele Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis.

Vanuit dit gezichtsveld moeten we de verborgenheden naspeu-

ren die in de openbaring der zeven bazuinen verborgen zijn. We hebben van nature bijna uitsluitend de neiging (uit vleselijke nieuwsgierigheid) onze aandacht alleen te vestigen op de in deze bazuin tot tweemaal toe genoemde vijf maanden, om op deze wijze met ons natuurlijk verstand te weten te komen de dingen die haast geschieden moeten, terwijl het toch bovenal het allernoodzakelijkst is (ook ten opzichte van deze vijf maanden) de glorie en de majesteit van Gods Woord na te speuren, want uit ons tekstgedeelte alsook uit de volgende teksten 7 t/m 11 blijkt dat deze sprinkhanenlegers met hun *schorpioenen* angels en hun overige vreselijke aanzien in wezen reeds iets van het nu snel naderende eindgericht Gods over de zonden der mensen openbaren.

Al is het dan ook, dat het wee dat in deze vijfde bazuin geopenbaard wordt, het gevolg is van de zonden der Kerk, niet alleen zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, maar veel meer omdat zij na de Reformatie der Kerk wederom van de Waarheid afgeweken is.

Aanvankelijk in de achttiende eeuw, gekenmerkt door de leer der Verlichting, maar bovenal in de negentiende eeuw toen zij geheel en al van de Waarheid afgeweken is.

Nochtans zal het in dit wee nog een *schorpioenensteek* zijn, die (naar men beweert) in haar gevolgen direct verminderd of zelfs weggenomen kan worden indien men deze onmiddellijk door een bekwaam heelmeeester laat behandelen.

Doet men dit niet, of kent men die Heelmeeester niet, dan zijn de gevolgen niet te overzien.

Hieruit blijkt hoe belangrijk het is dat ook in deze vijf maanden de gepijnigden verkondigd wordt de enige en grote Heelmeeester, Jezus Christus, want dat die vijf maanden vreselijk zijn, blijkt uit vers 6.

6 *En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken en zullen die niet vinden; en zij zullen begeren te sterven en de dood zal van hen vlieden.*

9 : 6

Het is opmerkelijk, dat deze tekst begint met *in die dagen*, want de pijniging zal immers vijf maanden duren.

Hierdoor wordt een onderscheid gemaakt tussen de vijf maanden en *die dagen*.

Hieruit kan de conclusie getrokken worden, dat er in dit wee nog maanden van genade en vrede zullen zijn, waarin God de harten der mensen nog vervullen zal met spijs en vrolijkheid, zoals dit steeds geschied is - Handelingen 14 : 17 - maar dat er ook *dagen* zullen komen, waarin *de mensen de dood zullen zoeken*.

Uit deze weinige woorden blijkt wederom de overwinnende macht van de Ruiters op het witte paard, daar Hij *de dood* van deze vijf maanden kán en wil beperken tot *dagen*.

Wat zal dit in de verklaring van deze vijf maanden gaan blijken.

Onze tekst zegt: *En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken en zullen die niet vinden; zij zullen begeren te sterven en de dood zal van hen vlieden.*

In geestelijke zin zoeken alle mensen van nature de dood. Slechts in de wedergeboorte wordt de mens in staat gesteld het 'leven' te zoeken.

Maar in de dag der wrake van dit wee zal de benauwdheid (en dit zal in het bijzonder voor het oude Verbondsvolk Israël gelden) zo hoog oprijzen, dat voor hen de profetieën van Deuteronomium 28 : 65 t/m 67 in vervulling zullen gaan, dat *zij de dood zullen zoeken en die niet zullen vinden en begeren zullen te sterven, terwijl de dood van hen zal vlieden* als zij in groten getale naar de concentratiekampen weggevoerd zullen worden.

Alleen zij, die van de verschrikkelijke vernietiging van de Joden getuige geweest zijn, kunnen van deze tekst iets begrijpen.

Nochtans hebben zowel godzaligen als goddelozen deze nood gekend. Dit blijkt uit Job 3 : 20 t/m 22; Jeremia 8 : 3 enz.

Ja deze nood en deze *dood* zijn door zeer velen ervaren vanaf

het ogenblik dat de mens God verlaten heeft en zullen in toenemende mate ervaren worden, zó dat de benauwdheid tenslotte zo groot zal worden, dat zij "alsdan zullen beginnen te zeggen tot de bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons." - Lukas 23 : 30.

De doodsnoed dezer *dagen* in dit eerste wee, hetwelk de in het midden des hemels vliegende arend over degenen die op de aarde wonen, uitgeroepen heeft, is in beginsel reeds de verhooring der bede van de zielen onder het altaar. - 6 : 9 t/m 11.

Voorts is er ten opzichte van de oorsprong der openbaring van de uit de hemel gevallen ster en van de ontwikkeling der sprinkhanen nog het volgende op te merken: Ten opzichte van de oorsprong der zonde (ook van deze uit de hemel gevallen ster) hierin wordt in het bijzonder het bestuur des Allerhoogsten geopenbaard.

En in dit eerste wee dat de Heere over Zijn Kerk en de wereld gebracht heeft om de zonde Zijner Kerk, zal het er de schijn van hebben dat de uit de hemel gevallen ster triomfator is geworden.

Nochtans zal het Koningschap van de Heere Jezus dat Hij in Zijn overwinning op hem (blijkens 11 : 15b) verworven heeft, in dit wee en in het tweede, maar bovenal in de openbaring van het derde wee geopenbaard worden, want alleen uit die overwinning is het geven van de sleutel van de put des afgronds aan de gevallen morgenster voortgevloeid.

Ten opzichte van de openbaring dezer dingen: In beginsel heeft de rook die uit deze put des afgronds opgekomen is, vele eeuwen de Nieuwtestamentische Gemeenten van de Heere Jezus verduisterd.

Deze heeft de ogen der mensen steeds meer voor het verstaan van de Waarheid verblind.

Doch ondanks het feit dat deze rook geworden is als de rook eens groten ovens, heeft het de Heere toch behaagd (profetisch aan de Gemeente van Filadelfia - 3 : 8) ook in de dagen der Hervorming een geopende deur te geven, waardoor Zijn Kerk

een weinig aan deze verstikkende rook zou kunnen ontkomen. Nochtans zijn uit deze rook tenslotte de sprinkhanen voortgekomen, die het nagras (het beeld der Kerk in de achttiende en negentiende eeuw) geheel dreigden af te eten.

Wat betreft de ontwikkeling der sprinkhanen: doordat de Kerk steeds verder afweek van de Waarheid en van de grondbeginselen der Reformatie, hebben deze sprinkhanen zich ontwikkeld als paarden, als paarden ten oorlog bereid.

Wat deze ontwikkeling der sprinkhanen voor de Kerk en de wereld betekend heeft, is op gruwelijke wijze openbaar geworden in de verschrikkelijke Franse revolutie van 1789, die zich in de negentiende eeuw als een olievlek over geheel Europa uitgebreid heeft in de wilde oorlogen die Napoleon gevoerd heeft en in de Duitse oorlog van 1870.

In de twintigste eeuw blijkt deze ontwikkeling tot volle wasdom te zijn gekomen in de wereldoorlog van 1914 - 1918, waarna dit eerste wee tenslotte is uitgelopen op de grote wereldoorlog van 1940 - 1945.

Het meest opmerkelijke in dit eerste wee is, dat het oude Verbondsvolk Israël in deze tweede wereldoorlog het zwaarst getroffen is.

Maar door dit wee heen is Israël als burgerlijke staat opnieuw geboren.

7a En de gedaanten der sprinkhanen waren de paarden gelijk, die tot de oorlog bereid zijn.

Het is van buitengewoon belang om vanuit dit tekstgedeelte *de sprinkhanen* in hun ontwikkeling gade te slaan en dan vooral de klemtoon te leggen op de woorden *tot de oorlog bereid*.

Wel moeten we erop letten, dat de beslissende oorlog die in deze vijfde bazuin geopenbaard wordt (zoals dit in feite reeds gebleken is) niet alleen de inhoud van deze bazuin is, want het blazen van elk der zeven bazuinen is wereld- en alle tijden omvattend, zoals dit ook met de zeven brieven aan de Gemeenten van Klein-Azië en de ontsluiting der zeven zege-

9 : 7a

len van de verzegelde Boekrol het geval was. En zoals dit ook met de uitgieting der zeven fiolen van Gods gramschap zal zijn.

In feite is de put des afgronds reeds ontsloten bij het ontstaan van de zonde der mensen. Maar de gevolgen ervan en de overwinning van de Heere Jezus Christus over de gevallen morgenster worden hier, in deze openbaring, aan Zijn Nieuwtestamentische Gemeente geopenbaard.

Vanaf het ogenblik dat de mens aan God ongehoorzaam geworden is, zijn (figuurlijkerwijs gesproken) deze *sprinkhanen* reeds uit de rook van de put des afgronds voortgekomen. Zij hebben onmiddellijk de ganse aarde verwoest en kaalgevreten. En hun dodelijke schorpioenensteek openbaarde zich al direct in de moord op Abel en in de tongen en harten der mensen, zoals de Heilige Schrift hiervan op vele plaatsen getuigt. - o.a. Markus 7 : 21 en 22; Jakobus 3 : 6 t/m 9 enz.

En reeds van daaruit zijn ze uitgroeid tot *paarden, die tot de oorlog bereid zijn*.

Zoals *de sprinkhanen* in de openbaring dezer bazuin steeds vreselijker vormen aannemen, zo zullen de zonden van de inwoners der aarde steeds gruwelijker vormen aannemen en de mensen zullen door hen beschadigd worden.

In de beeldspraak die nu gaat volgen, is een geheimenis verborgen betreffende de wijze waarop er in deze latere tijden oorlog gevoerd zal worden.

Uit deze ontwikkeling der *sprinkhanen* zal ook blijken de duivelse organisatie die erin verborgen is.

Het is de oorlogsstrategie van de ruiter op het rode paard, die door middel van het uit de aarde opgekomen beest - 13 : 11 - zijn strijd met de Ruiters op het witte paard zal voortzetten.

Dit blijkt beslissend uit vers 11, want zij (*de sprinkhanen*) hebben over zich tot een koning de engel des afgronds.

Van daaruit zegt vers 7b:

7b En op hun hoofden waren als kronen, het goud gelijk.

Wanneer wij op deze symbolische voorstelling van het heirleger des satans acht geven, namelijk: Sprinkhanen als paarden tot de oorlog bereid *en op hun hoofden als kronen, het goud gelijk*, kan het voor de dienstknechten van de Heere Jezus Christus aan wie deze dingen getoond worden, duidelijk worden op welk een vreselijk sluwe wijze de engel des afgronds zal trachten zijn overwinningsplannen op de wereld en tegen hen die daarop wonen te verwezenlijken.

Van oorsprong hebben alle heidenen in deze rook die uit de put des afgronds voortgekomen is, gewandeld. - Handelingen 14 : 16.

Maar na de openbaring van het koninkrijk der hemelen - Mattheüs 3 : 2 - is deze rook in latere tijden op bijzondere wijze in grote golven zuidwaarts getrokken, waardoor het Mohammedanisme ontstaan is, maar in westwaartse richting heeft deze rook de Christelijke Gemeente, de oorspronkelijke, apostolische Kerk, verduisterd met als gevolg dat uit deze rook de sprinkhanen voortgekomen zijn als een openbaring van het misnoegen van God over het verlaten (der Kerk) van de zuivere leer der Waarheid.

Voorals zijn zij zo groot als paarden geworden toen in latere tijden de Kerk der Reformatie haar beginselen wederom verliet, hoewel God haar in bloed en tranen ge-réformeerd had door mannen die Hij daartoe verkoren had.

Dát het beeld dezer sprinkhanen het misnoegen en de toorn van God uitbeeldt over de Kerk vanwege het verlaten van de Waarheid en over de wereld vanwege háár goddeloze handelingen, blijkt uit de uitgebeelde ontwikkeling der sprinkhanen.

Deze ontwikkeling is in hoge mate verbazingwekkend.

Merk slechts op dat ons tekstgedeelte zegt: *En op hun hoofden waren als kronen, het goud gelijk.*

Dit betekent dat de engel des afgronds op uitzonderlijk listige

wijze de aard en de gruwel van deze sprinkhanen (zo groot als paarden) tracht te verbergen.

Hij weet het zó te bewerken, dat het er de schijn van heeft dat het *gekroonde* koningen waren, begeerlijk om onder hun hoede te zijn en in hun heirleger te dienen.

Wanneer de ge-réformeerde Kerk door dit sluwe sprinkhanenleger in de negentiende en twintigste eeuw in duizend stukken gescheurd wordt, zullen alle kerken menen *een kroon van goud op hun hoofden te hebben*.

Maar hun aanzien wordt nog verbazingwekkender, want in vers 7c staat:

7c En hun aangezichten (waren) als aangezichten van mensen.

Het is aan de werken des satans niet altijd te zien dat het satanswerk is, zelfs niet al zijn z'n werken als die der sprinkhanen en zijn ze zo groot als paarden en uitgerust met een scorpioenenangel en bereid tot de oorlog.

Nu is al gebleken in de ontwikkeling der apostolische Kerk, voornamelijk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, dat op sommige hoofden ook reeds kronen waren, het goud gelijk.

Maar bij de verscheuring der Kerk zoals wij die aangewezen hebben, zal het minder goed te zien zijn dat hún kronen aan goud gelijk zijn en dat het inderdaad geen goud is, al heeft het een schijn van godzaligheid.

De ervaring heeft geleerd en zal het steeds leren, dat ook *hún aangezichten als aangezichten van mensen zijn*.

Dat betekent, dat elke scheuring van de door God Zelf ge-réformeerde Kerk mensenwerk is.

God Zelf verscheurt Zijn Kerk niet. Daarom kan het onmogelijk uit de Heilige Geest voortgekomen zijn, al hebben zij nog zulke prachtige kronen, als goud gelijk, op hun hoofden.

Maar hiermee is de list des satans niet uitgeput. Zijn verleiding zal nog gruwelijker en arglistiger worden.

Dit zal gaan blijken uit het volgende tekstgedeelte.

9 : 8a en b

8a *En zij hadden haar als haar der vrouwen.*

Dit is wel het allergevaarlijkste beeld van het sprinkhanenleger.

Als schone jonkvrouwen zullen álle groeperingen die zich van de oorspronkelijke Kerk der Reformatie afgescheiden hebben, gaan lonken naar degenen die haar níet verlaten hebben en tot hen zeggen: "Zie hier is de Christus." Of weer anderen, die als eb en vloed bewogen worden, zullen zeggen: "Ziet, dáár is Hij."

Maar de Heere Jezus heeft voor deze tijd reeds gewaarschuwd, zeggende: "Geloof het niet." - Markus 13 : 21.

Daarom gij die misschien nog gekweld wordt door deze scheuringen, maar door genade overgebleven zijt in de oorspronkelijke, apostolische, Ge-réformeerde Kerk, hoe verdorven zij ook geworden moge zijn, gedenkt dat dit het gevolg is van de álles kaalvretende sprinkhanen die zo groot als paarden geworden zijn met gouden kronen op hun hoofden, als *vrouwen* met een schoon gelaat naar u lonkende om u van de Waarheid af te wenden.

Maar rekent ermee wat in vers 8b geschreven staat:

8b *En hun tanden waren als tanden der leeuwen.*

In deze weinige woorden wordt de ware aard der sprinkhanen geopenbaard.

Men zou erop kunnen wijzen dat deze *leeuwentanden* (vanwege de Reformatie der Kerk) aan Gods kinderen reeds bekend geworden zijn toen door de Roomse kerk vele duizenden gelovigen verscheurd zijn.

En daarom zou men de vraag kunnen stellen: Hoe is dit mogelijk geweest en hoe zal dit in de na-reformatorische tijd mogelijk zijn, daar er in vers 4 gezegd is, dat de sprinkhanen het gras der aarde niet mochten beschadigen?

Ons antwoord is: Vóór de Franse revolutie was er wel de rook, die in latere tijden geworden is als de rook eens groten ovens,

maar de sprinkhanen waren er nog niet. Deze zijn tijdens en na die revolutie uit die rook voortgekomen.

Zij mochten tijdens het blazen dezer vijfde bazuin het gras der aarde (de levensvoorwaarden der Kerk) niet beschadigen.

Dit zal pas geschieden bij het blazen der zesde bazuin. Dan zal door die *leeuwentanden* het derde deel der mensen gedood worden.

In ons tekstgedeelte worden zij nu reeds aangewezen. Maar wat zij in die vijf maanden zullen uitrichten, sinds zij uit die grote revolutie voortgekomen zijn, zal in de verzen 10 en 11 geopenbaard worden.

9a *En zij hadden borstwapenen als ijzeren borstwapenen.*

In de vert. N.B.G. staat "borstschilden als ijzeren har-nassen." Deze overzetting lijkt ons meer aanvaardbaar.

Nu de ware aard der sprinkhanenlegers geopenbaard is, namelijk ook dat "hun tanden waren als leeuwentanden", wordt in dit tekstgedeelte dan ook een duidelijke verandering, ja een algehele wending te kennen gegeven in de oorlogsstrategie van satan met zijn sprinkhanenleger.

De bedrieglijke, gouden kronen en de mooie lokken der vrouwen worden veranderd in *ijzeren harnessen*.

Nu had hij zijn dienstknechten in de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, vooral tijdens de Reformatie der Kerk, allang van die *harnessen* voorzien.

Dit betekent dat de Roomse Kerk zich als instituut door de *ijzeren harnessen* immuun gemaakt heeft voor het aanvaarden van de Reformatie der Kerk.

Vandaar de verklaring van de woorden: "Die opent en niemand sluit" en "Die sluit en niemand opent." - 3 : 7.

God heeft in de dagen van de Reformatie der Kerk kennelijk geopend en gesloten.

Déze *ijzeren harnessen* zijn blijkbaar ondoordringbaar voor de pijlen van Gods Woord: "Niet uit de werken, maar door genade zijt gij zalig geworden." - Efeze 2 : 8a.

Doch dit is slechts even een zijdelingse aanvulling.

In het vervolg zal gaan blijken, wat hier de betekenis is van deze *harnassen* in het sprinkhanenleger van satan.

Al is hij in het defensief gedrongen, er blijkt toch een wijziging te zijn van zijn oorlogsstrategie in zijn strijd tegen de Ruiter op het witte paard.

Maar vooral straalt boven dit alles uit de toenemende openbaring van de toorn van God die geopenbaard zal worden over het steeds verder afwijken van de Waarheid. Niet alleen door de Kerk der Reformatie als zodanig, maar ook inzonderheid door de grote massa die van huis uit tot de Kerk der Reformatie behoort heeft, maar nu nergens meer aan doet, zo zij zeggen.

Op symbolische wijze zal dit in het vervolg geopenbaard worden.

9b En het gedruis hunner vleugelen was als een gedruis der wagens, wanneer vele paarden naar de strijd lopen.

Wij moeten, gelet op de ontwikkeling van het sprinkhanenleger, steeds voor ogen houden dat geen enkele Godsopenbaring positief tijdgebonden is.

In feite worden bijna alle Godsopenbaringen in der wereld tijdgeschiedenis vanaf haar oorsprong tot op haar voleindiging op symbolische wijze bekendgemaakt, zoals het in het van eeuwigheid gemaakte bestek des Allerhoogsten is vastgelegd en besloten.

Hieruit vloeit dan ook (ten aanzien van ons tekstgedeelte) voort dat dit satans-sprinkhanenleger niet ontstaan is of beslissend ontstaan zal in de in deze bazuin tot tweemaal toe genoemde vijf maanden.

In feite is het reeds onmiddellijk ontstaan bij de zondeval in het paradijs als een gericht des Allerhoogsten over de mensen.

Daarom noemt God de sprinkhanen en de overige kaalvreter in Joël 2 : 25: "Zijn groot heir, dat Hij onder Zijn volk gezonden heeft."

Wanneer wij er acht op geven dat deze sprinkhanen ook het Nieuwtestamentische, geestelijke Israël overstroomd hebben en overstroomd zullen, is het bovenmate wonderlijk te zien hoe in de profetieën van Joël alles letterlijk in beeld gebracht is wát er bij het blazen der vijfde en der zesde bazuin geschieden zal, zelfs het stichten van de staat Israël direct na de tweede wereldoorlog. - Joël 3 : 1.

Daar staat geschreven: "Want ziet, in die dagen en te dier tijd zal Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem wenden."

Ook onze tekstgedeelten, de verzen 8b en 9b, staan letterlijk of bijna letterlijk in de profetieën van Joël. - Joël 1 : 6b en 2 : 4 en 5.

Toen dit verdervende leger der sprinkhanen (om zo te spreken) nog in zijn jeugd was, ten tijde van Farao, gebruikte de Heere het als Zijn leger om Zichzelf in de Farao en zijn volk maar ook in Zijn volk Israël te verheerlijken en liet Hij een gehele dag en een ganse nacht een oostenwind waaien om ze aan hun plaats te brengen. Maar ten tijde van Joël is hun gedaante reeds als van *paarden die naar de strijd lopen*. - Joël 2 : 4.

En Nieuwtestamentisch hebben zij ijzeren harnassen en is *het gedruis hunner vleugelen als het gedruis van wagenen, wanneer vele paarden naar de strijd lopen*.

Van hieruit wordt in ons tekstgedeelte (naar onze overtuiging) ongetwijfeld op symbolische wijze de ontwikkeling der techniek in de moderne oorlogsvoering aangewezen, zoals dit ook in vers 10 als het ware onderstreept zal worden.

Ja het is in dit negende vers reeds of wij het ronken der motoren horen en straks in vers 10 alsof wij de bommenwerpers door de lucht horen ronken.

Het is opmerkelijk, dat in dit eerste wee, dit in tegenstelling tot het tweede wee waarin de derde wereldoorlog als een schaduw en beginseltje van het eindgericht geopenbaard zal worden, nóg de aard der sprinkhanen in het geding is, die in groepen, massaal vliegende, uitgaan.

Vandaar *het gedruis hunner vleugelen*. Zij die *het gedruis hunner vleugelen* in de oorlog van 1940 - 1945 meegemaakt

9 : 10a en b

hebben, toen duizenden vliegtuigen overvlogen om hun bommen boven Duitsland af te werpen, weten wat dit in de praktijk betekent.

Zij kunnen ook gemakkelijker vers 10 verstaan, waarin gezegd wordt:

10a *En zij hadden staarten de schorpioenen gelijk en er waren angels in hun staarten.*

Het is weer opmerkelijk dat er reeds in vers 3 gezegd is: "En hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben" en dat ons tekstgedeelte nú pas de vreselijke ontwikkeling van deze *schorpioenenmacht* aanwijst.

Dit komt omdat hun aard, hun wezen, hetzelfde is gebleven, maar hun aanblik, hun verschijning, wordt steeds verschrikkelijker en angstaanjagender. Namelijk wanneer de vliegtuigen door de lucht ronken en hun *schorpioenenstaarten*, (hun bommen) over de steden en dorpen uitstrooien. Dan overtreft dit alle vorige benauwdheden die de wereld in vorige eeuwen overkomen zijn.

Bovendien zegt ons tekstgedeelte: *En er waren angels in hun staarten*. Dit ziet ongetwijfeld op het mitrailleurvuur, hetwelk vanuit de staarten der vliegtuigen afgevuurd wordt.

10b *En hun macht was de mensen te beschadigen vijf maanden.*

Dat *déze vijf maanden*, hier in dit tekstgedeelte aangewezen, zien op en verband houden met de tweede, grote wereldoorlog van 1940 - 1945, willen wij in het vervolg trachten aan te tonen.

Het is beslist niet zonder betekenis, dat deze *vijf maanden* tot tweemaal toe in het geding gebracht zijn in de openbaring van dit wee. Te weten in vers 5 en hier in vers 10.

Er is groot onderscheid tussen de *vijf maanden* hier genoemd en de vijf maanden in vers 5.

Vandaar de verklaring van vers 5. Daar hebben wij de aandacht gevestigd op het uitsluitend in de zomer verschijnen van de sprinkhanen. En dat veelal gedurende de vijf zomermaanden. Wij hebben dat daar des satans zomertijd genoemd.

Maar in ons tekstgedeelte wordt hun laatste vlucht, maar nu als leger, als sprinkhanenleger, aangewezen.

Niet zó, dat zij als sprinkhanenleger in de toekomst in het geheel niet meer verschijnen zullen, maar wel zo, dat zij in déze verschijningsvormen, zoals zij in dit eerste wee geopenbaard zijn, in het tweede wee als zodanig op de tweede plaats zullen komen.

Op deze wijze zal dit eerste wee straks weggegaan zijn - vers 12 - want gaan blijken zal dat de laatste, grote wereldoorlog die bij het blazen der zesde bazuin (het tweede wee) geopenbaard zal worden, op een veel verschrikkelijker wijze gevoerd zal worden.

Dan zullen de paarden (zoals in vers 7) geen aangezichten als van mensen hebben, maar als van leeuwen.

En de staarten der schorpioenenlegers zullen niet slechts van angels zijn voorzien - vers 10a - maar hún staarten zullen aan de slangen gelijk zijn - vers 19 - als er door middel van atoombommen oorlog gevoerd zal worden.

Deze *vijf maanden* hier genoemd, gaan aan de derde wereldoorlog, die bij het blazen der zesde bazuin in het tweede wee geopenbaard zal worden, vooraf.

Maar het eerste wee heeft zijn climax in de jaren 1940 - 1945, want deze *vijf maanden* zijn tweemaal vermeld.

En gelet op de beschadiging van het nagras, zoals wij die aangewezen hebben in de verklaring van vers 4, de symbolische betekenis hiervan is niet alleen en uitsluitend samen te vatten in de vijf jaren van de tweede, grote wereldoorlog van 1940 - 1945.

Deze *vijf maanden* hebben ook 150 dagen, die in de Heilige Schrift somtijds voor jaren gerekend worden.

Daarom is de eerste satans-zomerdag van deze 150 dagen

(elke dag voor een jaar gerekend) aangebroken in het jaar 1795, toen de grote Franse revolutie van 1789 zich in brede banen over Europa verspreid heeft.

Deze dag of deze jaren zijn samengevallen met de dag en de jaren dat het beest uit de afgrond opgekomen is, zoals blijken zal uit 13 : 11.

Dit temeer daar dit beest (in overeenstemming met de paarden op wier hoofden kronen, het goud gelijk, waren - 9 : 7) twee hoornen, des Lams hoornen gelijk, heeft.

Vanuit deze gouden kronen en deze hoornen, des Lams hoornen gelijk, hebben (zoals wij aangewezen hebben) de massale scheuringen in de Kerk der Reformatie hun begin.

De mensen zijn misleid door de gouden kronen en de hoornen, des Lams hoornen gelijk, op dit beest.

Déze in vers 5 genoemde vijf maanden zijn zo samen te vatten: Van 1795 tot 1945 = 150 jaren of vijf maanden maal 30 dagen.

Omdat zij echter twee maal genoemd worden, hebben deze vijf maanden nog weer een eigen betekenis voor de vijf jaren die de tweede wereldoorlog geduurd heeft, als we elke maand voor een jaar rekenen. Dit is in feite dé verklaring van deze vijf maanden.

Hierbij willen wij met de grootst mogelijke nadruk aantekenen, dat wij geruime tijd vóór het uitbreken van die oorlog licht in dit gedeelte der openbaring ontvangen mochten.

Bovendien, toen die oorlog uitbrak, was het de alom heersende overtuiging dat (gelet op de moderne oorlogsmiddelen) deze beslist niet langer dan enige weken duren kon.

Echter op grond van deze tweemaal genoemde *vijf maanden* waren wij er niet alleen van overtuigd dat deze oorlog in 1940 uit zou breken, maar bovendien dat die niet voor 1945 eindigen kón.

Voor de kleine kring van familieleden, aan wie wij dit vertelden, was dat onverdraaglijk. Vooral toen er in het begin soms symptomen van een snelle beëindiging waren, maar bovenal toen in het laatste jaar honger en benauwdheid de mensen gingen kwellen.

Dat dit alles (onder toelating) het werk des satans was, blijkt uit het besluit van deze bazuin.

11a *En zij hadden over zich tot een koning de engel des afgronds.*

Oppervlakkig beoordeeld was dit aan de buitenkant niet te zien, reeds gelet op zijn praal die hij in beginsel tentoongespreid heeft in de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is. En toen is nog slechts "de rook als de rook eens groten ovens" uit de put des afgronds die door hem geopend was, opgestegen.

Nog minder was dit te zien, toen hij zelf (uit de afgrond opgekomen zijnde) in latere tijden 'vrijheid, gelijkheid en broederschap' gepredikt heeft onder de mensen.

Nog minder toen hij de Kerk is gaan zuiveren van de vele dwalingen die erin geslopen waren en de mensen als om strijd (elke groep voor zich) een 'zuiverder' kerkverband gesticht hebben en haar dienaren zich als engelen des lichts voorgedaan hebben.

Nog minder was zijn *afgronds* aard te zien toen hij de sociale geest heeft doen ontwaken onder de arbeiders.

Maar bovenal toen hij het kerkelijke, diaconale werk ter hand genomen heeft, opdat weduwen, wezen, ouden van dagen en alle behoeftigen geen gebrek zouden lijden.

Zodoende is zijn aanzien veel meer het aanzien van een engel des lichts geweest dan dat van een *engel des afgronds*.

Maar zelf heeft hij ongetwijfeld triomfantelijk gelachen vanwege de chaos die hij veroorzaakt heeft en de oorlogen die hij ontketend heeft.

9 : 11b en 12a

11b *Zijn naam was in het Hebreeuws Abáddon en in de Griekse taal had hij de naam Apollyon. (verderver).*

Alleen al door deze naamsaanduidingen worden ál onze stellingen als onderstreept en bevestigd, niet alleen deze laatste, maar álle, zoals wij die steeds aangewezen hebben, zowel bij de verklaring der zeven brieven als bij de ontsluiting der zegelen en het blazen der bazuinen.

Vooraf ook die stelling dat alle Godsopenbaringen de gehele tijdgeschiedenis omvatten vanaf haar oorsprong tot aan de voleindiging der wereld.

Want met zijn *Hebreeuwse* naam heeft hij gewoond in Kaïn, in Lamech, in de Farao's van Egypte, in Nebukadnézar, in de vorst van Tyrus en in zeer veel anderen.

Maar met zijn *Griekse* naam heeft hij gewoond (in de Nieuwtestamentische tijd) in de leiders van zijn sprinkhanenlegers.

Uit zijn *Griekse* naam is ook te verklaren de technische ontwikkeling van zijn sprinkhanenleger, want de Grieken zoeken wijsheid. - 1 Corinthe 1 : 22.

Maar God zal de wijsheid dezer wereld doen vergaan en het verstand van die verstandigen tenietdoen. Dit zal vooral gaan blijken als de zesde bazuinblazer zijn bazuin blazen zal.

12a *Het ene wee is weggegaan.*

Dit hebben we steeds voor de aandacht gesteld, dat er bij het einde van de tweede wereldoorlog een einde gekomen is aan het eerste *wee*.

Echter in die zin, dat dit is ter onderscheiding van het tweede wee dat hierna geopenbaard zal worden bij de aanvang van het blazen der zesde bazuin.

Het is buitengewoon zinvol op te merken, dat ook deze weeën (evenals dit in de natuur altoos het geval is) geboorten tengevolge hebben.

Bij en na dit eerste *wee* is de staat Israël als opnieuw geboren.

Bij en na het tweede wee (zoals uit het vervolg van de verklaringen zal gaan blijken) zal het oude Verbondsvolk Israël geestelijk als opnieuw geboren worden.

En bij en na het derde wee zullen het nieuwe Jeruzalem en de nieuwe aarde geboren worden.

Ook is het opmerkelijk ten aanzien van het *weggegaan* zijn van het eerste *wee*, dat er bij het tweede wee geen beperking zal zijn van vijf maanden zoals bij het eerste *wee*.

Want bij de openbaring van het tweede wee, dat na het einde van de tweede wereldoorlog geopenbaard zal worden, zullen de sprinkhanenlegers (die alleen in de zomer plachten te verschijnen en slechts plaatselijk schade aanrichtten) een geheel andere functie te vervullen krijgen.

Alsdan zal de gehele wereld in slechts twee kampen verdeeld worden, oost en west, die elkaar met kernenergie gaan bestrijden en dit alles uit oorzaak van en rondom de gestichte staat Israël, waarvan God geprofeteerd heeft, dat Hij Jeruzalem zal stellen tot een lastige steen alle volken. - Zacharia 12 : 3.

Van hieruit is het dan ook dat het blazen der zesde bazuin aanvangen zal met: "Ontbind de vier engelen die bij de grote rivier, de Eufraat, gebonden zijn."

12b *Ziet, er komen nog twee weeën na dezen.*

Dit *tweede wee*, dat bij het blazen der zesde bazuin geopenbaard zal worden, zal duren tot het einde der tijdgeschiedenis.

Dit is in tegenstelling tot de zevende bazuin, want als die geblazen zal worden, zal het Koningschap over de wereld gekomen zijn aan onze Heere en zal Hij als Koning heersen in alle eeuwigheid. - 11 : 15.

Wanneer die bazuin geblazen zal worden, "zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft." - 10 : 7.

Aan de smarten van dit *derde wee* zal voor de verworpenen

9 : 12b

geen einde meer komen, maar de uitverkorenen verwachten met reikhalzend verlangen de openbaring der kinderen Gods. - Romeinen 8 : 19; 2 Petrus 3 : 13.

Nu wij aan het einde van deze vijfde bazuin zijn gekomen, voelen wij ons gedrongen uiting te geven aan onze uitermate grote verwondering over de wonderbare en heerlijke dingen die tot nu toe geopenbaard zijn.

Zelfs de Spreukendichter heeft aan het einde van zijn boek gezegd: "Heb ik u niet heerlijke dingen geschreven, van allerlei raad en wetenschap?" - Spreuken 22 : 20.

Hoeveel temeer reden hebben wij die in het einde der eeuwen leven, om ons te verwonderen over allerlei raad en wetenschap die de Heere Jezus Christus ons, Zijn dienstknechten, getoond en te kennen gegeven heeft.

De gelovigen van de oude dag hebben met verlangen uitgezien naar de dag der openbaring van Jezus Christus.

Zelfs de blinde heidenen hebben, onbewust, ten aanzien van deze dingen in een bepaalde verwachting geleefd.

Bileam heeft gezegd: "Wie zal leven, als God dit doen zal?" - Numeri 24 : 23.

Hoewel ons reeds zovele wonderbare dingen getoond zijn, toch zijn wij pas aan de uiterste stranden van deze oneindige oceaan der Godsopenbaring gekomen. En al is het dat wij dit boek der Openbaring tot het einde zullen mogen naspeuren, dan zal toch blijken dat wij evenals Job zullen moeten zeggen: "Ziet, dit zijn maar uiterste einden Zijner wegen; en wat een klein stukje der zaak hebben wij van Hem gehoord? Wie zou dan de donder Zijner mogendheden verstaan?" - Job 26 : 14.

Aangezien met het blazen der zevende of laatste bazuin het einde aller dingen geopenbaard zal worden - 1 Corinthe 15 : 52 - en de nieuwe hemel en de nieuwe aarde alsdan geopenbaard zullen worden, zou mogelijk iemand kunnen zeggen dat er nu voorts niet veel meer te openbaren en te verklaren zal zijn omtrent de dingen die haast geschieden moeten.

9 : 13a

Dit temeer omdat wij van de zesde bazuin reeds gezegd hebben, dat *déze* zal reiken tot de tijd van het einde.

Hierop is ons antwoord: Na het blazen der zesde bazuin zal de volheid der openbaring pas een aanvang nemen, omdat de inleiding tot en de openbaring van de zevende bazuin ALLES ja ALLES zal omvatten.

Want "in de dagen der stem des zevenen engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft." - 10 : 7.

DE ZESDE BAZUIN

13a *En de zesde engel heeft gebazuind.*

In bepaald opzicht is dit het laatste alarmgeklank, zoals wij het blazen der bazuinen genoemd hebben.

Hoewel de zevende bazuinblazer bij het derde wee de laatste bazuin zal blazen, zal dat alarmgeklank in geen enkel opzicht te vergelijken zijn met het blazen der vorige zes bazuinen.

Deze hebben hun alarmgeklank laten schallen over de van God vervloekte wereld en over de mensen die God verlaten hebben en de duivel toegevallen zijn.

De alarmklanken die zij over de goddeloze mensen hebben laten schallen, zijn voor hen steeds slechts beginselen der smarten geweest, zoals de Heere Jezus dit ook aangewezen heeft in Zijn rede over de laatste dingen. - Mattheüs 24 : 8.

Dit zal gaan blijken uit de verklaring van de zevende bazuin.

Het blazen der bazuinen der eerste zes engelen, die elk voor zich hun bazuin geblazen hebben, is in feite slechts als een sirenegeloei geweest, dat het aanstormende oordeel aankondigde dat bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden. Nochtans neemt deze *zesde bazuin* onder de eerste zes bazuinen wel een zeer uitzonderlijke plaats in.

Om deze aan te tonen willen wij de vijf voorafgaande uiterst verkort voor de aandacht stellen.

9 : 13a

Bij het eerste alarmgeklank is er geworden hagel en vuur, vermengd met bloed, hetwelk op de aarde geworpen is.

Bij het tweede is er iets als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen.

Bij het derde is er een grote ster, brandende als een fakkel, uit de hemel gevallen op de rivieren en de fonteinen der wateren.

Bij het vierde is het derde deel der zon en der maan en der sterren geslagen.

Bij het vijfde is er een ster gevallen uit de hemel, die de put des afgronds geopend heeft.

Maar bij het blazen der *zesde bazuin* is het volkomen anders, hier blijkt niet onmiddellijk, dat het een alarmgeklank is.

Het is of deze reeds iets gemeen heeft met de zevende bazuin.

Het is een angstaanjagende stilte, waarin "de mensen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden." - Lukas 21 : 26.

Want deze bazuinblazer zal de eindtijd openbaren, waarin de oorspronkelijke, apostolische Kerk haar bestaansrecht als Kerk (ten opzichte van haar uitwendige openbaringsvorm) als te zijn de Gemeente van de Heere Jezus Christus, geheel verloochend en prijsgegeven zal hebben door zich in een valse oecumene te vermengen met allen die op de aarde wonen. Dit zal gaan blijken in 18 : 2 t/m 4.

Ten opzichte van deze *zesde bazuin* is nog op te merken dat, hoewel hetgeen in de eerste zes bazuinen vermeld is wereld- en alle tijden omvattend is, er toch onderscheid is tussen de eerste drie, de vierde, de vijfde en de *zesde bazuin*.

Ten eerste: De eerste drie bazuinen beelden (in algemene zin) het Oude Testament uit.

De vierde, hetgeen geschied is tijdens de omwandeling van de Heere Jezus als waarachtig Mens op de aarde, al hetgeen vermeld is in de vier Evangelien.

De vijfde het apostolische tijdperk in de eerste Nieuwtestamentische periode, maar tot het einde van de tweede wereld-

oorlog.

De zesde hetgeen geschied is in de tweede Nieuwtestamentische tijdsperiode ná het einde van de tweede wereldoorlog tot aan het einde.

Over de zevende bazuin hopen wij later te spreken.

Ten tweede: In deze heilige oorlog, gevoerd tussen de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard en zijn gevolg, heeft de ruiter op het rode paard zoals dit geopenbaard is in de eerste drie bazuinen) getracht Gods schepping te vernietigen.

In de vierde bazuin om de Zon der gerechtigheid met Gods uitverkoren volk te vernietigen.

In de vijfde bazuin om de voortgang van het Evangelie te vernietigen. - Handelingen 8 : 3.

Maar in deze *zesde bazuin*, waarvan wij gezegd hebben dat deze volkomen anders is, zal gaan blijken dat satan slechts een willoos werktuig is in de hand van de grote Overwinnaar, om de vijanden van God en van Zijn volk te straffen.

Ten eerste hén die de heiligen krijg aangedaan hebben ten tijde van het blazen der vijfde bazuin - 13 : 7 - de mens der zonde, die zich tegengesteld heeft en verheven boven al wat God genaamd of als God geëerd werd, zó dat hij in de tempel Gods als een god zat, zichzelf vertonende dat hij God was, hen die afgevallen zijn van het geloof, zich begeven hebbende tot verleidende geesten en leringen der duivelen. - 2 Thessalonicensen 2 : 4; 1 Timotheüs 4 : 1.

Ten tweede hén die rijk en verrijkt geworden zijnde (door het uit de aarde opgekomen beest) - 3 : 17 - verleid geworden zijnde, het beest en zijn beeld aanbeden hebben - 14 : 9 - en voorts niet anders deden dan eten en verbrijzelen en het overige vertreden met hun voeten, zoals dit in Daniël 7 : 7 vermeld wordt of zoals Paulus hen beschrijft in zijn tweede brief aan Timotheüs, hoofdstuk 3 : 1 t/m 5, namelijk: "En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hovaardig, lasteraars, de ouderen ongehoorzaam,

ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben.” Daarom zal van hieruit (bij het blazen van deze *zesde bazuin*) de laatste, grote wereldoorlog geopenbaard worden, zoals deze beschreven is in de tweede helft van dit hoofdstuk.

Dit is de reden waarom de aankondiging van deze bazuin zo geheel anders is dan die van alle voorgaande bazuinen. Want Johannes zegt nu: ”En ik hoorde een stem.”

Bij elk der vorige bazuinen volgde het alarmgeklank onmiddellijk, maar nu is het anders. Het is alsof deze bazuinblazer wordt opgehouden om zijn alarm bekend te maken.

Johannes zegt nu: ”En ik hoorde een stem uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God was...” Namelijk de stem van de grote Overwinnaar. - 8 : 3.

Dit wijst op de kracht en de majesteit van de grote Overwinnaar Wiens victorie bij het blazen van de zevende bazuin geopenbaard zal worden.

Deze *zesde bazuinblazer* is een heraut van de nu snel naderende eindvictorie van de grote Overwinnaar.

Wanneer de zevende bazuin geblazen zal worden, zal de ganse hemel in beroering komen. - 11 : 15 t/m 17.

Daarom is het van zo geweldig grote betekenis en heeft het een wonderlijke verborgenheid, dat bij de openbaring van de *zesde bazuin* deze stem door Johannes gehoord wordt en wel ”komende uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God was,” het altaar waaraan de Engel stond met een gouden wierookvat, gevuld met reukwerk van de gebeden der heiligen, opdat Hij deze zou leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is.

Hij heeft de wezenlijke verzoening over de vier hoornen van het gouden altaar volbracht, toen Hij op het kruis de zonden van Zijn volk verzoend heeft en het uitgeroepen heeft: ”Het is

volbracht.”

Dit is gesymboliseerd bij het blazen der vierde bazuin, waarin geopenbaard is dat het derde deel der Zon en der maan en der sterren geslagen is. Want ondanks het feit dat ook de Zon Zelf is geslagen, is dit de oorsprong en de aanvang der victorie geweest van de Ruiter op het witte paard.

Als waarachtig Mens is Hij in álles ons gelijk geworden, uitgenomen de zonde en alzó is Hij het ware gras geweest van des Konings afmaaiingen, zoals dit vermeld is in Amos 7 : 1.

Voorts is Zijn victorie al direct geopenbaard en als uitgebazuind toen de vijfde engel zijn bazuin geblazen heeft.

Daaruit is gebleken, dat Hij over de uit de hemel gevallen ster en over de put des afgronds getriomfeerd heeft. Al is het ook dat er ná de opstanding van de Heere Jezus rook uit deze put is opgegaan als de rook eens groten ovens, zodat zelfs de zon en de lucht verduisterd geworden zijn van de rook des puts en al zijn er uit de rook sprinkhanen op de aarde gekomen - Amos 7 : 1 - hun werd gezegd (en hieruit blijkt de glorie Zijner overwinning) dat zij het gras der aarde (namelijk het nagras, dat ná des Konings afmaaiingen behouden is gebleven - 9 : 4 en Amos 7 : 1 t/m 3) niet mochten beschadigen, noch enige groente, noch enige boom dan de mensen alleen die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben.

Wij hebben dit zó voor de aandacht gesteld om aan te tonen dat de glorie Zijner overwinning bij het blazen dezer *zesde bazuin* op geheel andere wijze geopenbaard zal worden.

Bij het blazen der vierde bazuin is de overste dezer wereld buiten geworpen - Johannes 12 : 31 - in de afgrond volgens 20 : 3a en is aldaar gebonden duizend jaren. - 20 : 2b.

Namelijk gedurende de tijd dat de vijfde engel zijn bazuin geblazen heeft. En zoals de Heere Jezus op het kruis, in Zijn ontzettende lijden, nochtans als Koning geheerst heeft, zo zullen Zijn volgelingen in navolging van Hem (maar zij op de brandstapels in vuur en vlam) als koningen heersen, zittende op die "eretrone" die duizend jaren, heersende over satan en zijn rijk.

9 : 13a

En daarna moet hij (satan) een kleine tijd ontbonden worden - 20 : 3b - en alsdan zal de *zesde bazuinblazer* zijn alarm over de wereld uitbazuinen. - hoofdstuk 11 vanaf vers 13 en hoofdstuk 13 vanaf vers 11. Zie ook in 17 : 10b, dat hij slechts een weinig tijds zal blijven.

We willen nog even letten op de onderbreking tussen de vijfde en de *zesde bazuin*, zoals we die aangewezen hebben naar aanleiding van 9 : 13. Namelijk: het uitstel van de derde wereldoorlog.

Bij het blazen der vierde bazuin heeft het er de schijn van gehad dat de duivel gezegevierd heeft. Christus is gestorven en begraven, Jeruzalems tempel verwoest en Gods volk door Hem verstoten. - Romeinen 11 : 1 en 2.

Daarom is hij met des te meer grimmigheid uitgegaan, daar hij zijn kracht en zijn troon en grote macht heeft kunnen geven aan het uit de (volkeren)zee opgekomen beest - 13 : 2 - om ook de Nieuwtestamentische Kerk zover te brengen dat zij verstoten zal worden, "want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden." - Mattheüs 24 : 24 en 25.

Ondanks het vreselijke wee dat geopenbaard is bij het blazen der vijfde bazuin, zal in de hoofdstukken 10 en 11 het resultaat der overwinning van de grote Overwinnaar geopenbaard worden.

Ja, niet alleen het resultaat Zijner overwinning in algemene zin betreffende Zijn Nieuwtestamentische Kerk, maar in 11 : 13 (zie de verklaring van dit vers) zal gaan blijken dat God ook Zijn oude Verbondsvolk niet verstoten heeft dat Hij tevoren gekend heeft. - Romeinen 11 : 2a.

Het beginsel der vervulling van deze belofte is reeds gebleken aan het einde der vijfde bazuin, want toen is het oude Verbondsvolk Israël wederom teruggekeerd naar het land hunner vaders, hetwelk de Heere hun gegeven had.

9 : 13b en 14

13b *En ik hoorde een stem uit de vier hoornen des altaars, dat voor God was.*

Ook deze *stem* der verzoening van God met Zijn oude Verbondsvolk zal dit openbaar gaan maken. Dit zal gaan blijken uit vers 14.

Toen het volk (na het einde van de tweede wereldoorlog) teruggekeerd was naar het land hetwelk de Heere hun (vaderen) gegeven had, zijn zij als het ware het gehele beeld der wereldgeschiedenis gaan beheersen.

Niet vanwege uitwendige macht, maar alleen vanwege het blote feit van hun bestaan. - Zacharia 12 : 2 en 3.

Ook hierdoor (ondanks satans vermeende glorie in de verwerping van Israël) is hij voor het oog der ganse wereld tot een bespotting gemaakt, want Paulus zegt: "Ik wil niet broeders! dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt bij uzelfen) dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn." - Romeinen 11 : 25.

Daarom hangt de terugkeer van Israël naar Palestina nauw samen met de volheid der heidenen.

Dat wil zeggen: Zoals Israël tot háár volheid gekomen is in de kruisiging van de Heere Jezus (in de verwoesting van Jeruzalem en in haar verstrooiing onder de heidenen) zo zal de volheid der heidenen gekomen zijn, als ook zij Christus gekruisigd zullen hebben (wanneer de dode lichamen der heiligen zullen liggen op de straat der grote stad die geestelijk Sodom en Egypte genaamd wordt, waar óók onze Heere gekruisigd is - 11 : 8) ten tijde dat het einde der verharding van Israël zich begint af te tekenen in hun terugkeer naar Palestina. Vandaar de *stem uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God is* ter verzoening van Gods oude Verbondsvolk, maar anderzijds openbarende het oordeel der verharding over de heidenen, omdat zij nú tot hun volheid gekomen zijn.

14 *Zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: Ontbind*

de vier engelen die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat.

Wij willen eerst even letten op de macht die aan deze *vier engelen* gegeven is.

Blijkbaar is de macht die de Heere Jezus aan Zijn discipelen gegeven heeft - Mattheüs 16 : 19 en 18 : 18 - hier een afschaduwing van.

Hieruit kan de conclusie getrokken worden, dat er een nauw verband bestaat tussen deze zeven bazuinblazers en allen die geroepen zijn om het Evangelie te verkondigen.

Dit is het, wat wij betreffende deze zeven bazuinblazers gezegd hebben, dat zij als zodanig de symboliek van het Woord van God zijn en dat van hieruit ook aan deze *zesde engel* macht gegeven is om *de vier engelen te ontbinden die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat.*

Dat ten opzichte van *de ontbinding dezer vier engelen* gezien wordt op de vier engelen die de vier winden der aarde hielden met de opdracht om de aarde en de zee en de bomen niet te beschadigen, voordat de dienstknechten Gods aan hun voorhoofden verzegeld zouden zijn - 7 : 1 t/m 3 - is zonder twijfel. Tot het beschadigen hiervan is het in de ontsluiting van het zesde zegel niet gekomen. Niet alleen omdat de dienstknechten Gods nog verzegeld moesten worden aan hun voorhoofden, maar ook omdat het aldaar nog de openbaring des Vaders was Die al het oordeel de Zoon gegeven heeft. - Johannes 5 : 21 t/m 23a.

Nochtans de verzegeling der twaalf stammen Israëls is voltooid in de openbaring der ontsluiting van het zesde zegel.

Maar de verzegeling van het geestelijke Israël nadert haar voltooiing bij de openbaring van het blazen der *zesde bazuin*.

Vandaar de overeenkomst tussen 7 : 3 en 9 : 4.

Daarom zal nu, in de openbaring van deze *zesde bazuin* (doch slechts in beginsel) niet meer aan het oordeel voorbijgegaan worden, omdat het blazen der bazuinen de openbaring des

9 : 14

Zoons is, aan Wie al het oordeel gegeven is en omdat de verzegeling van het Nieuwtestamentische Israël (in bepaalde zin) voltooid is bij het blazen der vijfde bazuin.

In onze tekst is het de openbaring van dit oordeel dat de stem uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God is, aangekondigd heeft, opdat de majesteit, de kracht van de grote Overwinnaar zich zal openbaren in het blazen van deze *zesde bazuin* om Zich te wreken aan het goddeloze volk dat Zijn kinderen tijdens het blazen van de vijfde bazuin vervolgd en gedood heeft.

Maar ook in het bijzonder om Zich te wreken aan de Kerk die haar apostolische bestaansrecht geheel verloochend en prijsgegeven heeft en onherkenbaar in duizend stukken verscheurd, zich tenslotte in een valse oecumene verenigde met allen die zich van haar afgescheiden hebben, ja met allen die op de aarde wonen, van wat staat of godsdienst zij ook zijn mogen, aldus hetzelfde wereldbeeld openbarende als in de dagen van Noach, zoals dit vermeld is in Genesis 6 : 2 en in Mattheüs 24 : 37.

Wanneer wij 9 : 14 met aandacht lezen, treft het ons direct dat er staat: *de grote rivier de Eufraat*. Deze rivier moet bepaald een zeer belangrijke plaats innemen in de heilshistorie. Het is naar aanleiding hiervan dan ook buitengewoon opmerkelijk, dat nu juist bij het blazen dezer *zesde bazuin*, waarin de derde en laatste, grote wereldoorlog geopenbaard zal worden en waarbij (zoals wij aangewezen hebben) de staat Israël het middelpunt der wereldgeschiedenis zal zijn, de laatste standplaats dezer vier engelen *bij de grote rivier de Eufraat* zal zijn.

Hun eerste standplaats was tegen het oosten van de hof van Eden.

Hun tweede standplaats (deze is ná de overwinning van de Heere Jezus geopenbaard bij het blazen der vierde bazuin) was op de vier hoeken der aarde. - 7 : 1.

Maar nu de glorie der overwinning van de grote Ruiters op het

witte paard in beginsel staat geopenbaard te worden, nu is hun standplaats *bij de grote rivier de Eufraat*.

Dit betekent dat zij hier en nu gesteld zijn aan de landpale Israëls, zoals deze van oude tijden af geweest is - Jozua 1 : 4 - en ook ten tijde van Salomo in Israëls gloriestaat.

Hierdoor wordt de wacht dezer *vier engelen* en hun symbolische betekenis een des te grotere verborgenheid.

Wij willen trachten iets van deze geheimenissen na te speuren, dit naar aanleiding van hetgeen de overige vijf engelen uitgebazuind hebben. Dat betekent (volgens onze verklaring) opmerzaam zijn op de bazuinen des Evangelies.

Omdat zij, deze *vier engelen*, hier en nu *gebonden* zijn *bij de grote rivier de Eufraat*, menen wij temeer dat zij dezelfde cherubim zijn die oorspronkelijk tegen het oosten van de hof van Eden gesteld waren met een vlammig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde (vert. N.B.G.: heen en weer wendde) om te bewaren de weg van de boom des Levens - Genesis 3 : 24 - opdat niemand, onbevoegd zijnde, van haar vrucht nemen en eten zou.

Dit betekende, dat de weg om door eigen werken en toedoen de zaligheid te beërven ten enenmale werd afgesneden.

De omkering (dat wil zeggen de andere zijde van dit vurige zwaard) openbaarde de verbolgenheid des Heeren over de door de mensen getoonde ongehoorzaamheid aan Zijn verbod. Anderzijds hebben wij over de plaatsing van deze cherubim in de hof van Eden (naar aanleiding van 7 : 1a) gezegd: God heeft in de aanvang deze *vier engelen* daar geplaatst als wachters op de weg naar de boom des Levens, enerzijds om de paradijsoverwinning voor de in de zonde gevallen mens af te sluiten en anderzijds om zo de Kroon veilig te stellen voor de Ruiters op het witte paard, de Kroon die de Vader Hem in het vooruitzicht gesteld had.

Daarom, toen deze Kroon door Hem verworven was, vooral in de laatste nacht van Zijn leven als waarachtig Mens op deze aarde en in Zijn sterven op het verschrikkelijke kruis van Golgotha, bekroond door Zijn opstanding uit de doden, heeft

God van toen af deze heilige wachters geplaatst op de vier hoeken der aarde.

In de eerste plaats om de nu door Hem verworven Kroon (de door Hem vrijgekochte, uitverkoren Gemeente Gods) in de gerichten en in de benauwdheden die over de wereld komen zullen, te beschermen, opdat zij in die gerichten niet zal omkomen.

Een en ander hebben wij in de verklaring van 7 : 1 en vervolgens reeds bijna woordelijk aangewezen.

Anderzijds zijn zij daar geplaatst om deze Kroon als zodanig te beschermen, opdat er geen enkele parel aan zal ontbreken als de gerichten over de wereld der goddelozen geopenbaard zullen worden.

Het is als een heilige oorlogsstrategie in de heilige oorlog die gevoerd wordt tussen de Ruiters op het witte paard en de ruiters op het rode paard en zijn gevolg.

Hierom zijn deze *vier engelen* als posten en voorposten die uitgezet zijn in deze heilige oorlog, enerzijds ter beveiliging van het Rijk des Lichts, van Gods uitverkorenen onder de kinderen der mensen, anderzijds ter vernietiging van het rijk der duisternis en van de goddeloze mensen die de genade Gods verachten.

Het bevel tot de aanvang van het offensief dat nu ingezet zal worden in de heilige oorlog met het doel het rijk der duisternis in deze wereld (al is het dan nog slechts in beginsel) de beslissende nederlaag toe te brengen, wordt gegeven in de woorden: *Ontbind de vier engelen die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat.*

De aanvang van het tweede wee.

Wee degenen die op de aarde wonen, als deze fase in de heilige oorlog aangebroken zal zijn.

Dit offensief van de Ruiters op het witte paard zal (blijkens de uitgezette posten der *vier engelen bij de grote rivier de Eufraat*) niet zijn zoals het aanvankelijke offensief, toen zij nog stonden op de vier hoeken der aarde.

Toen waren zij daar gesteld "opdat geen wind zou waaien op

9 : 14

de aarde, noch op de zee, noch tegen enige boom.” - Zie de verklaring van 7 : 1 t/m 3.

Maar dit offensief zal de eindvictorie van de grote Overwinnaar op het rijk der duisternis inleiden.

De glorie en de victorie van de grote Overwinnaar zullen (blijkens de stem die gekomen is uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God is) in het offensief tegen de ruiter op het rode paard en zijn gevolg, al is het nog slechts in beginsel, nu bij het blazen dezer *zesde bazuin* geopenbaard worden, zoals wij dit aangewezen hebben in de verklaring van 9 : 13b.

Vandaar de bovenmate wonderlijke samenstelling van vers 14, namelijk *gebonden bij de grote rivier de Eufraat*.

Ter ener zijde van deze rivier ligt Jeruzalem en ter anderzijde ligt Babylon, die grote stad. - 18 : 2.

De val van het Babylon dezer wereld zal het eindresultaat zijn van de *ontbinding dezer vier engelen*.

Dit zal gaan blijken, als de zesde engel zijn fiool zal uitgieten op *de grote rivier de Eufraat* en zijn water uitgedroogd zal worden, opdat bereid zal worden de weg der koningen, die van de opgang der zon komen zullen. - 16 : 12.

Dan zal gaan blijken welke ontzettende machten ook door de satan in de strijd geworpen zullen worden om dit offensief van de grote Overwinnaar, dat in de laatste, grote wereldoorlog (in deze *zesde bazuin*) geopenbaard zal worden, te wederstaan.

Wanneer deze oorlog gevoerd zal worden, zal dit geschieden rondom de nieuwe staat Israël.

Wij zeggen met opzet: r o n d o m de nieuwe staat Israël.

Het zal satans doel zijn haar ten enenmale te vernietigen en als van de aardbodem weg te vagen om Gods beloften van haar wederaanneming ongedaan te maken. - Romeinen 11.

Omdat Jeruzalem steeds tot een drinkschaal der zwijmeling en een lastige steen alle volken geweest is - Zacharia 12 : 2 en 3 - zal dit wel de oorzaak van het ontstaan van deze laatste wereldoorlog zijn.

Hoewel de volken die tegen haar krijg zullen voeren, zichzelf

9 : 15

zullen vernietigen.

15 *En de vier engelen zijn ontbonden geworden, welke bereid waren (vert. N.B.G.: gereed gehouden waren) tegen de ure en dag en maand en jaar, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden.*

De samenstelling van deze tekst is in al zijn delen weer buitengewoon wonderbaar.

Dit geldt wel in het bijzonder voor *de ure, de dag en de maand en het jaar*. Maar in niet mindere mate voor *het derde deel der mensen*, dat gedood zal worden.

In het vervolg zal dan ook gaan blijken dat we met een hoge en heilige oorlogsstrategie te doen zullen hebben.

Ten opzichte van de samenvoeging *ure en dag en maand en jaar* in onze tekst treft het ons, dat de profeet Jesaja, profeterende van de genade die de HEERE in Zijn welbehagen Zijn volk zal bewijzen en van Zijn wrake die over de zonden Zijns volks geopenbaard zal worden, ook een soortgelijke samenvoeging en wijze van spreken heeft, namelijk: "Om uit te roepen (uit te bazuinen) het j a a r van het welbehagen des HEEREN en de d a g der wrake onzes Gods." - Jesaja 61 : 2.

De belangrijkste reden, waarom wij deze tekst in het geding brengen, ligt in feite niet in de overeenkomst der woorden j a a r en d a g of onze tekst *ure en dag en maand en jaar*, maar in het feit dat de Heere Jezus deze tekst uit Jesaja voor Zijn toehoorders in de synagoge van Nazareth verklaarde en gezegd heeft: "H e d e n is deze Schrift in uw oren vervuld." - Lukas 4 : 21.

Hieruit blijkt, dat dit h e d e n van de Heere Jezus ten nauwste verbonden is met onze tekst. Namelijk zó, dat het welbehagen des HEEREN en de dag der wrake onzes Gods in feite geopenbaard zijn in het blazen der vijfde, der zesde en der zevende bazuin en in beginsel hun vervulling gevonden hebben bij en in de komst van de Heere Jezus in het vlees.

"Het welbehagen des HEEREN" aldus: "Vrede op aarde, in de

mensen een welbehagen.”

”De dag der wrake onzes Gods” is in Hem geopenbaard in Zijn plaatsbekledend lijden en sterven voor de zonden van Gods uitverkorenen, toen Hij, aan het kruis genageld, met een grote stem het uitgeroepen heeft: ”Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten?” - Markus 15 : 34.

Het vlammende zwaard waarmee de cherubim in de hof van Eden de weg naar de boom des Levens bewaakt hebben en hetwelk zich ook omkeerde, heeft op bijzondere wijze het allereerst de Heere Jezus getroffen, toen Hij Zichzelf onder de toorn Gods gesteld heeft om Zijn uitverkorenen ervan te bevrijden.

Vandaar de opeenvolging van het blazen der vierde, der vijfde en dezer zesde bazuin.

Bij het blazen der vierde bazuin is het derde deel der Zon geslagen, waaruit noodzakelijk volgen moest dat ook het derde deel der maan en der sterren geslagen zou worden, want ”de discipel is niet boven de meester, noch de dienstknecht boven zijn heer.” - Mattheüs 10 : 24.

Of: ”Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen.” - Johannes 15 : 20.

Dit onvermijdelijke gevolg, dat ook het derde deel der maan en der sterren geslagen zou worden, is op bijzondere wijze geopenbaard bij het blazen van de vijfde bazuin. (Hierbij tekenen wij echter nog eens ten overvloede aan, dat al is het dat deze vijfde bazuin tijdsbepalend is geopenbaard, te weten ”vijf maanden”, de vervolging en het geslagen worden van Gods volk wereld- en alle tijden omvattend zijn, want vanaf Abel tot de laatste der uitverkorenen zullen Gods kinderen vervolgd worden).

Nu wij de tijdsbepaling van de wrake Gods zó voor de aandacht gesteld hebben, gaat er misschien iets gloren van de betekenis der tijden. Ook wanneer deze *vier engelen*, die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat, op die bepaalde en tevoren vastgestelde *ure en dag en maand en jaar ontbon-*

den zijn geworden, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden.

Dit temeer omdat de grote rivier de Eufraat de scheiding vormt tussen Israël en Babylon.

In het aangename jaar van het welbehagen des HEEREN is Gods genade in Christus Jezus geopenbaard - Lukas 2 : 14 - toen Hij Zichzelf heeft opgeofferd aan het kruis om de zonden van Gods uitverkorenen te verzoenen.

Toen is over Hém de ure en de dag der wrake onzes Gods geopenbaard.

Voor degenen die in Hem geloven, heeft Hij door deze verzoening een nieuwe, verse en levende weg geopend naar de Boom des Levens, Die in het midden van het paradijs Gods is. "Welke (weg) Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees." - Hebréeën 10 : 20.

Maar die ure en dag der wrake onzes Gods, die vervuld is in Christus Jezus, is echter (zoals gebleken is) nog niet de openbaring van de ure en dag der wrake onzes Gods over degenen die buiten en zonder Christus leven en sterven.

Daarom zijn *de vier engelen* die de weg naar de boom des Levens in het paradijs bewaakt hebben, voor hén verplaatst naar de grote rivier de Eufraat en zijn aldaar *gereed gehouden tot de ure en dag en maand en jaar, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden* en in beginsel de wrake onzes Gods zouden uitvoeren over hen die de genade onzes Gods in Zijn Christus niet geacht, maar verworpen hebben.

Dit is het wat de Heere spreekt door de dienst van Jesaja: "De dag der wraak was in Mijn hart en het jaar Mijner verlostten was gekomen." - Jesaja 63 : 4.

We zeiden 'in beginsel'. Dit is omdat het nu nog het blazen der zesde bazuin betreft, maar als de zesde fiool van Gods toorn op de grote rivier de Eufraat uitgegoten zal worden, zal zijn water uitdrogen, opdat bereid zal worden de weg der koningen die van de opgang der zon komen zullen.

De Heere zal alsdan Zelf in en door hen komen als een dief. Het blazen der zevende bazuin zal dan een aanvang nemen en

9 : 15

de zevende fiool van Gods toorn zal in de lucht uitgegoten worden. - 16 : 12 t/m 21.

Daarom, vanwege deze wrake des Allerhoogsten, die geopenbaard zal worden in dit tweede wee, in het blazen van deze zesde bazuin, is deze stem voortgekomen uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God is, omdat de Heere de verdrukking van Zijn oude Verbondsvolk heeft aangezien en de menigte der volken rondom Israël tot dezelfde volheid der verharding zal gekomen zijn als het oude Verbondsvolk, toen zij de Heere Jezus gekruisigd hebben, zoals wij dit verklaard hebben bij vers 13b.

De verdrukking van het Nieuwtestamentische Verbondsvolk door het uit de (volkeren)zee opgekomen beest en het daarna verlaten en verachten van de Waarheid door de Ge-réformeerde Kerk, zoals dit geopenbaard is in het blazen der vijfde bazuin, hebben tenslotte de eerste en de tweede wereldoorlog tot gevolg gehad.

Maar de totale verharding nadien van de menigte der volkeren, verleid zijnde door het uit de aarde opgekomen beest - 13 : 14 - die als opnieuw de Heere gekruisigd hebben - 11 : 8 - heeft *de ontbinding* dezer vier engelen tot gevolg gehad, die *het derde deel der mensen zullen doden* in de derde wereldoorlog, zoals dit geopenbaard zal worden bij het blazen van deze zesde bazuin.

Is de ruiter op het rode paard in deze heilige oorlog lang in het offensief geweest, in het bijzonder tegen de uitverkoren derde delen des Heeren, ja is zelfs de Zon geslagen en heeft hij de maan en de sterren kunnen slaan in de eerste Nieuwtestamentische tijdsperiode, sinds hij buiten geworpen is - Johannes 12 : 31 - is er in feite aan zijn offensief een einde gekomen.

Dit is gebleken bij het blazen der vijfde bazuin en zal in het bijzonder blijken bij het blazen dezer zesde bazuin, wanneer *de vier ontbonden engelen* in beginsel zijn rijk zullen gaan verderven en *het derde deel der mensen zullen doden*, die met hem tegen God gestreden hebben.

Maar het eindoordeel over hem en zijn rijk zal bij het blazen

der zevende bazuin geopenbaard worden.

Vandaar nu bij het blazen dezer zesde bazuin, evenals in Jesaja 61 : 2, deze bijzondere tijdsaanduidingen van *uur en dag en maand en jaar*, maar deze vallen niet samen met onze tijdsbepalingen, want toen Gods uur der wrake geopenbaard is op Golgotha, is de wereld nog vele eeuwen voor de beslissende wraak (zoals deze bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden) gespaard gebleven.

Dit hebben wij ook al aangewezen ten opzichte van de verwoesting van Jeruzalem, namelijk dat haar verwoesting een afschaduwing is van het eindoordeel dat over de gehele wereld geopenbaard zal worden.

Voor God Die in de eeuwigheid woont, heeft tijd geen betekenis. - Psalm 90 : 4 en 2 Petrus 3 : 8.

Ondanks de voor ons natuurlijk verstand onbegrijpelijke tijdsaanduidingen betreffende *de ontbinding der vier engelen, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden*, zullen nochtans de drie weeën die over degenen die op de aarde wonen uitgeroepen zijn, op hun tijd geopenbaard worden. Namelijk na het blazen der vierde bazuin, dat wil zeggen: *Na de ure en de dag en de maand en het jaar* dat de Zonne der gerechtigheid geslagen is.

De profeet Daniël heeft deze tijden aldus aangewezen, zeggende: "dat na een bestemde tijd, bestemde tijden en een helft en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden." - Daniël 12 : 7b. Namelijk de bestemde tijd van het geslagen worden der Zon, de bestemde tijdén die bij het blazen der vijfde bazuin geopenbaard zullen worden en de helft der tijden, die bij het blazen der zesde bazuin geopenbaard zal worden.

Als aan de verstrooiing van het heilige volk een einde gekomen zal zijn, zullen wel bij het blazen der zevende bazuin alle dingen voleindigd worden, maar het jaar van het welbehagen des HEEREN over Zijn uitverkoren volk zal nimmer weggenomen worden - Jesaja 61 : 2 - ondanks het beginsel der wrake Gods, dat in het tweede wee komen zal over degenen

9 : 15

die op de aarde wonen, want er zal ook dan nog (al is het niet meer in een constitutionele kerkvorm) een Gemeente Gods in deze woestijn der volkeren zijn.

Zij zal (in die halve tijd) gevoed worden buiten het gezicht der slang, - 12 : 14.

Maar het derde wee zal op de grote dag des Heeren geopenbaard worden.

Dat zal een dag zijn die op geen enkele wijze in onze twaalf- of vierentwintigjarige dag zal passen. Dat zal een enige dag zijn, die de Heere bekend zal zijn.

Het zal geschieden ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen. Dan zal het noch dag noch nacht zijn.

Het zal te dien dage geschieden, dat er niet zal zijn het kostelijk licht en de dikke duisternis. - Zacharia 14 : 6 en 7.

Of Jesaja 60 : 19: "De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht en uw God tot uw Sierlijkheid." "En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE één zijn en Zijn Naam één." - Zacharia 14 : 9.

Dan zal de HEERE, mijn God, komen en al de heiligen met Hem. - Zacharia 14 : 5b.

De grote glorie van deze glorievolle dag wordt voor Gods uitverkoren volk geopenbaard als de zevende bazuinblazer de bazuin zal gaan blazen.

Dit alles wordt tot troost voor het door de goddeloze wereld verdruchte volk van God voor de aandacht gesteld.

Want: "De volken waren toornig geworden en Uw toorn is gekomen en de tijd der doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten, en de heiligen en degenen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten en om te verderven degenen die de aarde verdierven." - 11 : 18.

Wij willen nog één opmerking maken over de samenstelling van de teksten 14 en 15 gezamenlijk, voornamelijk ten opzich-

te van het woordje *opdat* in vers 15. Dit woord zou namelijk de indruk kunnen wekken dat *de ontbinding der vier engelen* alleen en uitsluitend tot doel had *het derde deel der mensen te doden* in de oorlog die in deze bazuin geopenbaard zal worden.

Maar als dit alleen en uitsluitend het doel der *ontbinding* geweest was, zou de samenstelling van deze twee teksten bepaald anders geweest zijn.

Dan zou de tussenzin *welke bereid waren tegen de ure en dag en maand en jaar* niet de betekenis gehad hebben of althans behoeven gehad te hebben die hij nu inderdaad heeft.

Dan zou er zonder meer gestaan hebben of hebben kunnen staan: Ontbind de vier engelen, die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat, opdat zij het derde deel der mensen zullen doden.

Zo is de samenstelling dezer twee teksten echter beslist niet.

Zij worden door deze tussenzin of anders gezegd door deze onderbreking van elkaar onderscheiden.

Hierdoor krijgt de loslating of *ontbinding* van deze *engelen* een aparte en zeer bijzondere betekenis, die verband houdt met hun speciale opdracht.

En naar aanleiding hiervan willen wij met nadruk de klemtoon leggen op het woordje *zij* in vers 15, *opdat zij het derde deel der mensen zouden doden*.

Want de derde delen der mensen (om die te doden) zijn reeds eerder in het geding geweest. Maar toen om door de satan gedood te worden.

In de verklaring van de eerste vier bazuinen hebben wij uitdrukkelijk de aandacht gevestigd op die derde delen die in elk dezer bazuinen steeds in het geding gebracht zijn.

Maar bovenal hebben wij bij het blazen der vierde bazuin er de aandacht op gevestigd, dat het geslagen worden van het derde deel der Zon en der maan en der sterren door de satan is geschied, door de ruiter op het rode paard en zijn gevolg, die ook getracht heeft het derde deel der mensen te doden. En wel dát derde deel dat God uitverkoren heeft om daaruit Zijn uit-

verkorenen te verzamelen, hen louterende en hen heiligende. En hierom zijn deze *vier engelen gereed gehouden* (vert. N.B.G.) opdat zij (op de door God bestemde tijd) ook *het derde deel der mensen zouden doden*. In beginsel de wrake Gods uitvoerende over hén in het bijzonder, die met satan verbonden zijnde, als instrumenten in zijn hand Gods kinderen op allerlei wijze vermoord hebben.

Daarom zullen *de vier engelen, ontbonden zijnde*, op vreselijke wijze blijkens vers 18 *het derde deel der mensen doden* als een wraakneming van God op het doden van Zijn volk en het samenspannen met de vorst der duisternis.

Ja op bepaalde wijze is dit *doden van het derde deel der mensen* door *de vier ontbonden engelen* (in de heilige oorlog) te zien als een tegenoffensief van de Ruiters op het witte paard tegen de legermachten van het rijk der duisternis, waarvan de ruiters op het rode paard de legeraanvoerder is.

In deze heilige oorlog is de Heiland vanwege de vrijwillige vernedering van die Ruiters op het witte paard als een Lam ter slachting geleid.

En tot Zijn dood toe is deze heilige oorlog als in het defensief door Hem gevoerd.

Dit is vooral gebleken, toen de vierde engel de bazuin geblazen heeft. Ja zelfs nog bij het blazen der vijfde bazuin heeft satan gemeend zijn oude offensief door te kunnen zetten door middel van het uit de volkerenzee opgekomen beest, aan wie de draak macht heeft kunnen geven om onder zijn banier tegen God en Zijn uitverkoren volk krijg te voeren. - 13 : 1 t/m 8.

Dit is al direct gebleken in de aanvang van het apostolische tijdperk, toen hij getracht heeft Gods Kerk van de aarde uit te roeien.

Voorts ten tijde van keizer Nero en ook onophoudelijk daarna en in het bijzonder in toenemende mate ten tijde van de Reformatie der Kerk.

Vanaf het begin is het steeds zijn doel geweest om het door God uitverkoren volk (dat in het derde deel verborgen is) uit te

roeien blijkens Zacharia 13 : 9 en Openbaring 8 : 7 en 8.

Uit dit alles blijkt dat deze teksten 14 en 15 een veel meer omvattende strekking hebben, dan dat zij alleen de derde en laatste grote wereldoorlog zouden openbaren, waarin ongetwijfeld *het derde deel der mensen gedood zal worden*.

De ontbinding dezer vier engelen is ook een gevolg van het aanbidden van het uit de aarde opgekomen beest en zijn beeld - 13 : 11 en 15 - waarover op velerlei wijze de toorn van God geopenbaard zal worden.

Nochtans zal nu vervolgens op zeer bondige wijze de derde wereldoorlog voor de aandacht gesteld worden.

16a *En het getal van de heirlegers der ruitery was tweemaal tienduizenden der tienduizenden.*

Dit vervolg hadden wij in onze natuurlijke overleggingen allerminst verwacht. Het is een wonderbaar vervolg, waarin op aanbiddelijke wijze geprofeteerd wordt van de dingen die in de laatste wereldoorlog geschieden zullen.

Met onze vermeende Schriftkennis hadden wij na de teksten 14 en 15 ongetwijfeld laten volgen hetgeen in Ezechiël 14 : 21 vermeld is, namelijk (en het derde deel der mensen werd gedood) door Mijn vier boze gerichten, het zwaard en de honger en het boze gedierte en de pestilentie die Ik gezonden zal hebben tegen hen.

Of b.v. zoals ten tijde van Hizkia: En de vier engelen voeren uit en doodden alle strijdbare helden en vorsten en overheden in het kamp van de ruitery op het rode paard. - 2 Kronieken 32 : 21.

Daarom moet er in het vervolg, zoals onze tekst dit aangeeft, een uitzonderlijke verborgenheid schuil gaan.

Niet in algemene zin zoals steeds, maar in bijna elk woord, zoals: *getal, heirlegers, ruitery, tweemaal, tienduizenden, der tienduizenden*. Het is in dit tekstgedeelte enigerwijze als in het voorafgaande vers met "uur, dag, maand en jaar" waarvan wij verklaard hebben dat in die tekst tot uitdrukking is gebracht

het welbehagen en de wrake Gods zoals deze zich geopenbaard hebben in de kruisdood van de Heere Jezus op Golgotha's heuveltop.

Dit was de vervulling van het welbehagen des Heeren over arme zondaren - Genesis 3 : 15 - enerzijds en van de wrake Gods anderzijds, zoals dit vermeld is in Genesis 3 : 24 namelijk: "En Hij dreef de mens uit en stelde cherubim tegen het oosten des hofs van Eden en een vlammege lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde, om te bewaren de weg van de boom des Levens."

Deze omkering nu van dit vlammege lemmer des zwaards zal zich (doch slechts in beginsel) in haar glorie gaan openbaren in het blazen van deze zesde bazuin.

Reeds eerder hebben wij erop gewezen dat de omkering van dit zwaard aanvankelijk geopenbaard is in de verwoesting van Jeruzalem, want ook toen reeds is een onnoemelijk *getal van heirlegers der ruitery* op Jeruzalem afgestormd.

Door deze wijze van aankondiging van het oordeel Gods, zoals aanvankelijk geschied is in de verzen 13 t/m 15, is het alsof in vers 16 een panorama voor het geestesoog van Gods volk ontsloten wordt.

Het is voor hen alsof "de Zon der gerechtigheid" na een lange tijd verborgen te zijn gebleven, wederom door het zware wolkendeek heen breekt en enerzijds de nevelen openbaart van de morgenstond der schepping en anderzijds de schaduwen doet zien van de avondstond der jongste dag in de dreiging van het zich omkerende lemmer van het vlammege zwaard.

Het is voorts niet alleen het onverwachte van dit vervolg dat onze verwondering heeft gewekt, maar meer nog het uitzonderlijke van dit vervolg en de verborgenheid die hierachter schuil gaat.

Hieruit blijkt, en dit zal in het vervolg steeds sterker gaan blijken, dat het oordeel dat in deze bazuin geopenbaard zal worden, als een rechtvaardig oordeel van Godswege over de wereld der goddelozen gebracht zal worden.

Bovendien blijkt, dat God al het oordeel de Zoon gegeven zal

hebben. Het zal blijken dat dit oordeel en déze wrake, die door de ontbinding van deze vier engelen gebracht zullen worden over degenen die op de aarde wonen, niet zijn in de handen van de ruiter op het rode paard, zoals dit in de ontsluiting van het tweede zegel geopenbaard is - 6 : 4 - waar geschreven staat: "En dien, die daarop zat, werd macht gegeven de vrede te nemen van de aarde; en dat zij elkander zouden doden."

Ook zal dit oordeel niet zijn in de handen van de ruiter op het zwarte paard, die een weegschaal in zijn hand had, opdat de mensen door de honger gedood zouden worden. - 6 : 5.

Ook niet in de handen van de ruiter op het vale paard - 6 : 8 - wiens naam was de dood en de hel volgde hem na en aan wie macht gegeven was om te doden tot het vierde deel der aarde met het zwaard en met de honger en met de dood en door de wilde beesten der aarde, tezamen de vier grote gerichten uitbeeldende, die God onder hen zou kunnen zenden. - Ezechiël 14 : 21.

Neen, het oordeel dat nu bij het blazen van deze zesde bazuin geopenbaard zal worden (te weten de derde en laatste, grote wereldoorlog) is de aanvang der laatste dagen, waarin ontstaan zullen zware tijden - 2 Timotheüs 3 : 1 - waarin (in beginsel) het eeuwig oordeel geopenbaard zal worden.

Daarom vloeit deze grote en laatste wereldoorlog (evenals het overig oordeel dat in dit tweede wee, de verzen 20 en 21, over de inwoners der aarde geopenbaard zal worden) voort uit de glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard, zoals wij dit reeds aangetoond hebben naar aanleiding van de stem die uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God is, voortgekomen is.

Want op bevel en op gezag van déze stem worden de vier engelen ontbonden die bij de grote rivier de Eufraat gebonden zijn, om deze oordelen te gaan uitvoeren op gezag van de grote Overwinnaar, de Ruiters op het witte paard.

Dit is ten spijt en ter vernedering van satan, genaamd Apollyon, de ruiter op het rode paard.

Dat dit alles geen fantasie is maar gewis geschieden zal, begint

zich voor ons die aan de vooravond van de derde wereldoorlog leven, reeds scherp af te tekenen.

Niet alleen vanwege de voorbereidselen die allerwegen voor deze oorlog getroffen worden, maar meer nog door de tekenen der tijden en de gruwelen die eraan vooraf zullen gaan, zoals Paulus deze aan Timotheüs voorzegt heeft - 2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5 - en Petrus dit vermeld heeft in zijn tweede zendbrief. - 2 Petrus 2 : 10 t/m 20.

Dit is het waarom het vervolg op de teksten 14 en 15 niet is zoals dit Oudtestamentisch was wanneer een land tegen de Heere zwaarlijk gezondigd had. - Ezechiël 14 : 13. Dan placht de Heere Zijn vier boze gerichten over het land te brengen, het zwaard en de honger en het boze gedierte en de pestilentie. - Ezechiël 14 : 21.

De woorden van ons tekstgedeelte zijn het gevolg van de veranderde tijden en de Wet, ook in het oorlog voeren. - Daniël 7 : 25.

Hieruit vloeit in feite de gehele samenstelling van de verzen 16 t/m 19 van ons teksthoofdstuk voort.

Dit blijkt al direct uit de woorden: *En het getal van de heirlegers der ruitery was tweemaal tienduizenden der tienduizenden.*

Hieruit blijkt wel dat de kiem van het verderf vanaf de oorsprong der zonde ook in onszelf aanwezig is, al is het dat de macht om de vrede van de aarde weg te nemen aan de ruiter op het rode paard gegeven is, opdat zij elkander zouden doden, zoals dit in 6 : 4 geopenbaard is.

Maar dit algemene verderf dat steeds in de mens geweest is, heeft geen enkel verband met het oordeel zoals dit in de verzen 16 t/m 19 geopenbaard wordt. De in 6 : 4 genoemde macht van satan is een altoosdurend oordeel van God over hem en over de hem toegevalen mens.

Maar het bevel tot ontbinding der vier engelen vloeit voort uit de overwinningsglorie van de Ruiters op het witte paard, Die hierin verheerlijkt zal worden, omdat het in beginsel de aanvang is van het eeuwig oordeel dat over het ganse rijk der

duisternis geopenbaard zal worden.

Hierom zal Hij in de voortgang der openbaring van deze zesde bazuin door Johannes gezien worden als een sterke Engel, bekleed met een wolk en een regenboog boven Zijn hoofd. Deze beide zijn de glorietekenen Zijner overwinning.

De wolk, waarmee Hij bekleed is, is de wolk der getuigen. - Hebreëen 12 : 1.

De regenboog boven Zijn hoofd is de verheerlijkte Gemeente in de hemel, zoals wij dit verklaard hebben van 4 : 3.

Wij willen nu voorts aandacht schenken aan de woordelijke betekenis van dit tekstgedeelte, voornamelijk aan de getalsaanduidingen *tweemaal tienduizenden der tienduizenden*.

Reeds in de verklaring van vers 12a hebben wij gezegd: In het tweede wee (het blazen der zesde bazuin) zal de wereld in twee kampen verdeeld worden, oost en west. Deze zullen elkaar met kernenergie gaan bestrijden. Dit in hoofdzaak uit oorzaak van en rondom de alsdan gestichte staat Israël.

Ongetwijfeld daarom wordt er (naar onze overtuiging) in ons tekstgedeelte over twee groepen gesproken, namelijk *twéemaal tienduizenden der tienduizenden*.

Als wij dit woord *tweemaal* uit dit tekstgedeelte weglaten, staat er - St.Vert. - *tienduizenden der tienduizenden*.

Dit zou een strijdmacht aanduiden van honderden miljoenen.

Vanwege het woord *tweemaal* stellen wij dat het twee wereldmachten zullen zijn die tegen elkaar strijden zullen.

Dat onze stelling aannemelijk is, blijkt ook uit de tegenstelling ten opzichte van getalsaanduidingen der uitverkoren engelen, want als hún honderden miljoenen aangewezen worden, ontbreekt dit woord *tweemaal*.

Dan staat er zonder meer: "En hun getal was tienduizendmaal tienduizenden en duizendmaal duizenden." - 5 : 11b. Dit is een ontelbare eenheid, een aaneengesloten heirleger van heilige engelen om God te verheerlijken. Welk een verschil!!!

In het Gode vijandige kamp, ook in de wereld der goddeloze mensen, is niet alleen geen eenheid maar een ontzettende ver-

deeldheid. Voortdurend is men erop uit elkaar te vernietigen. Een vreselijk oordeel over de zonden der mensen.

Maar bij het blazen van deze zesde bazuin wordt het beginsel van het eindoordeel van de grote Ruiter op het witte paard geopenbaard in feite over de heirlegers van de ruiter op het rode paard.

Het is opmerkelijk, hoe in dit eerste gedeelte van deze zesde bazuin de profetieën van Joël vervuld worden. Dit temeer daar sommigen boven het derde hoofdstuk van Joël als opschrift gesteld hebben: "Profetie van Gods strafgericht over de vijanden Zijner Kerk."

En hoewel wij dit reeds zó verklaard hebben, willen wij ten bewijze van onze verklaring van dit eerste gedeelte van deze zesde bazuin enige woorden van deze profetieën van Joël onderstrepen.

In Joël 3 : 11 staat b.v.: "Rot te hoop en komt aan, alle gij volken van rondom en vergadert u!"

Maar vers 11b vervolgt: "O HEERE doe Uw helden derwaarts nederdalen!"

Zijn dit niet de vier engelen, die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat?

Wanneer vers 12b vervolgt: "Aldaar zal Ik zitten, om te richten alle heidenen van rondom" dan treft ons bovenmate in Joël 3 : 14 de dubbele noemer: "Menigten, menigten in het dal des dorswagens."

Dat deze zesde bazuin in beginsel de aanvang van het laatste en eeuwige oordeel inluidt, wijst vers 14b aan: "Want de dag des HEEREN is nabij in het dal des dorswagens."

In dit verband zijn ook zelfs de hoofdstukken 38 en 39 van de profetieën van Ezechiël van buitengewoon belang. Dit zal echter in het bijzonder gaan blijken uit de verklaring van Openbaring 20 : 7 t/m 10.

Het is voorts merkwaardig erop te letten hoe de wereldbevolking juist na het einde van de tweede wereldoorlog van 1940 - 1945 die wij aangewezen hebben als het einde van de vijfde bazuin (voorzover er althans van een einde gesproken

kan worden) zo onvoorstelbaar is toegenomen.

Temeer verwonderen wij ons daarover, omdat wij de verklaring van hoofdstuk 9 van het boek der Openbaring schreven vóór het uitbreken van die oorlog. Juist vanaf die tijd zijn de wereldmachten gaan groeien naar de in onze tekst genoemde *tweemaal tienduizenden der tienduizenden*.

De honderden miljoenen zijn als oost en west tegenover elkaar komen te staan. Hieruit blijkt, dat ondanks al het rumoer en al het bruisen der grote en der kleine volken het toch de Heere is Die regeert en alle dingen bestuurt naar Zijn van eeuwigheid af bestaande Raadsbesluiten.

Er zijn nog twee woorden in ons tekstgedeelte, waaraan wij bijzondere aandacht willen schenken, namelijk *der ruitelij*.

Wanneer deze woorden er niet gestaan hadden, zouden wij ze zeker niet gemist hebben. Maar nu zij er wél staan, moeten zij bepaald een bijzondere betekenis hebben, vooral met het oog op deze zesde bazuin, die toch al zoveel ernstiger is dan de vijfde bazuin.

De bijzondere betekenis blijkt vooral uit de beschrijving van deze paarden in de verzen 17 t/m 19.

Daarom zijn wij ervan overtuigd, dat door deze invoeging *der ruitelij* aan Johannes reeds iets geopenbaard wordt van de grote tekenen die aan het beest dat uit de aarde opkomen zal - 13 : 11 - te doen gegeven zullen worden, "zodat het ook vuur uit de hemel doet afkomen op de aarde, voor de mensen." - 13 : 13.

Vanwege de uitbeelding van deze *ruitelij*, in de verzen 17 t/m 19 worden bepaald de verschrikkingen voor ogen gesteld van de laatste, grote wereldoorlog in het atoomtijdperk.

16b *En ik hoorde hun getal.*

Ook dit is weer een hoogst merkwaardig vervolg. Door deze toevoeging heeft het er zelfs de schijn van dat Johannes door het *horen* van die *getallen* en het zien van de paarden in dit ge-

zicht geheel buiten zichzelf geraakt is van verbazing.

De openbaring van deze bazuin is ook zo geheel anders dan die der vorige vijf bazuinen.

Johannes legt in deze bazuin voor de eerste maal de klemtoon op het woord "gezicht."

"In dit gezicht" zegt hij in vers 17. Van *hóren* spreekt hij zelfs tot tweemaal toe in deze bazuin.

De eerste maal: "En ik hoorde een stem uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God was."

En nu de tweede maal: *En ik hoorde hun getal.*

Of de stem die vanuit het altaar gekomen is, hem deze *getallen* bekendgemaakt heeft, weten wij niet, maar dat hij in vers 17 er onmiddellijk op laat volgen: "En ik zag alzó de paarden in dit gezicht", bewijst zeer klaar zijn grote ontroering over dit gezicht.

Het wekt bij ons zelfs de indruk dat hem deze derde wereldoorlog duidelijk voor ogen gesteld is, alsof hij iets gehoord en gezien heeft van het rumoer van die honderden miljoenen, strijdende tegen elkaar met hun atoombommen en vliegtuigen, alsof hem dit zodanig in beroering gebracht heeft, dat dit hem heeft doen zeggen: *En ik hoorde hun getal.*

Vanwege de openbaring der vorige vijf bazuinen is hij wel bekend geworden met de macht en de kracht van de satan en de doelstellingen van deze grote tegenstander Gods (de ruiter op het rode paard) en hoe hij steeds getracht heeft zichzelf boven de sterren Gods te verhogen, ja om zichzelf de Allerhoogste gelijk te stellen. - Jesaja 14 : 14.

Vooraf is dit gebleken bij het blazen der eerste vier bazuinen.

Maar deze vermeende machtsontplooiing van de ruiter op het rode paard in de tekenen die hem te doen zijn gegeven blijktens 13 : 14b, zoals deze geopenbaard worden in de verzen 17 t/m 19 van ons teksthoofdstuk, moet alle verwachting, elk voorstellingsvermogen van Johannes ver te boven zijn gegaan.

Deze machtsontplooiing van de ruiter op het rode paard, die nu geopenbaard wordt in het blazen van de zesde bazuin, moet het geweest zijn die Johannes tot de uitroep gebracht heeft: *En*

ik hoorde hun getal. Namelijk heirlegers van honderden miljoenen, vuur en rook spuwende, ja sulfer spuwende ruiters en paarden, zich opmakende om alsnog het vreselijke Israël en zijn bondgenoten, maar in feite bovenal het geestelijke Israël van de aardbodem weg te vagen.

Dit alles is aan Johannes blijkbaar in een gezicht getoond.

Door deze grote *getallen* en door dit vreselijke rumoer van deze heirlegers der ruitery van de ruiter op het rode paard wil hij in een laatste poging alsnog trachten de legerscharen van de Ruiter op het witte paard te overvleugelen.

Satan, die als een grote berg, van vuur brandende, in de (mensen)zee geworpen is - 8 : 8 - heeft altóós getracht Gods berg te overvleugelen.

Maar zoals Zacharía reeds in de oude dag geantwoord heeft, zeggende tot hem: "Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel zult gij worden tot een vlak veld; want Hij zal de Hoofdsteen voortbrengen met toeroepingen: Genade, genade zij denzelven!" - Zacharía 4 : 7 - zo zullen ook Gods kinderen hem in die vreselijke oorlog antwoorden en met Jesaja zeggen: "Wee der veelheid der grote volken, die daar bruisen gelijk de zeeën bruisen." - Jesaja 17 : 12a. Want de machtige Ruiter op het witte paard zal ze allen tenietdoen.

"Ten tijde des avonds, ziet, zo is er verschrikking, (maar) eer het morgen is, is hij er niet meer. Dit is het deel dergenen die ons beroven en het lot dergenen die ons plunderen." - Jesaja 17 : 14.

Hoewel deze verschrikkelijke heirlegers dienstknechten van de geweldige en machtige ruiter op het rode paard zijn, moeten zij nochtans het bevel uitvoeren van de vier ontbonden engelen die gebonden waren bij de grote rivier de Eufraat en aldaar bereid waren tegen de ure en dag en maand en jaar, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden. Want zij zijn ontbonden op bevel van de stem die gekomen is uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God is, opdat Gods oordelen over de wereld uitgevoerd zullen worden.

9 : 17a

Deze derde wereldoorlog is in feite een afschaduwing van de zegetocht van de Ruiter op het witte paard over Zijn vijanden die verstrooid zullen worden. - Psalm 68 : 2.

Bovenal als Hijzelf ten gerichte zal komen, want "Gods wagenen zijn (ook) tweemaal tienduizend, de duizenden verdubbeld. De Heere is onder hen, een Sinaï in heiligheid." - Psalm 68 : 18.

Hij zal Zijn rechtvaardige wraak uitvoeren vanwege de overtreding van Zijn heilige Wet die door Hem gegeven is op de Sinaï, namelijk wanneer de duizendjarige binding des satans geëindigd zal zijn en hij uit zijn gevangenis ontbonden zal zijn en de volken zal verleiden die in de vier hoeken der aarde zijn, de Gog en de Magog, om hen te vergaderen tot de krijg; welker getal is als het zand aan de zee, om de legerplaats der heiligen te vernietigen en de geliefde stad. - 20 : 7 t/m 9.

Alsdan zal het zwaarste treffen van de legerscharen des satans met de Ruiter op het witte paard plaatsvinden - 20 : 9 - opdat Gods oude Verbondsvolk tezamen met het geestelijke Israël van die dagen hun voeten, ja de tong hunner honden, mogen steken in het bloed van de vijanden van een iegelijk van hen die hen zoveel eeuwen vervolgd hebben. - Psalm 68 : 24; Ezechiël 39 : 11 t/m 13.

Wat zal dan de genade blinken van de Heere Jezus Christus voor Zijn verlost volk dat Hij heeft willen verlossen van de vloek der Wet.

17a En ik zag also de paarden in dit gezicht.

Het is buitengewoon opmerkelijk, dat Johannes (voorzover ons bekend) in de ganse openbaring die hem gegeven is om de dienstknechten des Heeren te tonen de dingen die haast geschieden moeten, slechts éénmaal dit woord *gezicht* gebruikt.

Hierdoor heeft het er de schijn van dat dit met een bepaald doel zo teboekgesteld is.

Uit ons tekstgedeelte is toch af te leiden dat hij alle of vele vo-

rige openbaringen ook in een gezicht gezien heeft.

Wij hebben het vermoeden dat de Heilige Geest dit Johannes zó heeft teboek doen stellen opdat in de eerste plaats de dienstknechten van de Heere Jezus, aan wie Johannes tonen moest de dingen die haast geschieden moeten, des te zuiverder onderricht zouden worden en anderzijds om onderscheid te maken tussen déze openbaring en alle vorige die hij ontvangen had.

Hoe hoog en heerlijk ook de áánvang der openbaring geweest is, deze is slechts in geestesvervoering geschied op de dag des Heeren, terwijl hijzelf op de aarde vertoefde.

Toen reeds in tegenstelling tot de openbaring die hij daarna ontvangen heeft door onmiddellijk aanschouwen in een geopende hemel. - 4 : 1.

Meerdere malen heeft hij echter gezegd: *en ik zag* zonder de toevoeging *in een gezicht*. Naar ons gevoelen opdat de glorie der openbaring die hij ontving, voor de eenvoudigen niet versluierd zou worden en zij zelf met hem aanschouwers zouden worden van deze heerlijke dingen.

Hierbij merken wij nog op, dat dit in volkomen tegenstelling is geweest met de openbaringen die aan Ezechiël gegeven zijn.

Hij heeft (in een verzamelnaam) gezegd: "In de gezichten Gods bracht Hij mij in het land Israëls." - Ezechiël 40 : 2a.

Hier werd hem de glorie van de tempeldienst te Jeruzalem aangewezen als een afschaduwing van de ware Tempel.

In feite de afschaduwing van het nieuwe Jeruzalem, waarin geen tempel naar aardse gelijkenis meer zijn zal. - 21 : 22.

Nu echter zijn de openbaringen aan Johannes gegeven niet meer zoals zij aan Ezechiël gegeven zijn, namelijk "in gezichten Gods."

Maar Nieuwtestamentisch zijn ze duidelijker, omdat het nu openbaringen van Jezus Christus zijn, die God Hém gegeven heeft.

Maar nochtans, ter wille van onze zwakheid in het verstaan van deze dingen, zegt de Heere (door Johannes) nu: *En ik zag alzó de paarden in dit gezicht*.

Dit woord *alzo* wijst naar de ontelbare menigte der paarden, waarvan hij in verbazing uitgeroepen had: "En ik hoorde hun getal", opdat wij de legerscharen der ruitery in deze bazuin (in deze oorlog) niet zouden vereenzelvigen met de paarden uit de vorige bazuin, zoals deze voor de aandacht gesteld zijn in de verzen 7 t/m 10.

Het is zelfs mogelijk, dat het woord *alzo* ons ervoor wil behoeden om ook maar de minste gelijkenis te maken tussen deze *paarden* en de paarden die hij gezien had in de ontsluiting der eerste vier zegels van het verzegelde Boek. - 6 : 2, 4, 5 en 8.

Daarom is de meest waarschijnlijke reden, waarom Johannes gezegd heeft: *en ik zag alzó de paarden in dit gezicht*, dat dit een gans andere openbaringsvorm in het oorlogvoeren betreft, dan in de vijfde bazuin (in de tweede wereldoorlog) voor de aandacht gesteld is.

En uit de toevoeging *in dit gezicht* maken wij op dat het mogelijk geweest is, dat aan Johannes iets getoond is van deze vreselijke atoomoorlog.

Temeer veronderstellen wij dit vanwege de beschrijving die hij van deze *paarden* én van deze oorlog geeft in de verzen 17 t/m 19. Dit blijkt al direct uit vers 17b.

17b *En die daarop zaten, hebbende vurige en hemelsblauwe en sulfervervige borstwapenen.*

De ruiters in het sprinkhanenleger des satans - vers 9 - (in de uitbeelding der tweede wereldoorlog) hadden "als ijzeren borstwapenen", maar de wapenen in dit nieuwe leger des satans (in de uitbeelding van de derde wereldoorlog) zijn geheel anders.

Déze zijn ontworpen naar aanleiding van de grote tekenen die aan het uit de aarde opgekomen beest te doen zijn gegeven. Dat beest heeft vuur uit de hemel kunnen doen afkomen op de aarde voor de mensen. - 13 : 13.

Heeft God Zijn strijders van een volle gééstelijke wapenrus-

ting voorzien, satan heeft niet achter willen blijven en zijn krijgers ook van een volledige wapenrusting voorzien.

Maar welk een verschil, te strijden met het borstwapen der gerechtigheid - Efeze 6 : 14 - met het borstwapen des geloofs en der liefde - 1 Thessalonicensen 5 : 8 - of met de ijzeren harnassen in het sprinkhanenleger van satan (in de tweede wereldoorlog) of met de *vurige, hemelsblauwe en sulfervervige borstwapenen* die door het uit de aarde opgekomen beest uitgevonden zijn, waarmee gestreden zal worden in de derde wereldoorlog.

Door de grote tekenen die aan het uit de aarde opgekomen beest te doen zijn gegeven, zal satan alsnog trachten de overhand te verkrijgen in de heilige oorlog.

De ruiters die in deze derde wereldoorlog op hun vuurspuwende paarden zullen zitten, hebben zélf niet veel te betekenen.

De allesvernietigende *wapenen* waarmee zij ten strijde zullen trekken, zullen beslissend zijn.

In bepaalde zin voert satan op gelijke wijze zijn gééstelijke oorlog door middel van de tekenen die hem in feite te doen gegeven zijn om de volken te verleiden, want ook zijn wapentuig is verouderd.

Hij is nu met zijn geestelijke atoombommen (radio en televisie) met een gedaante van godzaligheid, oorlog gaan voeren. Want de gedaante dézer paarden is in overeenstemming met de paarden uit zijn vleselijke leger, want vers 17 zegt:

17c En de hoofden der paarden waren als hoofden van leeuwen.

Hier blijkt het verschrikkelijke verschil met de koppen der paarden in het sprinkhanenleger van de vorige bazuin.

Die hadden op hun hoofden "als kronen, het goud gelijk en hun aangezichten als aangezichten van mensen en zij hadden haar als haar der vrouwen." - 9 : 7 en 8.

De tijd is er sinds het einde van de tweede wereldoorlog niet op vooruitgegaan.

Het aanzien van satans legermachten is van begeerlijkheid (kronen van goud gelijk) en eenvoudigheid (mensenaan-gezichten) en bedrieglijkheid (haar der vrouwen) overgegaan naar een angstaanjagende, brullende en verslindende overwinningstactiek.

Satans verborgen schorpioenenangel uit de vorige bazuin, die door listigheid en vroomheid op verleidelijke wijze de apostolische Kerk uiteen heeft weten te scheuren, heeft in deze zesde bazuin afgedaan.

Zijn paarden hebben nu koppen *als leeuwenkoppen*, overal opstand, beroerten, revoluties en gruwelen veroorzakende.

Daniël heeft deze (onze) tijd aldus beschreven: "Het vierde dier, hetwelk verscheiden was van al de andere, zeer gruwelijk, welks tanden van ijzer waren en zijn (leeuwen)-klauwen van koper, het at, het verbrijzelde en vertrad het overige met zijn voeten." - Daniël 7 : 19.

17d En uit hun monden ging vuur en rook en sulfer.

Dit houdt verband met de borstwapenen der ruiters die op de paarden zitten.

Door *vuur en rook en zwavel* gordijnen zullen honderden miljoenen elkaar vernietigen.

Satan heeft echter reeds lang tevoren met zijn listige wapenen, radio en televisie, zijn honderden miljoenen verslagen. Er is in onze dagen bijna geen werkplaats meer waar deze verleidende stemmen de gehele dag niet weerklinken.

Mede hierdoor en door de eerder genoemde gruwelen is de derde wereldoorlog ontstaan, die van satanswege ten doel heeft de vernietiging van de staat Israël en van het overblijfsel der apostolische Kerk.

Maar "te dien dage, spreekt de HEERE, zal Ik alle paarden met schuwigheid slaan en hun ruiters met zinneloosheid." - Zacharia 12 : 4a.

9 : 18 en 19a

En "te dien dage zal Ik de leidslieden van Juda stellen als een vurige haard onder het hout en als een vurige fakkel onder de schoven; en zij zullen ter rechter- en ter linkerzijde alle volken rondom verteren." - Zacharía 12 : 6.

Op menselijke wijze gesproken zijn voor ons die in de twintigste eeuw leven, deze profetieën beter te verstaan dan voor alle geslachten die vóór ons geleefd hebben.

In het boek Daniël staat geschreven: "En gij, Daniël! sluit deze woorden toe en verzegel dit boek tot de tijd van het einde; velen zullen het naspeuren en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden." - Daniël 12 : 4.

18 Door deze drie werd het derde deel der mensen gedood, namelijk door het vuur en door de rook en door het sulfer dat uit hun monden uitging.

Het is buitengewoon opmerkelijk, dat het *doden van het derde deel der mensen* hier weer in het geding gebracht wordt.

Het zou kunnen zijn dat dit is om de twijfel omtrent de werkelijkheid van deze zaak weg te nemen, want zo'n catastrofe is voor ons natuurlijk verstand onaanvaardbaar.

Nochtans behoort ook dit *doden van het derde deel der mensen* slechts tot het beginsel der smarten die uiteindelijk alle mensen die zich niet bekeren, overkomen zullen.

Bij hen die weet hebben van de verwoestingen die slechts één lichte atoombom in de Japanse stad Hirosjima heeft aanggericht, moet de twijfel omtrent de uitwerking van dit *vuur* en dit *sulfer* wel weggenomen zijn.

19a Want hun macht is in hun mond en in hun staarten.

Het is ook hierdoor of aan Johannes in een gezicht de ontwikkeling der techniek in de eindtijd getoond is.

Dit blijkt vooral uit het vuur en de rook en het sulfer, uitgaande uit de bekken der paarden met hoofden als van leeuwen.

In de sprinkhanen, de paarden gelijk, in de vorige bazuin was ook wel veel angstaanjagends, maar zo vreselijk als deze paarden waren die nog niet.

Het heeft er zelfs de schijn van dat Johannes de ganse ontwikkeling van de tweede en de derde wereldoorlog gezien heeft.

Het is alsof hij de vliegtuigen in de tweede wereldoorlog gezien heeft en of hij gezien en gehoord heeft het ontploffen der atoombommen in de derde wereldoorlog.

Ja alsof hij wetenschap gehad heeft van de satellieten die nu om de aarde wentelen. Ja, mogelijk is hem nog gruwelijker oorlogstuig getoond, waarvan wij die leven aan het einde der twintigste eeuw, nog geen weet hebben.

Zijn reactie is dan ook:

19b *Want hun staarten zijn aan de slangen gelijk en hebben hoofden en beschadigen met dezelve.*

Naar aanleiding van dit gezicht is het weer buitengewoon opmerkelijk dat hij in het geheel niet meer spreekt over degenen die óp de paarden zitten, hoewel uit vers 17 gebleken is dat zij de auteurs van deze vernietigingswerktuigen zijn, want zij zijn er als mee bekleed, zegt vers 17.

De feitelijke vernietiging komt van de paarden, komt van de vliegtuigen en de raketten. Vandaar dat ons tekstgedeelte aanvangt met de *staarten* der paarden. Die zijn zelfs nog gevaarlijker dan hun koppen (*hoofden*).

Die *zijn aan de slangen gelijk* zegt ons tekstgedeelte.

Dat betekent, dat zij niet alleen dodelijk zijn, maar ook giftig.

Vergiftigende met hun radioactiviteit.

Dit betekent echter niet dat hun leeuwenkoppen te veronachtzamen zullen zijn in deze gruwelijke oorlog.

Voorts merken wij op naar aanleiding van hetgeen tot nu toe geopenbaard is zowel in het eerste, maar meer in het bijzonder nog in dit tweede wee, dat (gelet op de toename der benauwdheden in deze eerste twee weeën) hieruit enigszins afgeleid

kan worden wat het derde wee zal gaan betekenen wanneer de zevende bazuinblazer zijn bazuin zal gaan blazen.

Nu wordt er nog (in onze tijd, aan de vooravond van deze derde wereldoorlog) op allerlei wijze gespot met God en Zijn Woord.

Revoluties, vernielingen, verachting van alle gezag, jagen naar genot en vermaak zelfs met verachting van de zondag, zijn aan de orde van de dag.

Maar als de zevende bazuinblazer zijn bazuin zal gaan blazen, dan zal de rampzaligheid van deze derde wereldoorlog, die in dit tweede wee geopenbaard zal worden, nog maar kinderspel blijken te zijn bij de rampzaligheid die alsdan geopenbaard zal worden.

Maar "omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen." - Prediker 8 : 11.

Toch zal er in dit tweede wee (in de derde wereldoorlog) reeds iets te zien zijn van de ondergang van het grote Babylon dezer wereld, wanneer als een afschaduwning daarvan de stad Rome verwoest zal worden, zoals dit ook geopenbaard zal worden in 18 : 16 t/m 19.

Volgens onze natuurlijke begrippen is ons tekstgedeelte niet alleen het einde van de openbaring van deze zesde bazuin, maar het had naar onze kortzichtige blikken (met het einde van deze derde wereldoorlog) het einde der tijden moeten inluiden. Ieder die tot nu toe met aandacht de verklaring van de bazuinen gevolgd heeft, zal tot de conclusie moeten komen dat ons tekstgedeelte een bepaald besluit in zich verborgen heeft.

Toch zal gaan blijken dat het geen besluit is en dat hierna niet onmiddellijk de jongste dag geopenbaard zal worden.

Daarom zijn de verzen 20 en 21, die nu volgen (althans voor ons gevoel) een uitermate vreemd vervolg.

Wij zouden nú verwacht hebben het blazen der laatste of zevende bazuin, de openbaring van het derde wee, waarin de geboorte plaats zal vinden. Namelijk de geboorte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en vervolgens zouden wij

verwacht hebben dat, naar 1 Corinthe 15 : 52, bij het blazen van die bazuin ook de doden opgewekt zouden worden. Dit temeer daar 11 : 18 er de schijn van heeft aan te sluiten op 9 : 16 t/m 19.

In 11 : 18 staat namelijk geschreven: "En de volken waren toornig geworden en Uw toorn is gekomen en de tijd der doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten, en de heiligen en degenen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten en te verderven degenen die de aarde verdienen."

Daarom geven de teksten 20 en 21 van ons teksthoofdstuk op verborgen wijze te kennen, wat (na het einde van deze grote en laatste wereldoorlog) geschieden zal.

De openbaring die in deze teksten gegeven wordt, is dan ook reeds vele malen in Gods Woord voor de aandacht gesteld, want ook deze bazuin is weer als een echo die ons de majesteit van het ganse Woord van God openbaart.

Uit deze laatste twee teksten van ons teksthoofdstuk blijkt, dat aan de overgebleven mensen nog weer een tijd der genade geschonken zal worden voordat het derde wee geopenbaard zal worden, voordat de laatste bazuinblazer de bazuin zal gaan blazen waarop de dag des Heeren geopenbaard zal worden. Het is weer buitengewoon opmerkelijk dat deze dag ook tóen uitgesteld is (daar deze grote dag van de toorn des Heeren reeds in de ontsluiting van het zesde zegel aan het Lam voorgesteld is) namelijk omdat er nog dienstknechten Gods verzegeld moesten worden aan hun voorhoofden.

Dit is ook het geval bij het blazen van deze zesde bazuin.

Hoewel de verzegeling van het oude Israël voltooid is, zal er ook nu wederom uitstel van het oordeel zijn, omdat de verzegeling van het geestelijke Israël nog moet geschieden.

Het oude volk is wel aan het einde van de tweede wereldoorlog naar het land hunner vaders teruggekeerd en in beginsel zal er wel iets van het laatste oordeel in de derde wereldoorlog geopenbaard worden, maar pas als ook hun verzegeling geschied zal zijn, zal de zevende bazuinblazer zijn

9 : 20a

bazuin gaan blazen.

Dit zal gaan blijken uit de verklaring van 11 : 13. Al zal dit aldaar aanvankelijk als in vogelvlucht geopenbaard worden.

20a *En de overige mensen, die niet gedood zijn door deze plagen, hebben zich niet bekeerd van de werken hunner handen.*

Vanwege de samenstelling der hoofdstukken 9 t/m 11 heeft het er de schijn van dat met het einde van de derde wereldoorlog ook het einde der tijdgeschiedenis bereikt zal worden.

Uit de teksten 20 en 21 blijkt dat dit toch niet het geval is.

Blijkens deze twee teksten wordt het leven der *overgebleven mensen* op dezelfde wijze en op dezelfde voet als oudtijds voortgezet.

Pas bij het blazen der zevende bazuin zal dit tweede wee weggegaan zijn - 11 : 14 - en zal het derde wee er een beslissend eind aan maken.

Nochtans is het wel buitengewoon opmerkelijk, dat er ten opzichte van de tijd die na de derde wereldoorlog nog volgen zal blijkens de teksten 20 en 21 over geen enkele beroerte meer gesproken wordt, noch over enige andere plaag.

Alleen het feit van de *onbekeerlijkheid* en de gruwelijke aard van des mensen boze hart wordt in deze teksten vastgesteld.

Maar dit alles zal geschieden tot glorie en ter ere van de grote Overwinnaar, de Ruiters op het witte paard en tot glorie van Gods Woord. Hierdoor zullen vele profetieën vervuld worden.

Het zal ook zijn ter beproeving van Gods uitverkorenen in het laatste der dagen, als de goddeloze mens en spottende tot hen zullen zeggen: "Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van die dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alsoz gelijk het begin der schepping." - 2 Petrus 3 : 4.

En wat is het resultaat van die derde wereldoorlog?

Het is vanaf nu "vrede en zonder gevaar" zullen zij zeggen. - 1 Thessalonicensen 5 : 3. Door ónze wetenschap en door ónze humanistische verworvenheden hebben wij de oorlog nu vol-

9 : 20b

komen uitgebannen.

Maar dit zal de vervulling zijn van de profetieën van Jesaja en van Micha, namelijk: "En Hij zal richten onder de heidenen en bestraffen vele volken en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen en zij zullen geen oorlog meer leren." - Jesaja 2 : 4 en Micha 4 : 3.

Dit richten van God onder de heidenen zal (in geestelijke zin) een zwaardere straf blijken te zijn dan de verschrikkingen van de atoomoorlog die hieraan voorafgegaan is. Want als ieder zal zitten onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom en er niemand zal zijn, die hen verschrikt, noch door Woord, noch door oorlog, hoe zullen zij dan tot het geloof gebracht worden, als een ieder zal wandelen in de naam zijns gods?

Vandaar die juichtoon van Gods uitverkorenen in die dagen: "Maar wij zullen wandelen in de Naam des HEEREN, ónzes Gods, eeuwiglijk en altoos." - Micha 4 : 4 en 5.

"De HEERE zal haar (inzonderheid Zijn oude Verbondsvolk) die (ook door onze bespottingen) hinkende was, maken tot een overblijfsel en haar die verre henen verstoten was, tot een machtig volk; en de HEERE zal Koning over hen zijn op de berg Sions, van nu aan tot in eeuwigheid." - Micha 4 : 7.

20b *Dat zij niet zouden aanbidden de duivelen en de gouden en zilveren en koperen en stenen en houten afgoden, die noch zien kunnen, noch horen, noch wandelen.*

Hier blijkt de mens van de eindtijd zeer dicht genaderd te zijn tot de staat waarin Belsazar verkeerd heeft, wiens leven door deze *aanbidding* in dezelfde nacht geëindigd is. - Daniël 5 : 23 t/m 30.

Hieruit blijkt dat het einde der wereld nu zeer snel te verwachten is.

Door verstandig overleg en uit humanistische overwegingen zijn ze tot een blijvende ontwapening gekomen en *aanbidden* zij nu hun verworven *afgoden*.

Maar gij, volk des Heeren van die dagen, weet dat het geen ware vrede is, al schijnt er geen eind aan te komen en zal het zelfs nog vijf tot zes eeuwen voortduren.

Het is geen vrede die uit verootmoediging voor God geboren is, maar uit het verstand des mensen door de boze werken.

Het is ontstellend als men erop let hoe die tijd van het einde te vergelijken zal zijn met de dagen van Lot tijdens zijn verblijf in Sodom. Als de Heere Jezus deze vergelijking maakt, is het buitengewoon opmerkelijk dat Hij niet de bijzondere zonden van Sodom in het geding brengt, maar juist hun vastgeroeste, valse rust.

”Zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden” - Lukas 17 : 28b - én ”dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom; hoogmoed, zatheid van brood en stille gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddriftigen niet.” - Ezechiël 16 : 49.

Ook in de eindtijd zullen zij zoeken hun leven te behouden, nu nooit meer een oorlog.

Maar het is frappant dat de Heere Jezus juist aan het einde van deze gelijkenis zegt: ”Zo wie zijn leven zal zoeken te behouden, die zal het verliezen.” - Lukas 17 : 33a.

Doch niet alleen het feit dat de volkeren in die laatste eeuwen van het bestaan der wereld de oorlog hebben weten uit te bannen zal voor de uitverkorenen van die tijden een beproeving zijn om hun geloof aan het wankelen te brengen, maar veel meer de omstandigheden dat het er de schijn van zal hebben, dat de mens in staat is ook de natuurkrachten te beheersen.

Bovendien zal de leer der evolutie een zegevierend stempel drukken op die tijden. Een en ander hebben wij ook al enigszins aangewezen in de verklaring van de brief aan de Gemeente van Laodicéa.

Hoe meer mensen zich op hun verworvenheden zullen gaan verheffen, des te meer zullen zij aan Sodom en Gomorra gelijk worden.

9 : 20b

Naar aanleiding van deze valse rust is het buitengewoon opmerkelijk wat God van de ganse vlakte der Jordaan gezegd heeft, namelijk dit: "Eer de HEERE Sodom en Gomorra verdorven had, was zij als de hof des HEEREN, als Egypteland, als gij komt te Zoar." - Genesis 13 : 10.

Maar de dode lichamen der kinderen Gods zullen te dien dage liggen op de straat der grote stad, die gééstelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, alwaar óók onze Heere gekruisigd is. - 11 : 8.

Hieruit kan enigszins afgeleid worden hoe het er in de laatste vier of vijf eeuwen ongeveer uit zal zien op de wereld.

Uitgenomen de gruwelen, beschreven in de teksten 20 en 21, zal het er de schijn van hebben dat de gevolgen van de zonden door de wetenschap der mensen weggenomen zullen zijn, alsof het de hof des HEEREN was, evenals Sodom en Gomorra, eer zij verdorven werden.

De sporen van de vloek der zonde zullen veel minder gezien worden. Dit zal de oorzaak van de lastering der goddelozen zijn. - 2 Petrus 3 : 3 en vervolgens.

De mensen van die dagen zullen *de duivelen aanbidden* en de werken hunner handen, *de gouden en zilveren en koperen en stenen en houten afgoden, die noch zien, noch horen, noch wandelen kunnen*, zegt 9 : 20.

Hierom zal er voor de uitverkorenen, voor het volk des Heeren dat er in die tijden ook nog zijn zal, bovenmate geloof en volharding nodig zijn om niet te gaan twijfelen aan de waarheid van het Woord van God.

Naar aanleiding van deze verklaring van de dingen die in het laatste der dagen geschieden zullen (naar onze overtuiging onweerlegbaar uit Gods Woord aangetoond) zouden velen de vraag kunnen stellen: Maar waar blijft dan de gloriestaat van het oude Verbondsvolk Israël, zoals Paulus voorspeld heeft? Er staat immers in Romeinen 11 : 15 geschreven: "Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen anders dan het leven uit de doden?"

Ons antwoord is: Hetgeen tot nu toe geopenbaard is, betreft bijna uitsluitend het alarmgeklank in het blazen dezer eerste zes bazuinen.

In dit opzicht is met de verzen 20 en 21 het einde der openbaring en der wereld bereikt. Hetgeen hierna geopenbaard zal worden, betreft de glorie der Overwinnaar in de leiding en de besturing Zijner Kerk. En pas bij het blazen der zevende bazuin, die alles, ja álles zal omvatten, zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. -10 : 7b.

Er zullen nog vele eeuwen volgen na de in deze zesde bazuin geopenbaarde wereldoorlog, eer de wereld zal vergaan.

De gloriestaat van het oude Verbondsvolk is in het blazen der eerste zes bazuinen nog niet aan de orde.

De teksten 20 en 21 van ons teksthoofdstuk geven slechts een algemeen overzicht van de onbekeerlijkheid der mensen en van de droevige staat waarin zij van nature verloren liggen.

Voorzover het de gloriestaat van het oude Israël betreft, er zullen nog aanwijzingen komen wanneer en waarin deze geopenbaard zal worden. Op verborgen wijze en in beginsel reeds in 12 : 16 en ook in 20 : 5.

Uit de verklaring van hoofdstuk 20 zal in de eerste plaats blijken dat er geen duizendjarig vreedrijk te verwachten is, ook geen gloriestaat, noch van het oude Verbondsvolk, noch van het Nieuwtestamentische Israël, zoals velen zich dit klaarblijkelijk voorstellen. Hoewel nochtans de glorie van een en ander op uitzonderlijk heerlijke wijze geopenbaard zal worden. Doch niet op de wijze zoals zelfs velen van Gods liefste kinderen zich dit in onze tijd voorstellen, want dit staat vast:

*21 En hebben zich ook niet bekeerd van hun doodslagen,
noch van hun venijngevingen, noch van hun hoererij,
noch van hun dieverijen.*

Welke gevolgen van zonde en vloek de mensen in het laatste

der dagen ook menen te hebben uitgewist, hun verdorven harten zullen zij niet kunnen veranderen.

En al zal het wereldbeeld in die tijden vanwege het niet meer oorlog voeren een uitwendige vrede vertonen, zodat zij zullen zeggen: "Het is vrede en zonder gevaar" - 1 Thessalonicensen 5 : 3a - nochtans zullen haat, moord, bijgeloof, duivelskunsstenarijen, hoererij, diefstallen, corruptie en allerhande bedriegerijen niet uitgeroeid kunnen worden.

Ja veeleer zullen door de weelderigheid der aardse goederen die zij verworven hebben en door de wereldse genoegens al deze gruwelen weliger tieren dan ooit tevoren.

Maar juist "dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte vrouw en zij zullen het geenszins ontvliesen." - 1 Thessalonicensen 5 : 3b.

Midden in deze weelderige tijd zal de sinds eeuwen niet meer verwachte dag des Heeren als een bliksem uit een heldere hemel geopenbaard worden. - Mattheüs 24 : 27.

"Want de dag des Heeren zal alzo komen gelijk een dief in de nacht." - 1 Thessalonicensen 5 : 2b.

"Want gelijk een strik zal hij komen over al degenen die op de ganse aardbodem gezeten zijn." - Lukas 21 : 35.

De mens is van nature nieuwsgierig naar de tijd wanneer dit geschieden zal. Zelfs de discipelen van de Heere Jezus vroegen Hem, zeggende tot Hem alleen: "Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn en welk zal het teken zijn van Uw toekomst en van de voleinding der wereld?" - Mattheüs 24 : 3.

Merkwaardig is wel het antwoord van de Heere Jezus, als Hij tenslotte zegt: "Doch van die dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen." - Mattheüs 24 : 36.

En Markus beschrijft dit antwoord zelfs aldus in hoofdstuk 13 : 32 (eraan toevoegende): "Noch de Zoon, dan de Vader."

Dit betekent, dat die ure en die dag in de Bijbel, in het Woord van God (het Woord is vlees geworden) niet te vinden zullen zijn. - Johannes 1 : 14. Daarom staat er geschreven: "Noch de Zoon."

Hieruit blijkt, dat de mensen (maar meer in het bijzonder Gods uitverkorenen) omtrent de ure en de dag van de wederkomst des Heeren uitsluitend aangewezen zijn en hebben te letten op de tekenen die aan Zijn wederkomst vooraf zullen gaan.

Maar al is er dan geen uur of dag in het Woord van God geopenbaard, waaruit wij het zouden kunnen weten, het zou echter kunnen zijn, lettend op de tekenen die eraan vooraf zullen gaan, dat wél de eeuw waarin de wederkomst des Heeren plaats zal hebben, gekend zal kunnen worden.

Wie daarnaar zoekt uit nieuwsgierigheid, zal het tot schuld zijn, maar wie de glorie van God naspeurt in deze zal wél doen.

Eén ding staat in ons teksthoofdstuk vast, dat het einde der tijdgeschiedenis met de verzen 20 en 21 in beeld gebracht is en dat de heilige oorlog die gevoerd is tussen de Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard (zoals deze geopenbaard is in het blazen der eerste zes bazuinen) nu volstreden is.

Dit zal gaan blijken uit hoofdstuk 10 en vervolgens.

Naar aanleiding hiervan willen wij een korte nabeschuiving houden over deze gevoerde oorlog, vooral zoals deze geopenbaard is bij het blazen der vierde, der vijfde en der zesde bazuin.

Reeds eerder hebben wij er de aandacht op gevestigd dat Zijn Kroon, de door Hem te verwerven Gemeente der uitverkorenen Gods, die Hem voorgesteld is in de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek, niet beschadigd, bevlekt of weggenomen zal worden, noch in de gerichtens Gods die over de wereld geopenbaard zullen worden, noch in de benauwdheden die Hemzelf overkomen zullen in Zijn Zelfovergave tot in de dood om de Zijnen te redden van de eeuwige dood, noch in de benauwdheden die Zijn uitverkoren volk zullen overkomen.

Dit is in beginsel reeds geopenbaard in de ontsluiting van het zesde zegel, toen Hem deze Kroon op grandioze wijze voorge-

steld is in een schare der verlostten, die niemand zal kunnen tellen.

Dit was voor Hem, als het Lam, toen nog door Johannes gezien staande als geslacht (als waarachtig Mens) ook de vervulling van het van oorsprong verzegelde Boek, Hetwelk door Hem geopend is, zoals dit vermeld is in Jesaja 49 : 6 t/m 13.

De uitzonderlijke glorie van deze Kroon, zoals deze Hem voorgesteld is in Jesaja 53 : 11 en 12, hebben wij reeds aangewezen.

In de ontsluiting van de eerste zes zegelen is deze strijd Hem voorgesteld en geopenbaard en in de ontsluiting van het zevende zegel is Hij uitgegaan om de strijd te strijden.

In de openbaring der eerste zes bazuinen des alarmgeklanks heeft Hij deze strijd doorworsteld.

Voorts zal Hij nu als de glorievolle en grote Overwinnaar komen om het door Hem verworven gebied in bezit te gaan nemen, zoals blijkt uit hoofdstuk 10 : 2, waar Hij door Johannes gezien wordt staande met Zijn rechtervoet op de zee en de linker op de aarde, met een geopend Boekske in Zijn hand en zoals Hij dit Zelf reeds getuigd heeft in Johannes 16 : 33 waar Hij tot Zijn discipelen zegt: "Hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen."

Zelfs wanneer wij oppervlakkig de ontsluiting van het zesde zegel, het blazen der zesde bazuin en de uitgieting van de zesde fiool bezien, bemerken wij direct de bepaalde overeenstemming die er in deze openbaringen is. Deze overeenstemming bestaat o.a. hierin, dat elk dezer openbaringen uit twee delen bestaat.

En voorzover het de grondbeginselen betreft, dat elk dezelfde inhoud heeft.

Het eerste deel toont het oordeel over de vijanden van de Ruiter op het witte paard.

Het tweede deel de glorie der overwinning van de Ruiter op het witte paard.

Nochtans toont de overeenstemming in deze drie openbarings-

vormen der zegelen, der bazuinen en der fiolen (zoals wij deze aangewezen hebben als te zijn: de openbaring des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes) ons slechts iets van de glorie der majesteit des Allerhoogsten.

Wij zouden ook hier met Job kunnen zeggen: "Ziet, dit zijn maar uiterste einden Zijner wegen; en wat een klein stukje der zaak hebben wij van Hem gehoord? Wie zou dan de donder Zijner mogendheden verstaan?" - Job 26 : 14.

Noch de volle glorie Zijner Majesteit, noch de donder Zijner mogendheden zal ooit ten volle door een schepsel verstaan kunnen worden. Hoewel wij bijna geneigd zijn te zeggen dat van nú af de donder Zijner mogendheden in de volgende hoofdstukken geopenbaard zal worden.

Want van nu af zal de grote Overwinnaar het door Hem overwonnen gebied (dat door de satan van God geroofd was) weer in bezit gaan nemen.

Hoewel reeds iets van de glorie Zijner overwinning geopenbaard is in de ontsluiting van het zesde zegel en ook in het blazen der zesde bazuin, zal nochtans van nu af de volle glorie Zijner overwinning geopenbaard worden.

Het middelpunt, de grondslag en de inhoud der openbaring des Allerhoogsten waren van oorsprong verborgen in het verzegelde Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon zat.

Maar ten aanzien hiervan is het of de openbaring des Allerhoogsten opnieuw een aanvang gaat nemen.

Het van oorsprong verzegelde Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon zat, zal (nu haar zegelen door het Lam verbroken zijn) wederom het middelpunt, de grondslag en de inhoud van het vervolg der openbaring zijn.

Maar nu zal het Boek als een klein en geopend Boekje zijn in de hand van de grote Overwinnaar Die waardig geacht geweest is het Boek te openen en zijn zegelen open te breken.

- 5 : 2. En Hij zal dit kleine Boekje geven aan Zijn Kerk, aan Zijn uitverkoren Gemeente door middel van Johannes die het uit Zijn hand nemen zal, evenals Hij het Boek genomen heeft

uit de hand Desgenen Die op de Troon zat.

En zoals de ontsluiting der zegelen en het blazen der bazuinen Hém Zijn strijd en overwinning in het vooruitzicht gesteld en vervolgens geopenbaard hebben, zo zal het geopende Boekjé aan Zijn Kerk háár strijd en overwinning in het vooruitzicht stellen en die háár openbaren.

Voor Zijn Kerk is het 't geopende Boekje van Gods Raadsbesluiten en van Zijn uitverkiezende liefde tot een in schuld verloren zondaarsvolk, waaruit het Lam de vloek der Wet en de schuld van Gods uitverkorenen heeft weggenomen en tenietgedaan.

Dit is het, waarom Johannes dit Boek als een klein Boekjé zal ontvangen uit de hand van de uit de hemel neergedaalde Engel, de machtige Ruiters op het witte paard.

Een Boekjé waaruit ook zij nu voorts zullen mogen profeteren van Gods liefde en genade.

Het is voor ons geestelijk oog alsof de Overwinnaar in Zijn afkomen van de hemel als in een vergezicht de door Hem verlore Gemeente nu uit haar verlorenheid ziet oprijzen, zoals Ezechiël dit gezien heeft in de vallei der dorre doodsbeenderen. - Ezechiël 37.

Want Hij heeft ze geroepen om wederom te profeteren - 10 : 11 - en tot Johannes heeft Hij gezegd: "Sta op." - 11 : 1.

En van daaruit heeft Hij aan Zijn twee getuigen, Mozes en Elia - 11 : 3 t/m 6 en ook 2 Petrus 1 : 19 - macht gegeven om te profeteren, worstelende met de overblijfselen van de verslagen vijand, de ruiters op het rode paard en zijn gevolg.

Ook bij henzelf is ongetwijfeld menigmaal de vraag opgekomen voor de nog in nood en dood verkerende Gemeente of deze dorre beenderen nog levend zullen worden, gelet op de dode lichamen van velen van Gods kinderen, verslagen liggende op de straat der grote stad die geestelijk Sodom en Egypte genaamd wordt, alwaar óók hun Heere gekruisigd is. - 11 : 8. Nochtans, zoals in de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek aan het Lam (na Zijn volbrachte strijd) de glorie Zijner overwinning geopenbaard is, zo zal ook aan Zijn

9 : 21

nog in lijden en strijd zijnde Kerk vanuit het geopende Boekje (na hún strijd) de glorie van de Overwinnaar tezamen met Zijn door Hem verworven Gemeente geopenbaard worden.

Eerst, zoals in 7 : 4 t/m 8, de honderdvierenveertigduizend uit de stammen Israëls, dit zal blijken uit 14 : 1 t/m 5 en vervolgens de schare die niemand tellen kan zoals geopenbaard is in 7 : 9 t/m 12 en ook nu geopenbaard zal worden in 19 : 1 t/m 16.

Voorts zal de glorie van Christus in deze nieuwe openbaring in Zijn liefelijkheid en in Zijn éénheid met Zijn bruid op zulk een onvoorstelbare en overweldigende wijze geopenbaard worden, dat dit niet door ons te verklaren of te beschrijven is. - 21 : 7 en 22 : 4.

HOOFDSTUK 10

1a *En ik zag een andere sterke Engel, afkomende van de hemel.*

Het is of de blik van Johannes afgeleid wordt van de engelen die de bazuinen geblazen hebben en ook van de Engel Die hij bij de aanvang van deze openbaring bij het gouden altaar dat voor de Troon was, heeft zien staan. - 8 : 2 en 3.

Ja, het heeft er de schijn van dat hij aan de zevende engel met zijn bazuin voorbij zal gaan. Dit temeer omdat hij zegt *sterke Engel*.

Zal Déze dan de glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard aan Johannes (aan de strijdende Kerk) gaan openbaren?

Hierom is dit vervolg na de geopenbaarde strijd in de zesde bazuin weer verbazingwekkend.

Ten eerste omdat hij *een andere Engel* ziet. Niet een van de engelen die de zeven bazuinen geblazen hebben.

Ten tweede omdat hij nu zegt wat hij van die zes niet gezegd heeft: *een sterke Engel*.

Ten derde omdat hij *Deze van de hemel ziet afkomen*.

Toch zullen de zeven engelen, aan wie de bazuinen gegeven zijn, ongetwijfeld ook sterke engelen genoemd kunnen worden.

Maar uit de voortgaande beschrijving van *déze Engel* Die hij *van de hemel heeft zien afkomen*, blijkt, dat Hij niet alleen een andere engel geweest is in de gewone zin van het woord, maar een *Engel* Die niet te vergelijken is met de engelen die de bazuinen geblazen hebben.

Een *ANDERE*, ongetwijfeld dezelfde *ANDERE* waarvan in 8 : 3 gezegd is: "En er kwam een andere Engel en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat; en Hem werd veel reukwerks gegeven, opdat Hij het met de gebeden aller heiligen zou leggen op het gouden altaar dat voor de Troon is."

Hieruit en uit de volgende beschrijving van *deze Engel* in dit eerste vers van ons teksthoofdstuk blijkt, dat *deze andere*

Engel niemand minder dan de Heere Jezus Zelf geweest is Die hij vóór de aanvang van het blazen der bazuinen (nog in dienstknechtsgestalte) gezien heeft, staande aan het gouden altaar dat voor de Troon van God is, Zijn Hogepriesterlijke werk verrichtend, namelijk 'de gebeden aller heiligen leggen op het gouden altaar.'

Dit is ongetwijfeld de reden waarom Johannes nu zegt: *een andere sterke Engel*, nu niet in dienstknechtsgestalte Zijn Hogepriesterlijk werk verrichtende, zoals dit in 8 : 3 t/m 5 gebleken is, maar nu zoals gaan blijken zal, *van de hemel afkomende* om de glorie van Zijn overwinning te gaan openbaren.

Toch is dit niet alleen de reden waarom Johannes van Hem gezegd heeft: *een andere sterke Engel*. Het is ook om Hem, de *Engel* des Verbonds, te onderscheiden van de geschapen engelen die soms ook wel sterk genoemd worden in de Heilige Schrift.

Bovendien is de sterkte van deze *van de hemel afgekomen Engel* geopenbaard in de heilige oorlog die Hij gevoerd heeft met de ruitser op het rode paard en zijn gevolg.

Laatstelijk in Zijn bevel tot ontbinding der vier engelen die gebonden waren bij de grote rivier de Eufraat. - 9 : 14.

Als zelfs ten tijde van koning Hizkia de Engel des HEEREN in het leger van de grote koning van Assyrië in één nacht honderdvijfentachtigduizend krijgslieden doodde - 2 Koningen 19 : 35 - hoeveel te meer zal deze *sterke Engel* nu op onvoorstelbare wijze Zijn kracht en sterkte gaan openbaren, nu Zijn strijd met het rijk der duisternis volstreden is, ja nu de verzoening der zonden van Gods uitverkorenen (op het altaar dat voor de Troon is) door Hem volbracht is.

Van daaruit heeft Johannes de stem gehoord uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God was, opdat van nu af de stemmen en de donderslagen en de bliksemen en de aardbevingen van Gods majesteit over de vijanden van de Ruitser op het witte paard geopenbaard zouden worden.

De in dienstknechtsgestalte gestaan hebbende Hoge priester *komt nu af van de hemel* om Zijn door Hem verlore Gemeente krachtig te gaan bewijzen, dat Hij het is Die de macht van de ruiter op het rode paard met zijn gevolg voor hen verbroken heeft.

Dat dit alles een symbolische voorstelling van al deze dingen is en dat zij een geestelijke betekenis hebben, zal in het vervolg gaan blijken.

In dit tiende hoofdstuk wordt bevestigd de overeenkomst die wij aangewezen hebben ten opzichte van de ontsluiting der zegelen en het blazen der bazuinen in het algemeen, maar in het bijzonder de overeenkomst tussen de ontsluiting van het zesde zegel en het blazen der zesde bazuin.

En dit behalve de algemene overeenkomst tussen de openbaring van de ontsluiting der zegelen, het blazen der bazuinen en de uitgieting der fiolen van Gods gramschap.

De openbaring van het zesde zegel bestaat uit twee delen.

Het eerste deel is geopenbaard in 6 : 12 t/m 17 aangaande het eindoordeel en het tweede deel in 7 : 9 t/m 17 aangaande de glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard. Al is het dan nog in beginsel en als in vogelvlucht, dit zal ook zo geopenbaard worden bij het blazen der zesde bazuin, namelijk: Haar eerste deel in 9 : 13 t/m 19, het beginsel van het oordeel openbarende en haar tweede deel in geheel hoofdstuk 10, openbarende de glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard als in vogelvlucht.

Ondanks deze overeenkomst is er dit opmerkelijke verschil: In de openbaring van het zesde zegel was alles beslissend, nu echter is alles nog aanvankelijk en in beginsel, zowel het oordeel als de verheerlijking van de Overwinnaar.

Dit is het, waarom Hij in het tweede gedeelte van deze bazuin door Johannes gezien wordt als *een sterke van de hemel afkomende Engel*.

In de ontsluiting van het zesde zegel waren het oordeel en de verheerlijking beslissend, omdat dit aldaar aan het Lam als in

een vergezicht voor ogen gesteld is.

Het was een vergezicht in de koopakte der verlossing.-
Hebreeën 12 : 2.

Maar bij het blazen van deze zesde bazuin wordt dit alles slechts in beginsel en als in vogelvlucht geopenbaard, omdat zowel het eindoordeel als de volle glorie der overwinning van de Ruiter op het witte paard pas bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zullen worden.

Bovendien is in de ontsluiting van het vijfde zegel het altaar reeds in het geding gebracht. Hét altaar, waarop het wezenlijke oordeel volbracht is.

Daarom is onmiddellijk na deze openbaring in het vijfde zegel de glorie van het eindoordeel geopenbaard in de ontsluiting van het zesde zegel.

Voor het Lam (als waarachtig Mens) is de tijd geëindigd bij Zijn sterven aan het kruis. Maar voor Zijn strijdende Kerk duurt zij nog voort. Vandaar in 10 : 6 en 7 die eedzwering van de *sterke Engel*, dat ten dage als de zevende engel de bazuin zal blazen er voor niemand meer tijd zal zijn, maar dat alsdan hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben in zijn volle glorie geopenbaard zal worden.

Door het Lam, staande als geslacht, is hét oordeel geopenbaard. Maar voor Zijn vijanden heeft Hij het in het vooruitzicht gesteld, hoewel de werken Zijns Vaders van de grondlegging der wereld af reeds volbracht zijn geweest.

Omdat de tijd voor Zijn strijdende Kerk na Zijn overwinning aan het kruis en ná Zijn opstanding uit de doden nog voortduurt, daalt Hij in de Geest voor hen als de *sterke Engel des Verbonds van de hemel af* om hun de glorie Zijner overwinning te openbaren en hen te sterken in de strijd die zij nog te doorworstelen zullen hebben.

Dit alles is de wonderlijke en verbazingwekkende glorie die in dit tekstgedeelte verborgen is.

De wonderen en de glorie die voorts geopenbaard zullen worden, zullen zich oneindig verder gaan uitstrekken.

10 : 1b

1b *Bekleed met een wolk.*

Om de glorie van dit tweede gedeelte van deze zesde bazuin te kunnen verstaan, is het van belang de verschijning van de Heere Jezus in dit gezicht te zien tegen de achtergrond van Zijn aanvankelijke verschijning aan Johannes, namelijk toen hij nog in de geest was op de dag des Heeren. - 1 : 10.

Toen hoorde hij de stem des Heeren nog achter zich, toen moest hij zich nog omkeren om te zien de stem Desgenen Die tot hem gesproken had. Dit omkeren is nu niet meer nodig.

Wat dit te betekenen heeft, zal in het vervolg gaan blijken.

Toen hij zich in dát gezicht omgekeerd had, zag hij "in het midden van de zeven kandelaren Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten en omgord aan de borsten met een gouden gordel." - 1 : 13.

Nu echter, in dit gezicht, is Hij *bekleed met een wolk.*

Toen heeft Johannes Hem gezien temidden van Zijn volk in Zijn Hogepriesterlijke kleding, in Zijn Hogepriesterlijke majesteit, omgord met die gouden gordel, het symbool van de verkiezing des Vaders tot dit Hogepriesterlijke Ambt.

Toen stond Hij nog vóór de strijd, gereed om het Hogepriesterlijke werk als het Lam (in de openbaring van de Raad des Vaders - 1 : 1 - door Johannes gezien, staande als geslacht) aan te vangen.

Evenwel was door Johannes nog niet gezien dat Hij stond bij het gouden altaar dat voor de Troon is om Zichzelf als een levende, Gode welbehaaglijke offerande (met de gebeden aller heiligen) voor God op te offeren. - 8 : 3 en 4.

In de aanvang zag Johannes Zijn heiligheid en Zijn heilige toorn over de zonden der wereld uit Zijn heilige ogen stralen. - 1 : 14.

Toen waren Zijn voeten nog blinkend koper gelijk en gloeiden zij nog als in een oven, uitbeeldende het lijden en de verdrukking van Zijn nog in strijd en lijden verkerende Kerk.

Toen was Zijn stem nog als die van vele wateren, de rijkdom en de majesteit van de verkondiging van het Evangelie der ge-

nade uitbeeldende.

Toen waren de zeven sterren nog in Zijn rechterhand, want Hij moest de strijd nog gaan strijden.

Toen ging er nog een scherp zwaard uit Zijn mond, waarmee Hij de heilige oorlog zou gaan voeren. Reeds toen straalden Zijn heerlijkheid en Zijn majesteit van Zijn gelaat af, want Zijn aangezicht was als de zon, schijnende in haar kracht.

Toen viel Johannes bij het zien van dit alles nog als dood aan Zijn voeten.

Nu echter, na de strijd zoals deze geopenbaard is in het blazen der bazuinen, zal dit alles volkomen anders zijn. Dit blijkt reeds onmiddellijk uit ons tekstgedeelte als er staat *bekleed met een wolk*.

Dit is geen onbeduidende en onbetekenende mededeling, maar het noodzakelijke en onafwendbare gevolg van Zijn strijd en overwinning die in het blazen der bazuinen geopenbaard zijn.

Deze woorden hebben ook niet alleen ten doel de majesteit en de hoogheid van deze sterke Engel aan te wijzen.

Het doel is ook niet uitsluitend dat Johannes (en met hem de strijdende Kerk) hierin beslissend hun Heere en Koning, de grote Triomfator en Overwinnaar zouden kunnen kennen, want Hij is van eeuwigheid af *bekleed* geweest *met deze wolk*, omdat de Gemeente der uitverkorenen des Vaders Hem van eeuwigheid gegeven is geweest.

Dit is het wat wij zeiden van het Troongezicht des Vaders - 4 : 2b - dat die Troon daar tevoren niet stond.

Daarom, als de Heere Jezus de overwinning in Zijn strijd met de ruiter op het rode paard en zijn gevolg behaald zal hebben, zal Hij *bekleed* zijn *met een wolk* en een regenboog boven Zijn hoofd en Zijn aangezicht zal zijn als de zon. - 10 : 1.

Johannes ziet Hem nu als in een nieuwe dag, zonder dat hij zich behoeft om te keren, omdat Johannes mede in Zijn Hogepriesterlijke verzoening begrepen is.

Ook de glorievolle Overwinnaar heeft, nu Hij de strijd ten einde toe volstreden heeft, de lange Hogepriesterlijke klederen waarmee Hij *bekleed* was tot de voeten toen Hij nog stond te

10 : 1c

midden van de zeven gouden kandelaren als Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde, verwisseld voor de *bekleding met de wolk*. Namelijk *de wolk* der getuigen, de naam waarmee de heilige apostel Paulus de gelovigen van het Oude Testament aanduidt voor de Gemeente des Nieuwen Testaments. - Hebreëen 12 : 1.

Zo hebben wij Hem ook in 10 : 1 gezien als "Jezus met heerlijkheid en eer gekroond."

Evenals Hij Zijn bruid versierd heeft met de klederen des heils en haar de mantel der gerechtigheid heeft omgedaan, zo heeft óók de Bruidegom Zich met dit priesterlijk sieraad versierd - Jesaja 61 : 10 - namelijk met dit sieraad Zijner overwinning, dat Hij als de sterke Engel des Verbonds van de hemel afgekomen is, *bekleed met een wolk* én met de diadeem Zijner overwinning: een regenboog boven Zijn hoofd.

In Zijn aanvankelijke verschijning aan Johannes was Hij nog niet *bekleed met deze wolk*, noch was de regenboog boven Zijn hoofd, want de strijd, zoals deze uitgebeeld is in het staan van de Engel "bij het gouden altaar dat voor God was" en in het blazen der bazuinen, moest nog gestreden worden.

Maar nu, na Zijn volbrachte strijd verschijnt Hij aan Johannes met deze glorietekenen Zijner overwinning.

1c *En een regenboog was boven Zijn hoofd;
en Zijn aangezicht was als de zon.*

In de verklaring van 4 : 3 betreffende de *regenboog* die rondom de Troon is, hebben wij gezegd: Op deze wolk waarmee de Heere Jezus bekleed is, valt de afstraling der heerlijkheid Gods en omdat Zijn aangezicht in Christus Jezus stralende is als de zon, veroorzaakt dit de *regenboog* rondom de Troon - 4 : 3 - en *boven het hoofd* van de Overwinnaar. - 10 : 1.

Het is ook bovenmate opmerkelijk, dat als de Heere nú aan Johannes verschijnt, Zijn ogen niet zijn als een vlam vuurs, zoals in 1 : 14 en Zijn aangezicht niet is als de zon, schijnende

in haar kracht. - 1 : 16.

Dit vloeit hieruit voort: In de aanvang waren Zijn ogen als een vuurvlam en ging er bovendien nog een scherp zwaard uit Zijn mond, omdat de strijd nog gestreden moest worden.

Maar nu is dit anders, nu is de strijd gestreden. Nu verschijnt Hij aan Johannes als de Overwinnaar in de heilige oorlog die Hij gevoerd heeft.

Nu de strijd volstreden is en de stem, komende uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor de Troon is, bevel gegeven heeft om de vier engelen te ontbinden, die gebonden waren bij de rivier de Eufraat, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden, om in beginsel het eindoordeel over het rijk der duisternis te gaan uitvoeren, nu verschijnt Hij aan Johannes en door Johannes aan Zijn nog in lijden en strijd verkerende Gemeente die van de aanvang af, sinds Hij ten hemel opgenomen is, onder de heidenen verkeert.

Nu echter niet zoals Hij in den beginne Zich aan Zijn broederen vertoond heeft na Zijn glorievolle opstanding uit de doden, met vele gewisse kentekenen - Handelingen 1 : 3 - of zoals Hij aan Johannes in de aanvang dezer openbaring verschenen is als "Eén, de Zoon des mensen gelijk zijnde", maar nú wordt Hij door hem gezien als "een sterke Engel", afkomende van de hemel, omgeven door de glorietekenen van Zijn overwinning, die Hij in Zijn strijd tegen de ruiter op het rode paard en zijn gevolg behaald heeft.

Hij is van de hemel afgedaald om Zijn Gemeente te gaan onderwijzen door middel van het geopende Boekje dat in Zijn hand is, aangaande de arbeid Zijner ziel, die Hij in deze strijd voor hen volbracht heeft.

Ook om Zijn overblijfsel, dat Hij uitverkoren heeft, dat nog verkeert onder de volken dezer wereld, ermee bekend te maken dat ook zij (in het bijzonder in dit tweede wee) deelgenoten zullen zijn van Zijn doorworstelde strijd en Zijn lijden en dat ook zij met Hem zullen delen in Zijn heerlijkheid, als ook zij, evenals Hij, opgenomen zullen worden in de wolk naar de hemel en hun vijanden dit aanschouwen zullen, zoals

10 : 1d en 2a

blijken zal uit 11 : 12.

1d *En Zijn voeten waren als pilaren van vuur.*

In Zijn aanvankelijke verschijning aan Johannes - 1 : 15 - waren Zijn voeten blinkend koper gelijk en gloeiden zij als in een oven.

Dit beeldde aldaar (behalve de verdrukkingen van Zijn strijdende Kerk) óók Zijn eigen lijden en Zijn standvastigheid uit in het verzoenen van de zonden Zijns volks.

Nu echter, in deze verschijning, zijn *Zijn voeten als pilaren van vuur*, gloeiende als in een oven.

Dit beeldt ongetwijfeld uit dat Zijn Kerk ook na Zijn victorie de overblijfselen van Zijn verdrukking zal dragen. Echter alleen *Zijn voeten zijn als pilaren van vuur*.

Dit beeldt uit, dat Hijzelf de volle last van de toorn Gods over de zonden Zijns volks gedragen heeft. Daarom zijn deze *vuurpilaren* mede de glorietekenen Zijner overwinning.

Maar voor Zijn vijanden betekent het, dat zij as zullen worden onder de voeten Zijns volks, dat zij hén met deze *vuurpilaren* voor eeuwig vertreden en verderven zullen.

Reeds uit dit eerste vers blijkt welk een glorie Hij in Zijn lijden en sterven (als waarachtig Mens) en in Zijn opstanding uit de doden voor Zich en Zijn volk verworven heeft.

Het zijn echter niet alleen déze tekenen die de hoogste glorie Zijner heerlijkheid bepalen, zoals: de wolk waarmee Hij bekleed is en de regenboog boven Zijn hoofd en dat Zijn aangezicht was als de zon en *Zijn voeten als pilaren van vuur*, maar bovenal zal het volgende tekstgedeelte het toppunt Zijner glorie en overwinning openbaren, als het zegt:

2a *En Hij had in Zijn hand een Boekskén, dat geopend was.*

Wat is er weer een overweldigend en machtig groot verschil met de aanvankelijke verschijning van de Heere aan Johannes. In die verschijning had de Heere zeven sterren in Zijn rechter-

hand en nu *een geopend Boeksken*.

Toen Hij de zeven sterren in Zijn rechterhand hield en bekleed was met een lang kleed tot de voeten en omgord was aan de borsten met een gouden gordel en Zijn hoofd en haar wit was als witte wol, gelijk sneeuw en Zijn ogen een vlam vuurs en Zijn voeten nog blinkend koper gelijk waren en uit Zijn mond het tweesnijdend scherpe zwaard ging en Zijn stem was als van vele wateren en Zijn aangezicht was als de zon, schijnende in haar kracht, toen stond Hij nog midden tussen de zeven gouden kandelaars.

Dat wil zeggen: midden tussen de Gemeenten, gereed (in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen - 5 : 6) Zichzelf te ontledigen - Filippensen 2 : 6 en 7 - en in de gestaltenis van een Lam, staande als geslacht - 5 : 6b, het verzegelde Boek uit de hand Zijns Vaders aan te nemen - 5 : 7a - om in een waarachtig menselijke Gedante voor en met Gods uitverkoren volk de strijd te gaan voeren tegen de machtige tegenstander Gods, de ruiter op het rode paard en zijn gevolg.

Daarom is hierin het toppunt Zijner glorie en de heerlijkheid Zijner overwinning verborgen, dat Hij dit van eeuwigheid verzegelde Boek heeft geopend (Zijn zegels verbroken hebbende) en dit Boek nú als een klein, *geopend Boekje in Zijn hand heeft*.

En alzo is Hij van de hemel afgekomen, omringd door de glorietekenen van Zijn overwinning om het Zijn nog in lijden en strijd verkerende volk ter hand te stellen.

In dit tekstgedeelte gaan ondoorgrondelijke verborgenheden schuil, want dit *Boekje* openbaart de glorie des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.

In de hand des Vaders is het een verzegeld Boek. *In de hand des Zoons is het een geopend Boekje*.

En in de hand des Heiligen Geestes zijnde wordt het aan Johannes gegeven. - 10 : 8.

De Heere heeft het in dienstknechtsgestalte ontvangen, maar als "een sterke Engel" brengt Hij het van de hemel af om het

10 : 2b

geopend, als een klein *Boekje*, Zijn Kerk ter hand te stellen.

Het is een door Hem in Zijn lijden en sterven verworven geschenk Zijns Vaders, omdat Hij de ganse last van de toorn Gods over de zonden van Zijn uitverkoren volk, die in dit verzegelde Boek verankerd was, doorworsteld en voor hen gedragen heeft.

Bovendien heeft Hij de belofte des Vaders, de wederaaneming tot kinderen Gods van het verloren volk (hetwelk mede verankerd was in dit verzegelde Boek) voor hen verworven.

Nu Hij dit van eeuwigheid af verzegelde Boek als een klein, *geopend Boekje* van de hemel afgebracht heeft, is hun schuld uit dit Boek door het geslachte Lam uitgedelgd, zodat zij slechts enige overblijfselen van Zijn verdrukking zullen hebben te verdragen.

Zoals Paulus dit ook schrijft aan de Gemeente der Kolossensen in 1 : 24, zeggende: "Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente."

Daarom zullen deze verdrukkingen soms als een lofgezing en als een overwinningsjubel op de lippen en in het hart der Gemeente gelegd worden, zoals blijken zal uit de verzen 9 en 10 van dit hoofdstuk en zoals dit gebleken is in Handelingen 5 : 41 en 16 : 25 en zoals dit in het bijzonder zal gaan blijken in 20 : 4.

2b En Hij zette Zijn rechervoet op de zee en de linker op de aarde.

Dit beeldt de glorie Zijner overwinning uit.

Hij is niet alleen voor het oog van Johannes na Zijn glorievolle overwinning van de hemel afgedaald om Zijn door Zijn bloed en tranen verworven Gemeente nu voorts te gaan vertroosten door Zijn Heilige Geest en om hen door middel van het kleine, geopende Boekje te gaan leiden en besturen, maar Hij is ook

afgedaald om Zijn rechtmatig eigendom wederom in bezit te gaan nemen, dat door de grote tegenstander Gods (de ruiter op het rode paard met wie Hij gestreden heeft) van Hem geroofd was.

In de verklaring van 8 : 8a hebben wij er reeds de aandacht op gevestigd, met name in de ontsluiting van het eerste zégel, dat Hij als een Ruiter, op een wit paard gezeten, is geopenbaard om krijg te gaan voeren tegen deze machtige tegenstander Gods, die bij de ontsluiting van het tweede zegel geopenbaard is als een ruiter, gezeten zijnde op een rood paard, maar dat bij de openbaring van de heilige oorlog als zodanig (bij de aanvang van het blazen der bazuinen) dit juist tegenovergesteld is.

Dán wordt (bij het blazen der eerste bazuin) de grote tegenstander Gods geopenbaard met de woorden "en er is geworden." En pas bij het blazen der tweede bazuin wordt de macht en de majesteit van de Ruiter op het witte paard geopenbaard met de woorden: "in de zee geworpen."

Dit wil zeggen: door de satan is er geworden hagel en vuur en dit is vermengd met bloed door hem op de aarde geworpen.

Maar door de Ruiter op het witte paard is hij hierom als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen.

Hierin is de overwinnende macht van de Ruiter op het witte paard geopenbaard.

Deze heeft tenslotte door Zijn lijden en sterven als waarachtig Mens en door Zijn opstanding uit de doden de wereld overwonnen - Johannes 16 : 33 - en de overste dezer wereld buiten geworpen. - Johannes 12 : 31.

Daarom nu (na deze glorie Zijner overwinning) daalt Hij van de hemel af, waarheen Hij opgevaren was, om Zijn rechtmatig eigendom weer in bezit te gaan nemen, *zettende Zijn rechtervoet op de zee en de linker op de aarde*, waar Hij vanuit het door God Zelf opgerichte bruggenhoofd in deze heilige oorlog ("Ik zal vijandschap zetten") de satan verpletterd heeft.

Van hieruit heeft Hij Zijn wachters uitgezet op Sions muren, die gedurende al de dag en al de nacht niet zullen zwijgen -

10 : 3a

Jesaja 62 : 6a - om mede te waken over het Woord van God.

Op dat Woord is satans aanval van den beginne gericht geweest: "Is het ook dat God gezegd heeft?" - Genesis 3 : 1a.

Maar juist met dit Woord Hetwelk is "het zwaard des Geestes" heeft Hij hem verpletterd, zeggende een- en andermaal: "Er staat geschreven." - Mattheüs 4 : 3 t/m 7.

Door *het zetten van de rechtervoet* van deze sterke Engel *op de zee* en van *Zijn linkervoet op de aarde* wordt ook de profetie van Zacharia vervuld: "Hui Sion! ontkomt gij die woont bij de dochter van Babel!" - Zacharia 2 : 7.

"Juich en verblijd u, gij dochter Sions; want zie, Ik kom en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE." - Zacharia 2 : 10.

Dit is niet alleen een profetie voor de bevrijding van Israël uit de Babylonische gevangenschap, maar evenzeer een komen wonen van de Heere in Zijn Nieuwtestamentische Kerk en hún bevrijding uit de geestelijke Babylonische gevangenschap. - 18 : 2. Zijn komen wonen onder hen met het geopende Boekje.

3a *En Hij riep met een grote stem,elijkerwijs een leeuw brult.*

"Zal een leeuw brullen in het woud, als hij geen roof heeft? Zal een jonge leeuw uit zijn hol zijn stem verheffen, tenzij hij wat gevangen hebbe?" - Amos 3 : 4.

"Zal (zoals hier en nu de zesde bazuin) de bazuin (des alarm-geklanks) in de stad geblazen worden, dat het volk niet siddere?" - Amos 3 : 6a.

"De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezzen? De Heere HEERE heeft gesproken, wie zou niet profeteren?" - Amos 3 : 8.

Dit is het waarom ook tot Johannes in vers 11 van ons teksthofdstuk gezegd zal worden: "Gij moet wederom profeteren."

"De Leeuw Die uit de stam van Juda is" - 5 : 5 en Genesis 49 : 9 - heeft gebruld, omdat Hij gevangen heeft.

Want "Gij zijt opgevaren in de hoogte; Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o HEERE God!" - Psalm 68 : 19.

Gaven om uit te delen, verborgen in het geopende Boekje, opdat Hij alle dingen in Zichzelf vervullen zou.

Welk een ontzetting zal dit *brullen* van de Overwinnaar voor allen die zich tegen Hem verzetten, teweegbrengen, nu Hij Zijn rechtervoet op de zee gezet heeft.

Ja, al Zijn vijanden zullen verbleken en sidderen, nu Hij ook Zijn linkervoet op de aarde gezet heeft.

Daarom heeft de vliegende arend, in het midden des hemels vliegende, het drievoudig wee uitgeroepen over degenen die op de aarde wonen.

Voor Zijn bevrijden klinkt dit *brullen* echter als een overwinningsjubel, waarvan de echo's in zeer vele toonaarden weerkaatst zullen worden.

3b En als Hij geroepen had, spraken de zeven donderslagen hun stemmen.

In wezen is de gehele Bijbel in al haar geledingen voor de mens met een natuurlijk verstand onverklaarbaar.

"De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, want zij zijn hem dwaasheid en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden." - 1 Corinthe 2 : 14.

Maar deze tekst, vers 3b, is zelfs voor een wedergeboren mens die een geheiligd verstand heeft, onverklaarbaar, indien hem niet de geheimenissen ervan op bijzondere wijze geopenbaard worden.

Het zal gaan blijken (al is het niet onmiddellijk in al haar glorie) dat zij zeer veel omvattend is.

Wat ons het eerst en het meest opvalt in dit tekstgedeelte is het woordje *de*, zoals dat ook, evenwel in mindere mate, het geval was in 9 : 14: "Ontbind *de* vier engelen."

Daarom heeft dit woordje *de* ook hier duidelijk een betekenis. Door dit woordje worden we geconfronteerd met een bepaalde kennis betreffende het 'zijn' van deze *zeven donderslagen*.

In bepaalde zin zijn we dan ook reeds onderwezen in de kennis van deze *donderslagen*.

In de verklaring van 8 : 5a hebben wij getracht de glorie-tekenen der bliksemen, der *donderslagen* en der stemmen te verklaren, zoals deze in 4 : 5; 8 : 5; 11 : 19 en 16 : 16 geopenbaard worden.

Van de *donderslagen* hebben wij in elk dezer verklaard, dat zij het symbool zijn van de openbaring der gerechtigheid Gods.

Niet alleen in de openbaring des Vaders - 4 : 5 - maar ook in de openbaring des Zoons, zijnde in dienstknechtsgestalte. - 8 : 5.

Hoeveel te meer zal dit nu zijn in de openbaring des Zoons als de Overwinnaar, zoals dit uitdrukkelijk zal blijken in 11 : 19.

Deze heilige tekenen zullen ook geopenbaard worden in de openbaring des Heiligen Geestes in 16 : 18.

De gerechtigheid Gods is het, die zich in deze *stemmen* van het *spreken van de zeven donderslagen* openbaart.

Nu de Leeuw gebruld heeft, wordt als gevolg daarvan de gerechtigheid Gods des Heiligen Geestes geopenbaard door de zeven Geesten die voor de Troon Gods des Vaders zijn. - 1 : 4. Evenwel nog niet in haar volle glorie zoals blijken zal uit de verzen 4 t/m 7 van dit hoofdstuk.

Deze zal pas geopenbaard worden bij het blazen der zevende bazuin, wanneer er alsdan geen tijd (der genade) meer zal zijn blijkens 10 : 6.

Toen de zeven engelen die voor God stonden, in de aanvang hun bazuinen gingen blazen, is er geworden hagel en vuur, vermengd met bloed, hetwelk op de aarde geworpen is.

Het ontstaan van de heilige oorlog die hierin werd uitgebeeld, is gesymboliseerd in het blazen der bazuinen.

In feite is dit de openbaring van het Woord Gods in Jezus Christus.

Deze zelfde bazuinblazers, die de machtige strijd tussen de

Ruiter op het witte paard en de ruiter op het rode paard uitgebeeld hebben, zullen, wanneer de glorie van de Ruiter op het witte paard in haar volkomenheid geopenbaard zal worden, hun stemmen niet meer doen horen als een bazuin waarin de Evangelieklanken der genade nog weerklinken.

Zij zullen bij het blazen der zevende bazuin (dat nu aanstaande is) worden als *donderslagen* der openbaring der gerechtigheid Gods, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft blijkens vers 7b.

Voor Zijn vijanden zullen de lieflijke klanken des Evangelies *donderslagen* worden, maar voor Zijn uitverkoren volk zullen zij zijn als "een klein Boekje" waaruit alle openbaring van toorn en gerechtigheid is weggedragen door het Lam Dat voor hen geslacht is.

4a *En toen de zeven donderslagen hun stemmen gesproken hadden, zo zou ik ze geschreven hebben.*

De noodzaak om te *schrijven* was hem opgelegd. Deze is voortgevloeid uit het bevel dat Johannes gekregen heeft om te *schrijven*. - 1 : 19. Hoeveel temeer zal hij zich hiertoe gedrongen gevoeld hebben nu het de openbaring van de Overwinnaar betreft.

Uit dit voornemen van Johannes om te *schrijven hetgeen de donderslagen gesproken hebben*, blijkt klaar en duidelijk dat hij verstaan heeft *wat zij gesproken hebben*.

Voor de dienstknechten van de Heere Jezus, aan wie hij deze dingen schrijven moet, is het leerzaam om (willen zij ook iets kunnen verstaan van hetgeen *de zeven donderslagen gesproken hebben*) te letten op het spreken van God de Vader tot de Zoon, toen Zijn ure gekomen was dat Hij verheerlijkt zou worden - Johannes 12 : 23 - toen Zijn ziel zeer ontroerd geworden is vanwege het lijden dat Hem te wachten stond. - Johannes 12 : 27. Want Hij wist dat in dit lijden het gericht Gods over Hem voltrokken zou worden als de Plaatsbekleder van Gods uitverkorenen.

Het opmerkelijke is nu, dat de Heere Jezus vanwege dit oordeel dat over Hem geopenbaard zal worden, gebeden heeft: "Vader verheerlijk Uw Naam." - Johannes 12 : 28.

Deze verheerlijking van de Naam des Heeren in het oordeel houdt verband met ons tekstgedeelte.

Uit het antwoord van God uit de hemel op deze bede vloeit ons tekstgedeelte voort. Want er kwam een stem uit de hemel, zeggende: "En Ik heb Hem verheerlijkt en Ik zal Hem wederom verheerlijken."

Dat wil zeggen, dat God Zijn heilig recht verheerlijkt heeft in Christus Jezus, maar dat Hij Zijn heilig recht wederom verheerlijken zal in allen die Hem ongehoorzaam zullen zijn.

Daarom is het dat deze stem uit de hemel tweeeërlei uitwerking gehad heeft op degenen die hem gehoord hebben.

"De schare dan, die daar stond en dit hoorde, zeide, dat er een donderslag geschied was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken." - Johannes 12 : 29.

Maar Jezus zeide: "Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden." - Johannes 12 : 31.

Daarom openbaren *de stemmen dezer zeven donderslagen* het wederom verheerlijken van God in de openbaring van Zijn oordeel over de goddeloze wereld, dat bij het blazen der zevende bazuin over haar voltrokken zal worden.

Dit is het ongetwijfeld, waarom Johannes *het spreken van deze zeven donderslagen* verstaan heeft alsof een engel tot hem gesproken had.

Maar voor de goddeloze wereld zijn het *stemmen* als van *donderslagen*, welker oordeel geopenbaard zal worden bij het blazen der zevende bazuin.

Er blijkt een bepaalde overeenkomst met de profetieën van Daniël - Daniël 12 inzonderheid vers 4 - en onze tekst.

Aan Daniël werd ook, in een gezicht, een blik in de eindtijd gegeven. Maar daarin werd de glorie der overwinning van de grote vorst Michaël geopenbaard en daarin zijn aan Daniël ook enigermate *de donderslagen* der wrake Gods geopenbaard, die

hij evenwel niet verstaan heeft, want hem werd gezegd: "En gij, Daniël! sluit deze woorden toe en verzegel dit boek tot de tijd van het einde; velen zullen het naspeuren en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden." - Daniël 12 : 4.

Evenzo zullen, zoals gaan blijken zal, *de stemmen der zeven donderslagen* verzegeld blijven tot de tijd van het einde, namelijk totdat de laatste of zevende bazuin geblazen zal worden.

Evenwel, toen de roep der overwinning van de Ruiters op het witte paard als het geluid van een brullende leeuw over de zeeën en de aarde weerklonken heeft, lieten tegelijkertijd *de donderslagen* der gerechtigheid hun stemmen horen, hiermee de grote stem als van een brullende leeuw van de majestieuzelijke Overwinnaar bekrachtigende, als betuigende door deze *donderslagen* dat de gerechtigheid Gods over Zijn door Hem verslagen vijanden geopenbaard zal worden.

4b *En ik hoorde een stem uit de hemel, die tot mij zeide: Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet.*

Een stem uit de hemel. Bij deze gelegenheid tekenen wij even aan, dat het zo buitengewoon opmerkelijk is, dat Johannes zoveel stemmen, vanuit de hemel tot hem komende, gehoord heeft, waarbij telkens de oorsprong der stem hem bekend is geweest.

De eerste stem die tot hem kwam was die van "de Alfa en de Oméga, de Eerste en de Laatste." - 1 : 11.

Voorts heeft hij de stem gehoord van "vele engelen rondom de Troon." - 5 : 11.

Hij heeft ook gehoord de stemmen van de vier dieren - 6 : 1 t/m 7 - en een sterke stem van de zielen onder het altaar. - 6 : 10.

Daarna de grote stem van de schare der verlostten. - 7 : 10.

En toen de zesde engel gebazuind heeft, de stem komende "uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God was."

10 : 4b

- 9 : 13.

In hoofdstuk 10 de stem van de Overwinnaar als die van een brullende leeuw, met daarop aansluitende de stemmen van de zeven donderslagen.

Maar *de stem* in ons tekstgedeelte is van een Ongenoemde. Dit moet dan ook bepaald volgens 1 : 1 *de stem* van de Heilige Geest Zelf geweest zijn. Want Deze is het ook Die de stemmen der *zeven donderslagen* bekend zal maken in de uitgieting van de zeven schalen van Gods gramschap over de goddeloze wereld.

Die zal ook Gods gramschap openbaren in de verwoesting van het grote Babylon - hoofdstuk 18 - en in het laatste oordeel. - 20 : 11 t/m 15.

Daarom zijn wij vast van mening, mede naar aanleiding van hetgeen hierboven van Daniël 12 : 9 verklaard is, dat dit tekstgedeelte, *verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet*, betekent: *schrijf dit nóg niet*, omdat er vanwege de onbegrijpelijke en onbeschrijfelijke genade van God toch nog uitstel is, zowel nadat de wereld Christus verworpen en gekruisigd heeft als na de openbaring van de derde wereldoorlog, zoals wij dit uitstel ook aangewezen hebben in de verklaring van 9 : 20 en 21.

Evenals de volle majesteit van het eindoordeel in de ontsluiting van het zesde zegel verborgen is gebleven, omdat de dienstknechten onzes Gods nog niet verzegeld waren aan hun voorhoofden, zoals dit in 7 : 2 en 3 vermeld is, zo zal ook de volle majesteit van het eindoordeel nog niet geopenbaard kunnen worden bij het blazen der zesde bazuin, omdat ook dán nog niet alle uitverkorenen aan hun voorhoofden verzegeld zijn.

Bovendien zijn de stemmen der *donderslagen verzegeld*, omdat pas bij het derde wee, dat is bij de aanvang van het blazen der zevende bazuin, de volkomen verwoesting van het Babylon dezer wereld geopenbaard zal worden.

Hoewel de stemmen der *zeven donderslagen* de gerechtigheid Gods (die in het toekomstige oordeel over de wereld der god-

delozen geopenbaard zal worden) aan Johannes wél bekend gemaakt hebben, daar hij dit oordeel blijkbaar gehoord en verstaan heeft, blijkt dit toch voor de dienstknechten van de Heere Jezus, aan wie hij deze dingen tonen moest, inzonderheid voor hen die ten tijde der openbaring van deze zesde bazuin zullen leven, *verzegeld* en verborgen te zijn.

Hoeveel te meer zullen deze dingen voor de wereld der goddelozen in die dagen verborgen blijven.

Dit betekent dat vrijwel niemand na het einde van de vijfde bazuin die haar climax gehad heeft in de tweede wereldoorlog van 1940 - 1945, er zich van bewust zal zijn dat in feite met de aanvang van het blazen der zesde bazuin, waarin de derde wereldoorlog geopenbaard zal worden, *de donderslagen* van het eindoordeel reeds gehoord zullen worden.

En dat vanwege het feit dat de vier engelen die gebonden waren bij de grote rivier de Eufraat, die aldaar gereed gehouden waren "tegen de ure en dag en maand en jaar opdat zij het derde deel der mensen zouden doden" - 9 : 15 - reeds vanaf die tijd ontbonden zijn, waarin de stemmen der *zeven donderslagen* door Johannes gehoord zijn, namelijk vanaf het einde der tweede wereldoorlog.

Des te meer zullen deze stemmen der *donderslagen verzegeld* zijn als ná de grote en laatste wereldoorlog het leven der mensen op de oude voet der goddeloosheid voortgezet zal worden en zij de oorlog uitgebannen zullen hebben - Micha 4 : 3 - daar zij die alsdan niet meer zullen leren en zij zeggen zullen: "Het is vrede en zonder gevaar." - 1 Thessalonicensen 5 : 3a.

Toch, hoewel wij dit alles op deze wijze voor de aandacht gesteld hebben, zal in het vervolg gaan blijken dat de grote Overwinnaar Wiens voeten op de zee en op de aarde staan, deze *verzegeling* in een ander licht zal stellen dan zoals Johannes die zag, want hij was onmiddellijk bereid om te schrijven *hetgeen de zeven donderslagen gesproken hadden*.

5 en 6 *En de Engel, Die Ik zag staan op de zee en op de*

aarde, hief Zijn hand op naar de hemel; en Hij zwoer bij Dien Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is en de aarde en hetgeen daarin is en de zee en hetgeen daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn.

De vert. van het N.B.G. heeft voor dit laatste: "dat er geen uitsstel meer zal zijn." Dit blijkt het wezenlijke kernpunt te zijn.

Nochtans, als wij deze twee teksten gaan overdenken, zouden wij bijna geneigd zijn om van nu aan de verklaring van de Openbaring maar op te geven, zo worden wij met huiver en heilig ontzag vervuld door deze twee teksten.

Het heeft er de schijn van dat zelfs de grote Overwinnaar en Triomfator Zélf in beroering wordt gebracht, niet zozeer door hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben, maar bovenal vanwege de stem uit de hemel die tot Johannes gezegd heeft: "Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dát niet."

Uit deze twee teksten blijkt dat de grote Overwinnaar kennelijk als een sterke *Engel* van de hemel afgekomen is (bekleed zijnde met de glorietekenen Zijner overwinning en met het geopende Boekje in Zijn hand) om nu Zijn triomfen te gaan vieren en om Zijn oordelen over het rijk der duisternis te gaan openbaren.

Hem is immers ná Zijn overwinning alle macht in de hemel en op de aarde gegeven. - Mattheüs 28 : 18.

Bovendien heeft de Heere Jezus Zelf gezegd: "De Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel de Zoon gegeven." - Johannes 5 : 22.

Het heeft er zelfs de schijn van dat de Heere Jezus in deze gestalte van de hemel afgekomen is omwille van de bede van de zielen onder het altaar: "Hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen?" - 6 : 10.

Daarom moet het roepen van de Overwinnaar gelijkerwijs een leeuw brult en bovendien de openbaring der stemmen van de

zeven donderslagen der gerechtigheid Gods voor de Overwinnaar én voor de zielen onder het altaar als de onmiddellijke aanvang der openbaring van het oordeel geweest zijn.

Dit temeer omdat de vier engelen nu ontbonden zijn, die gereed gehouden waren bij de grote rivier de Eufraat om het oordeel (ontbonden zijnde) uit te gaan voeren.

Zoals wij het zien, is de stem die vanuit de hemel tot Johannes gekomen is, die tot hem gezegd heeft: "Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet", de oorzaak geweest van de grote beroering en van de eedzwering van die sterke Engel, *zwerende dat er* bij het blazen van de zevende bazuin *geen uitstel meer zal zijn*.

Voor ons is het of de genade van God de Heilige Geest hier worstelt met de wrake van de Overwinnaar. "Want God wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis der Waarheid komen." - 1 Timotheüs 2 : 4.

Ja de genade van de Drieënige God worstelt in Zichzelf met Zijn wrake om aan Zijn genade voorrang te geven.

Ook de Zoon Zelf heeft, toen de mensen Hem aan het kruis nagelden, gebeden: "Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen."

Daarom is de wereld na de glorierijke overwinning van de Heere Jezus en zelfs na de openbaring van Zijn aanvankelijke oordeel, zoals dit geopenbaard is in het eerste gedeelte van de zesde bazuin (dat is na de derde of laatste wereldoorlog) nog eeuwenlang gespaard gebleven voor haar uiteindelijke ondergang, hoe ook de goddeloze wereld reageren zal op dit uitstel van de wrake Gods, zelfs als er spotters zullen komen die zullen zeggen: "Waar blijft nu de belofte van Zijn toekomst?"

Evenwel zal deze wereld ten vure bewaard worden tegen de dag van Zijn oordeel. - 2 Petrus 3 : 4a en 7b.

Dit is het, waarom deze sterke van de hemel afgedaalde *Engel*, deze majesteitelijke Overwinnaar, zo heftig in beroering is gekomen, dat Hij onder *eedzwering* betuigd heeft dat er van dit

uitstel geen afstel zal komen.

Ofschoon de genade van God om Zijner uitverkorenen wil getriomfeerd heeft boven de wrake, het zal nochtans geen altoosdurend *uitstel* zijn.

Hoewel de mensen na de tweede wereldoorlog en in de beginselen van de openbaring van het tweede wee, dat is in de tijd die ligt tussen de tweede en de derde wereldoorlog die in dit tweede wee geopenbaard zal worden, zich niet bekeerd hebben van de werken hunner handen, dat zij niet aanbidden zouden de duivelen en zij zich ook niet bekeerd zullen hebben van hun doodslagen, noch van hun hoererij, noch van hun venijngevingen, noch van hun dieverijen, zoals dit in 9 : 20 en 21 gezegd is, zo zullen zij nochtans vanwege de lankmoedigheid Gods niet onmiddellijk verdorven worden.

Vandaar die geladen woorden van de van de hemel afgekomen sterke Engel die vermeld zijn in de verzen 5 en 6.

Evenwel zal hun oordeel niet sluimeren, dit blijkt uit vers 7.

7 Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.

Met deze woorden vertroost de grote van de hemel afgekomen Overwinnaar (één geworden zijnde met Zijn door Hem verlore Gemeente) Zichzelf, Zijn triomferende en Zijn strijdende Kerk die in die vreselijke tijden wel op bijzondere wijze te strijden zal hebben met dit uitstel van het eindoordeel. Hij vertroost en bemoedigt hen dat er van het gegeven uitstel der wrake geen afstel zal komen.

Laten dan ook de goddeloze en onbekeerde zondaren die in de laatste eeuwen leven zullen, al spotten zij ook met dit uitstel - 2 Petrus 3 : 3 en 4 - (vooral als het waarschijnlijk tot aan het einde van de zevenentwintigste eeuw of nog langer zal duren eer het eindoordeel geopenbaard zal worden) zich geen illusies maken, want in de ure, die zij niet menen, zal de Zoon des

mensen komen. - Mattheüs 24 : 44b.

Al hebben ze ook lange tijd gezegd: "Het is vrede en zonder gevaar", toch zal een haastig verderf hen overkomen. - 1 Thessalonicensen 5 : 3a.

Maar gij, geliefde broeders, gij die in die zware tijden zult leven, "gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen." - 1 Thessalonicensen 5 : 4. Want u die verdrukt wordt, zal verkwikking vergolden worden in de openbaring van de Heere Jezus, als Hij van de hemel zal komen met de engelen Zijner kracht. - 2 Thessalonicensen 1 : 7.

Dit is het wat wij steeds voor de aandacht gesteld hebben, dat *bij het blazen der zevende bazuin de verborgenheid Gods vervuld zal worden. Nochtans een verborgenheid die Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.*

Dit zal dan ook de glorie zijn der openbaring van het geopende Boekje dat de sterke Engel nu nog in Zijn rechterhand heeft, want alle verborgenheden die nu voorts nog geopenbaard zullen worden, zullen voortvloeien uit dit geopende Boekje.

Maar *als de zevende engel de bazuin zal gaan blazen*, zullen deze verborgenheden op het allerhoogst en op het allerluisterrijkst geopenbaard worden.

Dit zal al onmiddellijk gaan blijken ná 11 : 15 t/m 19 in het uitzonderlijk wonderlijke, twaalfde hoofdstuk.

Evenwel, zoals het blazen der bazuinen (dus ook het blazen der zevende bazuin) voortgekomen is uit de ontsluiting van het zevende zegel van het verzegelde Boek, zo zullen voorts alle openbaringen die nog volgen zullen, hieruit voortvloeien.

Maar met dit verschil, dat alle nog volgende openbaringen, met inbegrip van de uitgieting der zeven fiolen van Gods gramschap, voort zullen vloeien uit het blazen der zevende bazuin.

Wanneer het oordeel over de goddelozen *bij het blazen der zevende bazuin* geopenbaard zal worden, zal de glorie der rechtvaardigen, namelijk de gelukzaligheid der uitverkorenen Gods, geopenbaard worden, evenals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en het nieuwe Jeruzalem. - Psalm 58 : 11.

Want, zegt vers 7: *Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods v e r v u l d worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.*

De stem van de zevende engel, die de bazuin zal blazen, zal dezelfde stem zijn (maar dan in het meervoud) waarvan de Heere Jezus in Mattheüs 24 : 31 gesproken heeft: "En Hij zal Zijn engelén uitzenden met een bazuin van groot geluid en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve."

Het zal dezelfde *stem* of het zullen dezelfde stemmen zijn, waarvan de apostel Paulus spreekt in 1 Corinthe 15 : 52, zeggende: "In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden."

Of ook zoals hij in 1 Thessalonicensen 4 : 16 zegt: "Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels en met de bazuin Gods nederdalen van de hemel en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan."

Van dit geheimenis hebben ook vele profeten geprofeteerd, zie Jesaja 31 : 4 en 5; Jeremia 25 : 30 t/m 38; Daniël 12 : 1 en 2; Joël 3 : 1; Amos 3 : 4 t/m 8 en vele anderen.

Joël 3 : 16 willen wij in het bijzonder onderstrepen. "De HEERE zal uit Sion brullen en uit Jeruzalem Zijn stem geven, dat hemel en aarde beven zullen; maar de HEERE zal de Toevlucht Zijns volks zijn!!! en de Sterkte der kinderen Israëls."!!!

Het is ook treffend te zien hoe de profeet Jeremia de zesde bazuin in beeld brengt in hoofdstuk 25 : 30 t/m 38: In vers 30b zegt hij: "De HEERE zal brullen uit de hoogte en Zijn stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid" en in vers 38: "Hij heeft als een jonge leeuw Zijn hutte verlaten want hunlieder land (het beeld der uitwendige Kerk die bij het blazen der zesde bazuin haar bestaansrecht prijsgegeven zal hebben -

Openbaring 18 : 4) is geworden tot een verwoesting vanwege de hittigheid des verdrukkers.”

Ten opzichte van het gedeelte der zesde bazuin waarin de derde wereldoorlog is uitgebeeld - 9 : 13 t/m 19 - zegt de profeet: ”De verslagenen des HEEREN zullen te dien dage liggen van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde; zij zullen niet beklaagd noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op de aardbodem zullen zij zijn.” - Jeremia 25 : 33.

Deze en nog zeer vele andere profetieën zijn het die de Heere *Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft* maar die bovenal *in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal* (als openbaring der *verborgenheid Gods*) verkondigd en dan ook *vervuld zullen worden*.

In feite vloeit uit het geheel van de samenstelling der teksten 1 t/m 7 van dit hoofdstuk voort, dat reeds bij het blazen der vijfde en der zesde bazuin geopenbaard is hetgeen *God Zijn dienst-knechten, de profeten, verkondigd heeft* en ook dat de sterke van de hemel afgedaalde Engel direct na Zijn overwinning in en met de glorietekenen Zijner overwinning van de hemel afgedaald is, evenwel verborgen in de uitstorting van Zijn Heilige Geest.

Maar de stemmen der zeven donderslagen hebben pas gesproken (vers 7) van het gegeven uitstel nadat het beginsel van het eindoordeel geopenbaard is in de derde wereldoorlog, de aanvang van het tweede wee. - 9 vanaf vers 12 en vervolgens.

In de ontsluiting van het zevende zegel heeft het Lam Zich aan de boezem des Vaders ontworsteld en is heengegaan om Zichzelf over te geven in de dood tot redding van Gods uitverkorenen.

Hij is alzo de Eniggeborene des Vaders, Die ons de Vader verklaard heeft. - Johannes 1 : 18b.

Deze verklaring van de Vader is op verborgen wijze gesymboliseerd in het blazen der zeven bazuinen. Daarom zal nu *het blazen der zevende bazuin* de glorie der openbaring van Jezus

Christus zijn, zoals de ontsluiting van het zevende zegel de glorie van de openbaring des Vaders is.

En omdat Hij "het uitgedrukte beeld van de Zelfstandigheid Gods is", zal zelfs in *het blazen dezer zevende bazuin* de glorie van de Oneindige en Drieënige God geopenbaard worden in de laatste drie hoofdstukken.

Dit nu is en behoort mede tot *de verborgenheid (vers 7) die in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, vervuld zal worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.*

Dit is het ook waarom de stem die Johannes vanuit de hemel gehoord heeft, zeggende tot hem: "Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet", wederom tot hem spreken zal: Ga heen, neem het Boekje dat geopend in de hand des Engels is, opdat gij Zijn dienstknechten kunt tonen, hetgeen *Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd hebben.*

Wie zal de glorie, de oneindige majesteit die er in dit geopende Boekje verborgen is, ooit naar waarde kunnen bevatten of beschrijven?

Hierin is "de koop" beschreven van Gods uitverkoren volk door het bloed van het Lam. Het nieuwe Verbond voor Zijn verkregen volk is erin verborgen.

8a En de stem die ik gehoord had uit de hemel, sprak wederom met mij en zeide: Ga heen.

Voordat wij aan de feitelijke betekenis van dit tekstgedeelte aandacht schenken is het noodzakelijk iets nader in te gaan op de algemene indeling der openbaring, zoals wij die reeds eerder enigszins aanwezen.

Wij hebben o.a. de aandacht gevestigd op de veranderde openbaringsvorm in de hoofdstukken 11 t/m 14 ten opzichte van de vorige hoofdstukken.

In de vorige hoofdstukken hebben wij deze glorierijke Overwinnaar (deze van de hemel afdalende sterke Engel) steeds

ontmoet als de Ruiters op het witte paard, strijdende en oorlog voerende met de ruiters op het rode, zwarte en valse paard, hetwelk geopenbaard is in het blazen der eerste zes bazuinen, maar in de hoofdstukken 11 t/m 14 zal dit anders zijn.

In deze hoofdstukken wordt meer de glorie van Zijn Menselijke natuur geopenbaard.

Dit blijkt vooral in de hoofdstukken 11 en 13 ten opzichte van Zijn leiding en besturing van Zijn Nieuwtestamentische Kerk.

In hoofdstuk 14 wordt deze glorie geopenbaard met de verzegelden uit de twaalf stammen Israëls, hoewel deze heerlijkheid van de Overwinnaar zich reeds in hoofdstuk 10 als in een vergezicht begint af te tekenen.

Toch is het buitengewoon opmerkelijk, dat ook het tweede gedeelte van deze zesde bazuin (namelijk vanaf hoofdstuk 10 : 1 t/m hoofdstuk 11 : 14) nog in het teken staat van het tweede wee.

Hierdoor krijgt dit gedeelte een bijzonder karakter en is het als een besloten geheel, als een aparte openbaring, namelijk: de openbaring van de grote Overwinnaar als Profet Die midden onder Zijn nog op het slagveld vertoevende, strijdende Kerk haar gaat vertroosten en onderwijzen vanuit het Woord, het geopende Boekje.

Dit blijkt uit 10 : 11 en uit 11 : 3 en 6, totdat ook zij (na hun profetieren) zullen worden opgenomen in de hemel. Dit zal uit 11 : 12 blijken.

Daarom heeft Hij in 10 : 7 de aandacht van Johannes gevestigd op hetgeen Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd hebben. Daarom zal dit gedeelte vanaf hoofdstuk 10 : 1 t/m hoofdstuk 11 : 14 in het bijzonder in het teken van de profetie staan

In het naschrift op hoofdstuk 9 hebben wij reeds aandacht geschonken aan de overeenstemming tussen de ontsluiting der zegelen, het blazen der bazuinen en de uitgieting der fiolen.

Dat betref aldaar de overeenstemming in algemene zin, maar een zeer bijzondere overeenstemming blijkt er te bestaan tus-

sen de ontsluiting van het zesde zegel, het blazen der zesde bazuin en de uitgieting van de zesde fiool.

Bij de ontsluiting van het zesde zegel is hét eeuwige oordeel geopenbaard - 6 : 12 t/m 17 - en daarna het vergezicht op de 144000 verzegelden en vervolgens op de schare der verlost die niemand zal kunnen tellen. - 7 : 1 t/m 17.

Hierbij tekenen wij echter aan, dat de ontsluiting van het zesde zegel aldaar de afsluiting, het einde van de openbaring des Vaders was. Althans voorzover er van een einde gesproken kan worden.

Maar bij de openbaring des Zoons (geopenbaard in het blazen der zeven bazuinen) is het blazen der zesde bazuin géén afsluiting van de openbaring des Zoons. Deze wordt pas besloten bij het blazen der zevende bazuin. Wederom voorzover er van een afsluiting gesproken kan worden.

Evenzo is het bij de openbaring des Heiligen Geestes. In de uitgieting van de zesde schaal van Gods gramschap wordt de grote dag van het oordeel des almachtigen Gods wel aangekondigd - 16 : 14 - maar zijn volle glorie wordt pas geopenbaard in de uitgieting van de zevende fiool.

Hieruit volgt, dat de overeenstemming tussen de ontsluiting van het zesde zegel, het blazen der zesde bazuin en het uitgieten van de zesde fiool (voorzover het de bazuinen en de fiolen betreft) aldus samen te vatten is: De ontsluiting van het zesde zegel heeft overeenstemming met het blazen der zesde én der zevende bazuin, evenzo met de uitgieting der zesde én der zevende fiool.

Vandaar is het dat in de ontsluiting van het zesde zegel het oordeel beslissend geopenbaard is. - 6 : 12 t/m 17.

Maar in de openbaring des Zoons (bij het blazen der zesde bazuin) wordt dit oordeel slechts in beginsel geopenbaard, namelijk in 9 : 13 t/m 21, omdat het beslissende oordeel bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden, zoals dit ook in de verzen 4 t/m 7 te kennen gegeven wordt.

Zo is het ook met de openbaring der glorie van de verzegelden uit de twaalf stammen Israëls en de schare die niemand tellen

10 : 8a

kan, zoals dit geopenbaard is in de ontsluiting van het zesde zegel.

Dezen worden bij het blazen der zesde bazuin, namelijk in het tweede gedeelte van deze bazuin, in 10 : 1, slechts zeer bedekt voor de aandacht gesteld als een wolk: "Die bekleed was met een wolk" - Hebreëën 12 : 1 - omdat de volle glorie van deze wolk (144000 verzegelden uit alle stammen Israëls) ook pas geopenbaard zal worden als de zevende engel zijn bazuin geblazen zal hebben n.l. in 14 : 1 t/m 5; evenals de aanvankelijke glorie van het oordeel zoals dit geopenbaard is in 14 : 7 t/m 20 en de glorie der schare die niemand tellen kan - 19 : 1 t/m 9 - samenvloeien in de openbaring van het blazen der zevende bazuin.

Want de uitgieting der fiolen van de gramschap Gods des Heiligen Geestes die in de hoofdstukken 15 t/m 18 vermeld wordt, is mede het gevolg van het blazen der zevende bazuin, zoals dit alles tezamen voortgevloeid is uit de ontsluiting van het zevende zegel.

Ten opzichte van de Ambten van de Heere Jezus:

Hoewel Zijn Priesterlijke Ambt, zoals dit onder het Oude Verbond afgeschaduwd is, reeds onmiddellijk bij de ontsluiting van het zevende zegel uitgebeeld is in 8 : 3 wordt nochtans de majesteit van Zijn drievuldige Ambt als Profet, Priester en Koning in volle glorie geopenbaard in het tweede gedeelte van deze zesde bazuin. Aanvankelijk echter nog in beginsel.

Zijn Profetische Ambt vanaf 10 : 1 t/m 11 : 7.

Zijn Priesterlijke Ambt in 11 : 8 t/m 13.

Zijn Koninklijke Ambt in 11 : 15 t/m 19.

Ons tekstgedeelte: *En de stem, die ik gehoord had uit de hemel, sprak wederom met mij en zeide: Ga heen*, is nog steeds een deel van het tweede wee.

In het eerste deel van deze zesde bazuin is dit wee geopenbaard zoals het komen zal of gekomen is over degenen die op de aarde wonen. Dit is gebleken uit 9 : 13.

Maar in dit tweede gedeelte van deze bazuin wordt dit wee ge-

10 : 8a

openbaard zoals de Gemeente van de Heere Jezus dit ervaren zal, die tengevolge van de glorierijke overwinning van de Ruiters op het witte paard het voorwerp geworden is van de uitzonderlijke haat van de ruiters op het rode paard en zijn gevolg. Dit zal op bijzondere wijze geopenbaard worden in 11 : 7 t/m 10 en in 12 : 12b t/m 17.

Ondanks het blijkbaar sterk tijdsbepalend karakter van deze zesde bazuin moet nochtans niet uit het oog verloren worden dat ook deze bazuin wereld- en alle tijden omvattend is. Dit blijkt uit 9 : 20 en 21 en uit 10 : 2 en in het bijzonder uit 11 : 4 t/m 9.

Wij willen nog even opmerken dat de stem die Johannes uit de hemel gehoord heeft, die tot hem zei: "Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf dat niet", dezelfde stem is die *wederom* tot hem gesproken heeft: "*Ga heen*, neem het Boekske dat geopend is in de hand des Engels is."

Ongetwijfeld is dit de onmiddellbare stem van de Heilige Geest Die tot Johannes gesproken heeft.

Deze onverwachte inspraak van de Heilige Geest in vers 4 is als het ware een ingrijpen van de Heilige Geest in hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben om te voorkomen dat hetgeen zij gesproken hebben onmiddellijk ten uitvoer gelegd zou worden.

Hierdoor worden de wonderen die in dit tweede gedeelte van deze zesde bazuin verborgen zijn, op uitzonderlijke wijze glorievol en op het allerhoogst vermenigvuldigd. Want vanaf het ogenblik dat er tot Johannes gezegd is: "Kom hier op en Ik zal u tonen, hetgeen na dezen geschieden moet" - 4 : 1b - heeft hij steeds in de geest in de hemel vertoefd en blijkbaar als zodanig die andere sterke Engel, dat wil zeggen: een Andere dan die zeven engelen die hij voor God heeft zien staan, aan wie de zeven bazuinen gegeven werden - 8 : 2 - van de hemel zien afkomen.

Door dit *wederom spreken van de stem uit de hemel: Ga heen*,

heeft het er de schijn van dat het tonen van de dingen die haast geschieden moeten (want daarom was hij immers in de hemel opgenomen, blijkens 4 : 1) nu voltooid is.

Eerst was hem de ganse Raad des Vaders in de ontsluiting van het verzegelde Boek door het Lam geopenbaard.

Daarna is hem geopenbaard hetgeen geschied is toen de eerste zes engelen hun bazuinen geblazen hebben, maar nú plotseling en onverwacht moet hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben verzegeld worden.

Dáárom is het van zo uitzonderlijk grote betekenis dat diezelfde *stem* die hij gehoord heeft, zeggende: "Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben", nu *wederom tot hem spreekt*.

Hierom leidt dit woord *wederom* een nieuwe, ja een veranderde openbaring in, namelijk de nieuwe openbaring van het uitgestelde oordeel.

De nieuwe openbaring van:!!!

Het wederom moeten profeteren (door Johannes) voor vele volken en natiën en talen en koningen, zoals blijkt uit 10 : 11.

Dit ondanks het feit dat het oordeel in beginsel reeds een aanvang genomen had, zoals dit geopenbaard is in de aanvang van het blazen dezer zesde bazuin én ondanks het feit dat na de overwinning van de Ruiters op het witte paard (zoals deze geopenbaard is bij het blazen der vierde bazuin) de vliegende arend, vliegende in het midden des hemels, het drievoudig wee uitgeroepen heeft over degenen die op de aarde wonen, vanwege de stemmen der overige drie engelen die nog bazuinen zullen.

Ja, zelfs ondanks het feit dat de Heere Jezus aan de vooravond van Zijn sterven gezegd heeft: "Nu is het oordeel dezer wereld; nú zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden." - Johannes 12 : 31.

Het is de Heilige Geest Zelf Die op de bede van de Heere Jezus: "Vader, vergeef het hun; want zij weten niet wat zij doen" - Lukas 23 : 34 - het oordeel uitgesteld heeft.

Die, ofschoon ook de stemmen der zeven donderslagen gesproken hebben (blijkbaar de openbaring der wrake der gerechtigheid Gods vorderende) na de majesteitelijke openbaring der volkomen overwinning van de Ruiters op het witte paard gezegd heeft: "Schrijf dat niet", opdat het oordeel niet direct na de overwinning geopenbaard zal worden.

Ja het is de Heilige Geest Zelf - blijkens 10 : 8 - Die Johannes en met hem de strijdende Kerk, voorts zal leiden tot deze sterke van de hemel afgedaalde Engel om van Hém het geopende Boekje in ontvangst te nemen.

Hierom zal dit Boekje de veranderde, de vernieuwde, de verheerlijkte sprake des Zoons zijn, door de Heilige Geest, zoals wij dit reeds in het begin enigszins aangewezen hebben.

Daarom zal het vervolg der openbaring (aanvangende met hoofdstuk 11) niet alleen zijn het Nieuwtestamentische spreken van de Heere Jezus door de Heilige Geest, maar ook het Nieuwtestamentische profeteren van Johannes en door en met hem van de ganse Nieuwtestamentische Gemeente.

Daarom is het woord *wederom* in ons tekstgedeelte niet alleen bepalend voor het uitgestelde oordeel (zoals Johannes dit ongetwijfeld begrepen moet hebben uit hetgeen in de verzen 6 en 7 vermeld is) maar het is ook bepalend voor de woorden: *Ga heen*.

Daarom neemt dit woord *wederom (met mij sprekende)* in ons tekstgedeelte een uitzonderlijke plaats in.

Het houdt namelijk de aankondiging in van het nieuwe, de Nieuwtestamentische openbaring ná het uitgestelde oordeel.

Het is onafscheidelijk verbonden met het "Gij moet wederom profeteren" uit vers 11, namelijk vanuit het geopende Boekje.

In feite had de afsluiting van de openbaring van het blazen der zesde bazuin reeds plaatsgevonden in het spreken der zeven donderslagen. Alleen vanwege de ontferming des Allerhoogsten, die geopenbaard is door het spreken des Heiligen Geestes vanuit de hemel (geopenbaard in vers 4) is het oordeel (namelijk hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben) verzegeld geworden.

Hierom zal het vervolg der openbaring van dit tweede wee op een gans ander gevolg van de strijd en de overwinning van de machtige Ruiter op het witte paard de aandacht gaan vestigen. Niet, zoals in de eerste bazuin, op de oorsprong der strijd, ook niet op het geweld en de macht van het rijk der duisternis tegen de Ruiter op het witte paard, uitgebeeld in het blazen der volgende vijf bazuinen, ook niet op de strijd zelf, uitgebeeld in de ontsluiting van de eerste zes zegels van het verzegelde Boek, want deze strijd is gestreden en de glorie der overwinning is geopenbaard in het nederdalen van de sterke Engel uit de hemel met Zijn glorietekenen én met het resultaat Zijner overwinning, namelijk het geopende Boekje, waaruit de schuld van Gods uitverkorenen weggenomen is, neen in het vervolg der openbaring zullen nu voorts in het bijzonder de strijd van de satan tegen Zijn volk en het lijden Zijner Gemeente die Hij na Zijn overwinning op het kruis op het slagveld heeft achtergelaten, geopenbaard worden, opdat ook zij de strijd zou leren strijden met de overblijfselen van de machten der duisternis.

Zelf is de Heere (tijdens het blazen der eerste vier bazuinen) uitgegaan "overwinnende."

Bij het blazen der vierde bazuin heeft Hij des satans kop vermorzeld. - Genesis 3 : 15.

Maar tijdens het blazen der vijfde en der zesde bazuin is Hij voorts uitgegaan "óm te overwinnen." - 6 : 2.

Namelijk ten eerste in de verbreiding van het Evangelie Zijner genade onder de heidenen (zoals wij dit reeds verklaard hebben naar aanleiding van 6 : 2e) "en opdat Hij overwonne" de rook van de put des afgronds - 9 : 2 - de put die door de uit de hemel gevallen ster geopend was.

Hierdoor is de lucht verduisterd geworden, aanvankelijk ter oorzaak van het uit de zee opgekomen beest, aan wie de vermorzelde draak zijn kracht en zijn troon en grote macht heeft kunnen geven, zoals blijkt uit 13 : 1 t/m 10 en zoals dit geopenbaard is tijdens het blazen der vijfde bazuin in 9 :

10 : 8b

1 t/m 11.

Ook is Hij uitgegaan "óm te overwinnen" de macht des satans, zoals deze zich vertoond heeft met zijn hoornen, des Lams hoornen gelijk, in het uit de aarde opgekomen beest, zoals dit beschreven is in 13 : 11 t/m 17 en in zijn gevolgen geopenbaard is bij het blazen der zesde bazuin in het tweede gedeelte van hoofdstuk 9.

Daarom is de grote Overwinnaar direct na de openbaring van het eerste gedeelte dezer zesde bazuin door Johannes gezien in en mét Zijn glorievolle overwinningsteken.

Daarom van nu aan de veranderde openbaringsvorm van het wederom moeten profeteren van Johannes - 10 : 11 - vanuit het geopende Boekje.

Bovendien bevestigen deze dingen dat het de Heilige Geest geweest is Die vanuit de hemel een- en andermaal tot Johannes gesproken heeft.

Hij Die in de aanvang tot hem gezegd heeft: "Kom hier op" - 4 : 1 - zal nú tot hem zeggen: "*Ga heen*, neem het Boekje."

Want de dingen die haast geschieden moeten en die hem voorts getoond zullen worden, zijn beschreven in het geopende Boekje, hetwelk hem gegeven zal worden.

Dit is hetgeen geschreven staat in Hebréeën 1 : 1: "God, voortijds vele malen en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft *i n d e z e l a a t s t e d a g e n* tot ons gesproken door de Zoon."

Dit is het, waarom Johannes (en met hem alle Nieuwtestamentische getuigen) wederom moeten gaan profeteren vanuit dit kleine geopende Boekje dat door de Overwinnaar van de hemel is afgebracht.

Hierom heeft *de stem* uit de hemel tot Johannes gezegd:

8b *Ga heen, neem het Boek.* (vert. N.B.G.)

Wat zal ook dit korte tekstgedeelte, *neem het Boek*, weer bovenmate wonderbaar blijken te zijn.

Niet zozeer door de woorden *ga heen*, want die hebben we in

feite al bij het vorige tekstgedeelte behandeld, toen we de aandacht vestigden op de tegenstelling: "Kom hier op" en "*Ga heen*", maar vanwege de samenstelling als zodanig.

Toen dit *Boek* nog was in de hand Desgenen Die op de Troon zat, was er niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, die het kon openen noch hetzelfde kon inzien.

Maar van het Lam Dat gezien werd staande als geslacht, stond geschreven: "En Het kwam en heeft *het Boek* genomen uit de hand Desgenen Die op de Troon zat."

Dit brengen wij in het geding om het opmerkelijke verschil aan te tonen tussen het Lam en Johannes.

Het Lam is geheel vrijwillig en zelfstandig gekomen om *het Boek* te nemen uit de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat, maar tot Johannes wordt (door de Heilige Geest) gezegd: *Neem het Boek* dat in de hand des Engels is.

Het is echter niet alleen dit verschil waarop wij de aandacht vestigen (hoewel dit reeds van onvoorstelbare betekenis is) maar van oneindig veel meer betekenis is het verschil waarop wij nú willen gaan letten.

Toen dit *Boek* was in de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat, werd het zonder meer *Boek* genoemd.

Maar toen Johannes het in de hand van de van de hemel afgedaalde sterke Engel zag, noemde hij het een Boekje.

Ons valt het verschil in vertaling op.

In de St.Vert. staat in onze tekst "Boeksken" en in de vert. N.B.G. "*Boek!!!*"

Soms blijkt het van grote waarde te zijn als men een verklaring van deze dingen teboek wil stellen, dat men theologie gestudeerd heeft en kennis heeft van de oude talen.

Het is van wezenlijk en uitermate groot belang of er in ons tekstgedeelte *Boek* of Boekje moet staan.

Dit zal in het vervolg gaan blijken.

Voor ons als leek is het onverklaarbaar, hoe in dit geval het verschil heeft kunnen ontstaan.

Ten eerste omdat het woord *Boek*, zoals dit in 5 : 1 voorkomt, beslist geen misverstand heeft kunnen wekken.

10 : 8b

Er is niemand die aldaar 'Boekje' vertaald zou hebben, uit welke grondtaal dit ook vertaald had moeten worden.

Nu wordt echter het woord "Boekske" in het tweede gedeelte van deze zesde bazuin (althans door de Statenvertalers) tot viermaal toe in het geding gebracht, namelijk in de verzen 2, 8, 9 en 10.

Maar het opmerkelijke is dat de vertalers van het N.B.G. alleen in ons tekstgedeelte *Boek* vertaald hebben.

Hieruit trekken wij de conclusie dat er in de grondtaal een absolute reden voor is, want de grondtaal van 5 : 1 zal toch ongetwijfeld overeenstemmen met 10 : 8b.

In de verzen 2, 9 en 10 van ons teksthoofdstuk heeft het Griekse woord Biblaridion (Boekje) de voorkeur, maar in vers 8b het woord Bibliion (Boek) zoals in de vert. N.B.G. staat.

Of de Statenvertalers is dit ontgaan of zij hebben zich door emotionele beweegredenen laten beïnvloeden en daardoor ook hier 'Boekje' vertaald.

Maar voor ons staat het onomstotelijk vast, dat er in ons tekstgedeelte *Boek* behoort te staan en niet zoals in de verzen 2, 9 en 10 'Boekje.'

Onwillekeurig zou iemand de vraag kunnen stellen: Is het dan zó belangrijk of er op deze plaats *Boek* of 'Boekje' vertaald wordt?

In de eerste plaats antwoorden wij hierop, dat wanneer er bij deze gelegenheid tot driemaal toe sprake is van 'Boekje' en slechts éénmaal van *Boek*, er dan een verborgenheid achter schuil moet gaan. Het is veel gemakkelijker om aan zulke vermeende kleinigheden geen aandacht te schenken, maar de Heere Jezus vestigt de aandacht zelfs op een tittel of jota (de kleinste letter of de kleinste stip in de kleinste letter van het Hebreeuwse alfabet). - Mattheüs 5 : 18.

In de tweede plaats wijzen wij op de oorzaak van het verschil. Dit vloeit hieruit voort: In ons tekstgedeelte is het de stem uit de hemel, is het de Heilige Geest Die tot Johannes spreekt, maar in de teksten 2, 9 en 10 is het Johannes zelf die van 'Boekje' spreekt.

Hieruit blijkt nog eens te meer, van hoe grote betekenis de vertaling van het Woord van God is.

Uit het verschil tussen het spreken van de stem uit de hemel en het spreken van Johannes leiden we de belangrijkheid van het verschil af.

Hierdoor gaat er reeds enig licht stralen over dit geheimenis.

Als Johannes schrijft, dat wil zeggen, als de mens spreekt, is het 'Boekje', maar als de Heilige Geest spreekt is het *Boek*.

De Heilige Geest heeft dit door Johannes zó teboek doen stellen, opdat de strijdende Kerk hierdoor onderricht zou worden.

Hij stelt het van oorsprong verzegelde *Boek* (door Johannes) aan Zijn strijdende Kerk voor ogen als een Boekje, omdat de sterke, van de hemel afgedaalde Engel overwonnen heeft om *het Boek* te openen en zijn zeven zegelen open te breken.
- 5 : 5.

En in Zijn lijden en sterven (voor Gods uitverkorenen) heeft Hij de kracht der Wet en de vloek der zonden uit dit *Boek* weggenomen.

Het geopende Boekje zal dit ook aan Gods volk onderwijzen, opdat zij weten "dat de rechtvaardigen de Wet niet is gezet, maar de onrechtvaardigen en de halsstarrigen, de goddelozen en de zondaren, de onheiligen en de ongoddelijken." - 1 Timotheüs 1 : 8 t/m 10.

Dit is het, waarom de Heilige Geest voor de goddelozen het woord *Boek* handhaaft.

Maar de strijdende Kerk behoeft de volheid van het woord *Boek* niet meer te dragen.

Voor haar is de kracht en de vloek der Wet door haar Heiland eruit weggedragen.

Maar voor de halsstarrigen, die zich niet bekeren, blijft de volle kracht en de werkelijkheid ervan bestaan.

Hieruit blijkt de zeer grote betekenis van het verschil tussen *Boek* en 'Boekje'.

Uit het feit dat de Heilige Geest Zelf het woord *Boek* gebruikt blijkt, dat al is het dat het Lam overwonnen heeft om *het Boek*

te openen en haar zegelen te verbreken en al is het dat Hij de ganse strijd Hem daarin voorgesteld, voor Zijn uitverkorenen doorworsteld en doorstreden heeft en het voor hén als een geopend Boekje uit de hemel gebracht heeft, het nochtans de volheid van de Raadsbesluiten des Vaders openbaart, al is het voor Zijn Kerk slechts een Boekje.

Met dit alles is nog geen woord gezegd over het *nemen* van dit *Boek* of dit Boekje.

Ook nog geen woord over de betekenis van deze opdracht van de uit de hemel gehoorde stem: *Neem het Boek*.

De genade van God die achter deze woorden verborgen ligt, betekent Zijn ontferming over een in schuld en zonden gevallen wereld.

De goedheid Gods die achter deze opdracht des Heiligen Geestes schuil gaat, zal niemand in der eeuwigheid in haar volle omvang kunnen beseffen.

Wij behoren steeds te bedenken, dat het een door ons verworpen *Boek* is, want, zegt God door de profeet Jeremia tot ons allen: "Zij hebben des HEEREN Woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben." - Jeremia 8 : 9.

Hierom is er van Gods zijde geen enkele verplichting om het ons weer ter hand te stellen.

Nog veel minder in de vorm, waarin de van de hemel afgedaalde sterke Engel bereid is het ons te geven.

Namelijk als een geopend Boekje waaruit Hij Gods toorn en de vloek over onze zonden weggedragen heeft.

Deze gave der genade is grenzeloos, als de stem vanuit de hemel (de stem van de Heilige Geest) tot Johannes en door Johannes tot Zijn strijdende Kerk zegt: *Neem het Boek*,

8c dat geopend en in de hand des Engels is.

Niet alleen is dit Boek door de zondeval van Adam en Eva in de hof van Eden door het menselijk geslacht verworpen, maar door onze verwerping is het ook ontoegankelijk gemaakt voor alle schepselen in de hemel en op de aarde en onder de aarde -

10 : 8c

5 : 3 - verzegeld zijnde met zeven zegelen, zodat niemand het kan inzien. Hierbij moeten wij wel bedenken, dat al Gods werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren. - Hebrëeën 4 : 3b.

De Heidelbergse Catechismus onderwijst ons over onze ellendigheid in de zondagen 2 t/m 4.

Hieruit blijkt wat het voor verloren zondaren betekent als God het aan hen (en nog wel als een *geopend* Boekje) ter hand wil stellen.

Namelijk aan hen die het nemen en eten - 10 : 9b - opdat zij zich van hun ellendigheid bewust worden en in hun benauwdheid hierover zich tot Hem wenden om gered te mogen worden.

In het *geopend* zijn *in de hand van de Engel* ligt een dubbele genade besloten, hierin ligt de troost waarmee de profeet Jesaja ook Gods Verbondsvolk getroost heeft, zeggende: "Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van *de hand des HEEREN* dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden." - Jesaja 40 : 2.

Niet alleen verlossing van haar schuld, maar ook het genaderecht om door het Woord wederom in de gemeenschap met God te worden opgenomen.

Bovendien worden allen die dit Boekje uit *de hand des Heeren* aannemen en opeten door deze gave van de Heilige Geest wederom hersteld in hun profetisch ambt dat zij door Adams val in het paradijs verloren hebben.

Dit is het waarom er in het elfde vers tot Johannes gezegd zal kunnen worden: "Gij moet wederom profeteren."

Mede daarom is deze genadegave (het schenken van dit *geopende* Boekje) zo onvoorstelbaar groot.

Daarom ook hebben wij gezegd: Het tweede gedeelte van deze zesde bazuin zal vanaf 10 : 11 t/m 11 : 11 in het bijzonder in het teken van de profetie staan. Dit met het oog gericht op de engel die gereed staat om de zevende bazuin te blazen.

Hieruit is ook voortgevloeid de betuiging onder eedzwering van de van de hemel afgedaalde *Engel*, zeggende, dat als de zevende engel zijn bazuin zal blazen, ook vervuld zal worden de verborgenheid Gods, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.

Hierom heeft deze sterke, van de hemel afgedaalde *Engel*, als zijnde de Profeet bij uitnemendheid, aan Zijn op het slagveld achtergebleven Gemeente, nog in strijd en lijden zijnde, door middel van Johannes het profetische Woord wederom ter hand gesteld.

Maar met smart en schaamte moeten wij belijden: Hoewel dit Boekje *geopend* in de handen der strijdende Kerk des Heeren gegeven is, blijkt tot op heden en zal voorts in het vervolg der openbaring der dingen die haast geschieden moeten, blijken dat het in hun en onze handen niet altoos *geopend* zal blijven.

Bovendien zullen zij, aan wie het door genade gegeven is om het *geopend* te willen houden, gehangen, verbrand en vermoord worden door hen in wier handen het mede gegeven is.

Dit zal voor de Kerk in haar uitwendige bestaansvorm haar ondergang betekenen, zoals blijken zal uit hoofdstuk 18.

Voor de uitverkorenen is het op het allerhoogst beschamend, als gaan blijken zal dat ook zij hoe langer hoe meer van de zuivere leer der Waarheid vervreemden zullen, zoals te zien is in het voorbeeld van de Gemeente van Laodicéa. - 3 : 14 t/m 22.

Als het onze Heiland een oceaan van bloed en zweet en tranen gekost heeft om dit door onze zonden voor ons gesloten Boek weer te ontsluiten en het ons weer *geopend* ter hand te stellen, wat moeten wij Hem dan antwoorden als Hij ons ter verantwoording roepen zal?

Wij zijn van nature zo blind in het verstaan van dit Boek, dat al is het een *geopend* Boekjé de Heere Jezus zelfs tot Zijn discipelen moest zeggen: "Hebt gij nog uw verharde hart? Ogen hebbende, ziet gij niet en oren hebbende hoort gij niet?" - Markus 8 : 17 en 18.

Toch heeft dit de Heilige Geest er niet van weerhouden om vanuit de hemel tot Johannes te zeggen: *Neem het Boek dat geopend en in de hand des Engels is,*

8d Die op de zee en op de aarde staat.

Het zal gaan blijken dat deze plaatsbepaling van de Engel van het hoogste belang is.

In de eerste plaats zal dit Woord zijn als de wateren die de bodem der zee bedekken en ten andere zal het geluid van dit Woord over de ganse aarde uitgaan. - Romeinen 10 : 18b.

Het is bovenmate opmerkelijk dat het nu reeds de derde maal is dat deze plaats in het geding gebracht wordt, te weten in vers 2, vers 5 en hier in vers 8.

Als het de Heilige Geest behaagd heeft om dit zo aan te wijzen, dan moet deze standplaats van de Engel wel van uitzonderlijke betekenis zijn.

Hieraan behoren wij dan ook de hoogste aandacht te schenken. Reeds eerder hebben wij er de aandacht op gevestigd dat de grote en glorievolle Overwinnaar komen zal om het door satan geroofde en door Hem wederom verworven gebied weer in bezit te gaan nemen.

Dit wetende, heeft Mozes door Gods genade reeds tot Zijn Verbondsvolk kunnen zeggen: "Want ditzelve gebod (of Woord) hetwelk ik u heden gebiede, dat is van u niet verborgen en dat is niet verre. Het is niet in de hemel, om te zeggen: Wie zal voor ons ten hemel varen dat hij het voor ons hale en ons hetzelfde horen late, dat wij het doen?.....Want dit Woord is zeer nabij u, in uw mond en in uw hart." - Deuteronomium 30 : 11, 12 en 14.

Dit wordt ook in vers 9 van ons hoofdstuk bevestigd.

Bovendien roept de Engel vanaf deze standplaats (gelijkerwijs een leeuw brult) Zijn overwinningsjubel uit over *de zee en de aarde*, waarop Hij Zijn voeten gezet heeft.

Deze jubel zal voortzetting in zeer vele toonaarden als een echo hiervan in Zijn strijdende én triomferende Kerk weerklinken.

10 : 9a en b

9a *En ik ging heen tot de Engel.*

Als een mens aan deze oproep vanuit de hemel gehoor geeft om dit Boek uit Zijn hand te ontvangen, wanneer hij tot deze meerdere Jozef gaat om dit Brood des Levens - Genesis 41 : 55d - zullen de gevolgen voor hem verstrekkend blijken te zijn.

Dit *heengaan* van Johannes tot de Engel is in overeenstemming met het woord dat de Heere Jezus tot hem en tot zijn medediscipelen gesproken heeft, nadat Hij was opgestaan uit de dood, zeggende: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen." - Markus 16 : 14 en 15.

"En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal en de Heere wrocht mede en bevestigde het Woord door tekenen die daarop volgden." - Markus 16 : 20.

9b *Zeggende tot Hem: Geef mij dat Boekje.*

Zo oppervlakkig bezien is dit een erg vrijmoedige vraag voor een nietig en zondig mensje, maar zij sluit wel aan op de inhoud van het *Boekje* zelf.

Daarin staat geschreven: "Door Welke (onze Heere Jezus Christus) wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods." - Romeinen 5 : 2.

"Wij hebben de vrijmoedigheid om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus." - Hebreëen 10 : 19.

Daarom, als iemand door het geloof en op bevel van de Heilige Geest met deze vrijmoedigheid tot de Heere Jezus gaat om deze Woorden des Levens uit Zijn hand te mogen ontvangen, zo zal Hij hem zeker niet afwijzen, noch hem enig verwijt maken over deze vrijmoedigheid.

Wij zijn van nature zo licht geneigd om deze onbegrijpelijke genade van God, die Hij in Zijn Woord verborgen heeft, uit het oog te verliezen.

Voor alle mensen van alle tijden, wie zij ook zijn mogen aan

10 : 9c

wie dit Woord der genade verkondigd wordt, als zij komen willen om dit Woord uit Zijn hand aan te nemen, wordt door het geloof, door deze gave, de weg weer ontsloten naar de Boom des Levens Die in het midden van het paradijs Gods is. - 2 : 7b.

Deze ontvangen genade maakt ook mededeelzaam, want niet alleen deze stem uit de hemel, de stem van de Heilige Geest, laat deze nodiging uitgaan om het Boekje te nemen, maar "én de Geest (onder het Oude Verbond) én de bruid (onder het Nieuwe Verbond) zeggen: Kom! En (een iegelijk) die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome en die wil, neme het water des levens om niet." - 22 : 17.

Het antwoord van de Engel op de vraag van Johannes is wonderlijk.

9c En Hij zeide tot mij: Neem dat en eet het op; en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing.

Toen de Heere Jezus Zijn afscheidsredenen hield zoals deze beschreven zijn in Johannes 14 t/m 16 en Hij tot hen sprak: "Een kleine tijd en gij zult Mij niet zien; en wederom een kleine tijd en gij zult Mij zien, want Ik ga heen tot de Vader" - 16 : 16 - zeiden sommigen van de discipelen: "Wat is dit, dat Hij tot ons zegt?"

Hoeveel temeer zullen eenvoudige kinderen des Heeren bij deze woorden van ons tekstgedeelte moeten zeggen: Wij weten niet wat Hij zegt.

Dezen moeten er echter op letten dat het Gods Woord is dat hier in het geding is.

Van dit Woord heeft Johannes bij de aanvang van zijn Evangeliebeschrijving getuigd: "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord wás God." - 1 : 1.

Aansluitende hierop heeft de Heere Jezus gezegd: "Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit de hemel. Want het Brood

Gods is Hij, Die uit de hemel nederdaalt en Die der wereld het leven geeft." - Johannes 6 : 32 en 33.

Dit is mede in overeenstemming met het eerste vers van ons teksthoofdstuk: "En ik zag een andere sterke Engel, afkomende van de hemel."

Dit is hetgeen de Heere Jezus gezegd heeft: "Een iegelijk dan, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij" - Johannes 6 : 45b - om dit Boekje uit Mijn hand te ontvangen.

Er zullen echter ook in onze tijd nog vele eenvoudige kinderen Gods zijn, die evenals vele discipelen van de Heere Jezus, toen Hij hun de noodzaak van het eten van dit Brood des Levens had voorgehouden, tot elkaar zullen zeggen: Wie kan dit verstaan? - Johannes 6 : 60.

"Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug en wandelden niet meer met Hem." - Johannes 6 : 66.

Daarom is het levensgevaarlijk om wanneer een mens het Woord niet verstaat het dan maar af te wijzen.

Jezus zei zelfs tot de twaalven: "Wilt gijlieden ook niet weggaan?" - Johannes 6 : 67.

Maar laten wij met Petrus antwoorden: "Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens." - Johannes 6 : 68.

Laat daarom dit Boekje meer voor ons mogen zijn dan ons dagelijks brood, al zal het onze *buik bitter maken*.

Ook deze woorden van de Engel, die Hij tot Johannes spreekt, *het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing*, zijn voor velen onbegrijpelijk en onverstaanbaar.

Toch staat het nog te bezien hoevelen er zullen zijn die vooral op deze eerste voorzegging dat *het opeten de buik bitter zal maken*, ondanks de *zoete smaak* die het *in de mond* zal geven, dit Boekje uit Zijn hand zullen willen aanvaarden.

Dit temeer daar de *bitterheid* voorop gaat en door de Engel het allereerst voor de aandacht gesteld wordt en het *zoete* blijkbaar pas later volgen zal.

Het opmerkelijke is echter dat, hoewel de Engel het *bittere* in het eten het eerst voor de aandacht stelt, Johannes, als hij gaat eten, deze volgorde precies zal omkeren.

Dat dit niet zonder reden of betekenis is, zal gaan blijken.

Daarom moet achter deze samenstelling van woorden en zaken een verborgenheid schuil gaan.

Wij willen trachten het één zowel als het ander na te speuren.

Bij deze gelegenheid willen wij er vooraf nog eens de aandacht op vestigen dat dit een samenstelling van woorden is die in geen enkel door mensen geschreven boek te vinden is.

Hieruit blijkt nog eens te meer zeer duidelijk en staat onomstotelijk vast de bijzondere stijl van Gods Woord en de bovennatuurlijkheid ervan. Daaraan zien wij dat het Gods Woord is.

Toch (juist wanneer wij opmerkzaam op deze bovennatuurlijke spreekwijze acht geven) zal gaan blijken dat deze beeldspraak in zeer besliste zin in overeenstemming is te brengen met de werkelijkheid van het alledaagse leven.

Door middel van natuurlijke spijs is het in het algemeen mogelijk dat de mens blijft leven, gezond blijft en groeit, tot hij de volle wasdom bekomen heeft.

Zo is er overeenstemming tussen het eten van natuurlijke en het eten van geestelijke spijs.

Het verschil is: Het eten van natuurlijk voedsel heeft tot gevolg de groei en de opbouw van een natuurlijk lichaam, waarin de spijzen vergaan, maar het daardoor opgebouwde lichaam gaat uiteindelijk toch teniet.

Hoewel het anderzijds weer een wonder is dat er door het eten van natuurlijk voedsel een lichaam wordt opgebouwd dat een afschaduwing is van het te verwachten, verheerlijkte en geestelijke lichaam.

Want, zo schrijft de apostel Paulus aan de Gemeente van Corinthe: "Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam." - 1 Corinthe 15 : 44b.

En als er een komt te sterven, zegt hij: "Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, (maar) een geestelijk lichaam wordt er opge-

wekt.” - 1 Corinthe 15 : 44a.

”En gelijkerwijs wij het beeld des aardse gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld des Hemelsen dragen.” - 1 Corinthe 15 : 49.

Zo is er overeenstemming tussen ons tekstgedeelte en ons dagelijks leven.

Bovendien blijkt uit de hemelvaart van de Heere Jezus (Die een waarachtig menselijk lichaam aangenomen heeft) dat wij dit ons aardse lichaam in Hém tot een onderpand hebben in de hemel.

Ook wordt er door het eten van de natuurlijke spijs een lichaam opgebouwd, waarin nu reeds de Heilige Geest kán en wil wonen en dat juist hierdoor in staat gesteld wordt om geestelijke spijs te eten, namelijk het levende Woord van God.

Dat is om dit Boekje te eten dat in de hand van de Engel was Die tot Johannes zegt: *Neem dat en eet het op.*

Daarom is het *nemen en eten* van dit Boekje, het eten van de geestelijke spijs, het allernoodzakelijkste voor de groei en de bloei van het geestelijk leven.

Dat kan alleen hierdoor opwassen in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. - 2 Petrus 3 : 18.

”Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus.” - Efeze 4 : 13.

Al de levensfuncties van des mensen natuurlijke bestaan, zijn gedachten, woorden en werken, worden mogelijk gemaakt door het eten van natuurlijke spijzen.

Hierdoor wordt de mens ook bekwaam gemaakt om de geestelijke spijs te eten, wat tot gevolg kán hebben dat zijn oog verlicht wordt in geestelijke zaken.

Al deze dingen, zowel het natuurlijke eten als het *nemen en eten* van dit Boekje (dat is het geestelijke voedsel) zijn zo nauw met elkaar verweven dat er zelfs een bepaalde overeenstemming is tussen een natuurlijke en een geestelijke geboorte.

Zoals bij een natuurlijke geboorte tranen gestort worden zowel door de moeder als door het kind, zo ook bij de geestelijke geboorte. De natuurlijke geboorte is als een afschaduwing van de geestelijke geboorte.

Ook in de geestelijke geboorte schreien moeder en kind. Daarom staat er in Hooglied 8 : 5 geschreven: "Onder de appelboom (onder en in de schaduw van het geopende Boekje der genade) heb Ik u opgewekt, daar heeft u uw moeder (de strijdende Kerk) met smart voortgebracht, daar heeft zij u met smart voortgebracht, die u gebaad heeft."

Dit is hetgeen de heilige apostel Paulus (als vertegenwoordigende de strijdende Kerk) zegt: "Mijn kinderkens, die ik wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje." - Galaten 4 : 19.

Daarom is het Jeruzalem dat boven is, hetwelk is ons aller moeder, vrij van alle smarten, pijnen en geboorteweeën. - Galaten 4 : 26.

Ook de profeet Jesaja spreekt op dezelfde wijze, zeggende: "Eer zij barensood had, heeft zij gebaad, eer haar smart overkwam, zo is zij van een knechtje verlost." - Jesaja 66 : 7.

Daarom, zij die dit Boekje *nemen en eten*, nemen de vruchtbeginselen der nieuwe geboorte in zich op, want "gij die wedergeboren zijt, (zijt) niet uit vergankelijk zaad (geboren) maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God." - 1 Petrus 1 : 23.

Daarom zal het in onze *buik* tot *bitterheid* worden, omdat het de weeën der wedergeboorte ten gevolge zal hebben.

Hierdoor wordt de mens aangegrepen door de angsten der hel en des doods, zodat hij bij de geestelijke geboorte gaat schreien en wenen en roepen: "Banden des doods hadden mij omvangen en de angsten der hel hadden mij getroffen, ik vond benauwdheid en droefenis." - Psalm 116 : 3.

Maar de mens die (geestelijk) opnieuw geboren is, zal juichen: "Gij HEERE! hebt mijn ziel gered van de dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot." - Psalm 116 : 8.

Het *eten* van dit Boekje zal echter niet alleen *de buik bitter maken* van hen die het eten, doordat het de weëen der nieuwe geboorte voort zal brengen, maar door dit *eten* zal, wanneer het nieuwe leven geopenbaard is, evenals in het natuurlijke leven de strijd om het bestaan op bittere wijze gevoerd moeten gaan worden.

Daarom zal deze *bitterheid der buik* blijven, totdat de ziel zal opvaren naar de hemel.

Dit zal uit hoofdstuk 11 en tenslotte uit vers 12 van dat hoofdstuk blijken.

Daarom is deze beeldspraak in onze tekst als een voorspel op en een heenwijzing naar hoofdstuk 11. Hierom zal er ook tot Johannes gezegd worden: "Gij moet wederom profeteren." - 10 : 11a.

Ook het profeteren van de twee getuigen - 11 : 3 - vanuit dit geopende Boekje zal tot gevolg hebben dat zij die profeteren, zich met zakken zullen bekleden.

Dat betekent, dat zij voortdurend gekweld zullen worden ja veelal rouwdragende door deze wereld moeten gaan.

Ook dit komt omdat het *eten* van dit Boekje *de buik bitter zal maken*.

Maar nochtans zegt de Engel: *Het zal in uw mond zoet zijn als honing*.

Het is geen onbetekenende zaak dat de Engel het *bittere* van het *eten* van dit Boekje vooraf onder de aandacht brengt van hen die het uit Zijn hand wenssen te ontvangen.

Niet minder veelbetekenend is het, dat Hij de *zoetheid* van het Evangelie pas in de tweede plaats noemt.

De Heere verbergt de *zoetheid* van het Evangelie niet. Namelijk de Evangeliebeloften, waarvan er zovele in dit Boekje te vinden zijn, beloften die de mens die ontdekt is aan zijn verlorenheid, zo liefelijk in de oren klinken en die zo'n *zoete* en welaangename smaak veroorzaken.

Namelijk de beloften van de vergeving der zonden, als zij met smart en rouw voor Zijn aangezicht beleden worden. De beloften van een eeuwig, gelukkig leven zonder zonden in de

hemel.

Deze komen zelfs een natuurlijk mens als *honingzoet in de mond* voor.

Dat de Engel het *bittere* vooraf laat gaan, vloeit voort uit de aard en de natuur van de Engel.

Hij wil de mens die van nature geneigd is God en de naaste te haten en die alle gehoorzaamheid aan God opgezegd heeft, oprecht behandelen.

De Heere Jezus heeft dit duidelijk gemaakt in een gelijkenis, zeggende: "Wie van u, willende een toren bouwen, zit niet eerst neder en overreket de kosten of hij ook heeft hetgeen tot volmaking nodig is? Opdat niet misschien, als hij het fundament gelegd heeft en niet kan voleindigen, allen die het zien hem beginnen te bespotten, zeggende: Deze mens heeft begonnen te bouwen en heeft niet kunnen voleindigen." - Lukas 14 : 28 t/m 30.

Dit is de getrouwheid van God, dat Hij de mens allereerst met zijn zondigheid en verlorenheid bekendmaakt en pas na belijdenis en erkenning van zijn schuld voor God hem Zijn genadebeloften openbaart.

Hij leidt de mens die Hij uitverkoren heeft, door tranen, in- of uitwendig geschreid, tot de beloften der zaligheid dat Hij ons in genade wil aannemen als wij treuren over onze zonden en de toevlucht nemen tot Zijn verlossing die Hij in Christus Jezus bereid heeft.

Deze tranen bewaart Hij in Zijn fles. "Zijn ze niet in Uw register?" vraagt de treurende psalmdichter. - Psalm 56 : 9.

De Heere zal alle tranen van de ogen afwissen. - 21 : 4.

Ja zelfs zullen zij eenmaal zingen van de wegen des HEEREN, hoe smartelijk en moeitevol zij ook geweest mogen zijn. - Psalm 138.

De getrouwheid om het *bittere* voorop te stellen is ook hieruit gebleken: Iemand zei tot Jezus: "Heere ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat."

En Jezus antwoordde hem: "De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft

niet, waar Hij het hoofd nederlegge.” - Lukas 9 : 57 en 58.

Alsof de Heere Jezus ook tot hem zeggen wilde: Mij volgen? Overreken de kosten, *het zal uw buik bitter maken.*

In een natuurlijke bereidheid om dit Boekje (het onvergankelijke Zaad der wedergeboorte - 1 Petrus 1 : 23) aan te nemen, laten wij in wezen onze verdorven natuur doorschemeren, want die zoekt ook bijna uitsluitend voldoening in het geven of ontvangen van het natuurlijke zaad dat de natuurlijke geboorte ten gevolge heeft, zonder erop te letten dat het de buik bitter zal maken, zonder te letten op het grote doel: de geboorte van een mens. - Genesis 3 : 16.

Nochtans wijst de Engel de *zoetheid* van het geven of het ontvangen van het zaad - 1 Corinthe 7 : 5 - (inzonderheid van het Zaad der wedergeboorte) niet af, maar stelt het op de tweede plaats.

God brengt de mens door de weeën der eerste en der nieuwe geboorte, door het lijden van deze tegenwoordige tijd, tot heerlijkheid.

Hierdoor komen zij tot het eeuwig zingen van Gods goedertierenheid - Psalm 89 : 2 - en tot het zingen van de wegen des HEEREN waarin en waardoor Hij hen tot de zaligheid geleid heeft. - Psalm 138.

Maar van nature zijn zij zoals Petrus was in zijn jeugd. Wij mensen willen evenals hij hier tabernakelen bouwen van enkel gelukzaligheid zonder de weeën te aanvaarden die onze zonden veroorzaken.

Van de *bitterheid* die het kruisdragen achter Jezus meebrengt, hebben wij van nature een afkeer.

In deze weinige woorden van ons tekstgedeelte is ook de weg getekend die door de sterke Engel Zelf gebaad en betreden is. Hierom zullen allen die Hem werkelijk willen navolgen, niet zonder lijden, zonder kruis, zonder rouw en doodserving de eeuwige zaligheid in de gemeenschap met Hem kunnen beërven.

Maar!!! God zal eenmaal alle tranen van de ogen Zijner beminden afwissen.

Dit is de *zoete* smaak van het Boekske voor al Gods kinderen, als zij dit *nemen en eten*.

Hierom staan de *bitterheid* die het *eten* van dit Boekje veroorzaakt en de tranen die zij uit oorzaak van hun zonden in dit aardse leven schreien, in geen verhouding tot de vreugde die zij eenmaal zullen beërven, die voor hen weggelegd is in de hemel. - Romeinen 8 : 18.

Evenzo staat de *zoetheid* van het *eten* van dit Boekje in geen verhouding tot de vreugde die er voor hen is weggelegd.

Deze *zoetheid* is slechts een uiterst zwakke openbaring en ervaring van de nimmer eindigende heerlijkheid die Gods kinderen in de gemeenschap met God te wachten staat.

”Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbijgaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid.” - 2 Corinthe 4 : 17.

Dit zal o.a. blijken uit 19 : 6 t/m 9.

Vandaar die reactie van Johannes, dat hij het *zoete* vooropstelt en het *bittere* daarna.

10 *En ik nam dat Boeksken uit de hand des Engels; en ik at dat op; en het was in mijn mond zoet als honing en als ik het gegeten had, werd mijn buik bitter.*

Zo oppervlakkig bezien bevestigt Johannes de woorden van *de Engel*.

Toch, wanneer hij nauwkeuriger acht geslagen had op de woorden van *de Engel*, had hij deze tekst misschien aldus geformuleerd: 'En ik nam dat Boekske uit de hand van de Engel en ik at dat op; en toen ik het gegeten had maakte het mijn buik bitter, maar het *wás* in mijn mond zoet als honing.' Op deze wijze had hij getrouwelijker de woorden van *de Engel* bevestigd.

Het opmerkelijke is, dat zoals *de Engel* de tekst geformuleerd heeft, zij ook weergeeft hoe God te allen tijde Zijn volk leidt en inzonderheid zijn oude Verbondsvolk geleid heeft.

In Egypte deed Hij hun eerst de *bitterheid* van de ijzeroven

smaken, maar als zij daarvan bevrijd waren spijzigde Hij hen in de woestijn, in de woestijn van het leven, met het hemels manna dat Hij hun vanuit de hemel deed toekomen.

Ook de smaak van dit manna was evenals het Brood (het *Boekje* dat de sterke *Engel* van de hemel afgebracht had) *in de mond zoet als honing*. - Exodus 16 : 31c.

Het is evenwel veelbetekenend dat de HEERE Zijn Verbondsvolk aanklaagt, wanneer het de volgorde omkeert, de *zoetheid* veranderende in *bitterheid*.

Dan zegt Hij tot hen: "Ik heb u gekend in de woestijn, in een zeer heet land." - Hosea 13 : 5.

Daarna zijt gij (hoewel Ik u aldaar spijsde met hemels brood, zoet als honing) zat geworden (het *zoete* tot *bitterheid* stellende).

"Daarna hebben zij Mij vergeten en heeft zich hun hart verheven. Dies werd Ik hun als een felle leeuw; als een luipaard loerde Ik op de weg." - Hosea 13 : 7.

Dit is het, waarom God Zelf in het eten van dit Manna, in het *eten* van dit *Boekje*, eerst de *bitterheid van de buik* doet ontmoeten. Dit is gebleken in de leiding van Zijn volk in de woestijn, in een zeer heet land.

Smarten als van een barende vrouw zullen hen soms aangrijpen. Maar God zal hen van het geweld der hel verlossen en hen vrijmaken van de dood.

Op deze beloften hebben zij allen te letten en er acht op te geven dat deze niet voortvloeien uit de *honingzoete* smaak die zij in het eten van het Manna (in het *eten* van dit *Boekje*) gehad hebben, maar dat deze beloften voortvloeien uit een bijzondere liefde van God die Hij tot Zijn uitverkorenen heeft.

Want, zegt God door dezelfde profeet Hosea tot Zijn volk: "Ik zal hunlieder afkering genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben; want Mijn toorn is van hem gekeerd." - Hosea 14 : 5.

Iemand vrijwillig liefhebben is voor ons mensen een onmogelijke, onbegrijpelijke en ongehoorde zaak.

Voorals wanneer hij of zij ons nog vijandig gezind is ook, zoals

mensen van nature God vijandig gezind zijn.

Wij kunnen slechts liefhebben als er reden toe is, bevalligheid, welaangenaamheid of liefde uit bloedverwantschap.

En dan is het nog een liefde die met de wezenlijke liefde (de liefde van God) op geen enkele wijze te vergelijken is.

Want bij de geringste krenking van ónze liefde wordt zij verstoord of soms zelfs geheel uitgeblust.

Maar Gods liefde tot Zijn uitverkorenen is geheel vrijwillig en onvergankelijk.

Bovendien neemt Hij geen redenen uit het schepsel om het lief te hebben, maar Hij neemt redenen uit Zichzelf.

Niemand van de ontelbare schare die zalig wordt, wordt door God bemind om zijn of haar bevalligheid of welaangenaamheid.

Zelfs tot Maria, de moeder des Heeren, werd gezegd: "Gij begenadigde."

Daarom zullen alle gezaligden met Ethan eeuwig zingen van Gods goedertierenheid. - Psalm 89 : 2.

Onze liefde tot de Waarheid vanwege de *honingzoete* smaak van Gods Woord, zal op zichzelf nooit de nieuwe geboorte ten eeuwigen leven tot gevolg kunnen hebben.

Dit alles is vrije genade van God, voortvloeiende uit de vrijwillige liefde van God tot Zijn volk.

Maar al is het dat geen enkele onzer daden, ook niet het *nemen en eten* van dit *Boekje*, er de oorzaak van kan zijn dat wij wederom in de gemeenschap met God komen, zo is nochtans het *nemen* van dit *Boekje uit de hand van de Engel en het opeten* een onmisbare voorwaarde en het enige middel om wederom in Gods gemeenschap te kunnen worden opgenomen.

Daarom ook klinkt de stem uit de hemel: "Neem dat en eet het op." - 10 : 9c.

Deze stem is blijkens 1 : 1 niet alleen gericht tot Johannes, maar door Johannes tot allen die het willen aannemen.

Daarom wordt de Heilige Schrift besloten met de woorden: "En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort

zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet." - 22 : 17.

Maar Johannes heeft nog een bijzondere opdracht, hij moet vanuit dit geopende *Boekje* gaan profeteren de dingen die haast geschieden moeten.

Het is echter weer bovenmate verwonderlijk, dat de Heilige Geest, de stem uit de hemel, niet tot Johannes gezegd heeft: Eet het op, toen Hij tot Johannes sprak: "Neem het Boek." - 10 : 8. Hierin zijn weer andere geheimenissen verborgen.

Namelijk deze: Het is de algemene genade van God de Heilige Geest, de mensen met Zijn Woord bekend te maken.

In het bijzonder Zijn oude Verbondsvolk en daarna de uitwendig geroepenen uit de heidenen.

Maar het is een bijzondere genade van *de Engel* (namelijk van de Heere Jezus Christus) als Hij tot Johannes en door hem tot Zijn strijdende Kerk zegt: "Eet het op."

Deze woorden hebben dezelfde betekenis als de woorden die de Heere Jezus tot Zijn discipelen gesproken heeft in Johannes 6 : 54a: "Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die hééft het eeuwige leven."

"Want het Woord wás God." - Johannes 1 : 1b.

Er blijken ontelbaar veel mensen te zijn die wel dit Boek op gezag van de Heilige Geest *uit de hand van de Engel* willen aannemen, maar die aan het *opeten* ervan geen lust hebben.

Dit is het, wat de Heilige Schrift zegt: "Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." - Mattheüs 20 : 16b.

Voor hen die geen lust hebben om het *op te eten*, is het een Boek gebleven, waarin de eisen der Wet en der gerechtigheid Gods over hen gehandhaafd blijven.

Maar voor hen die aan het *opeten* toekomen, is het een *Boekje*, waaruit de eis der Wet en de vloek der zonden zijn weggenomen en dezen zullen het eeuwige leven hebben. - Johannes 6 : 54b.

Dit is het ook, waarom Johannes eerst de *zoete* smaak van dit *Boekje* ervaren heeft.

Nochtans blijkt het de ervaring van zeer velen van Gods uit-

verkorenen in de strijdende Kerk te zijn in de *bitterheid* van het *eten* van dit *Boekje* te blijven steken.

Zelfs Job, David, Asaf, Jeremia en ontelbaar veel anderen klagen meer over de *bitterheid* van dit *Boekje*, dan dat zij roemen over de *zoetheid* ervan.

Ook rondom ons en in ons eigen leven bemerken wij meer *bitterheid* dan *zoetheid* vanwege de strijd tegen onze boze natuur, de wereld en satan.

Ja, soms klagen wij met Asaf of Jeremia: Mijn hoop en verwachting van de HEERE is vergaan. - Psalm 73; Klaagliederen van Jeremia 3 : 18.

Daarom stelde *de Engel*, toen Hij het *Boekje* aan Johannes overhandigde, het *bittere* voorop en de *zoetheid* die het *in de mond* heeft, op de tweede plaats, want de *zoetheid* van het Woord verspreidt slechts zwakke geruchten uit een ver land en geeft slechts een geringe voorsmaak van de heerlijkheid die God voor Zijn volk bereid heeft en die Hij hun eenmaal geven zal.

Zoals de Koningin van Scheba, wonende in een ver en vreemd land, bij geruchte iets vernomen had van de heerlijkheid van Koning Salomo, zo vernemen Gods kinderen slechts iets van de heerlijkheid des Heeren als zij dit *Boekje* inzien en *opeten*.

Al is het dat het God behaagt in onze harten te schijnen en ons te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus, zo moeten wij toch menigmaal ervaren dat wij deze schat slechts in aarden vaten bezitten, opdat de uitnemendheid der kracht die erin verborgen is, Godes zij en niet uit ons. - 2 Corinthe 4 : 6 en 7.

Wanneer zelfs Johannes klaagde dat zijn *buik bitter werd*, toen hij *het gegeten had*, hoeveel te meer Gods kinderen vanwege de kennis der zonde die dit *Boekje* hun voor ogen stelt. Afgezien nog van het lijden van deze tegenwoordige tijd, dat menigmaal volgen zal voor hen die dit *Boekje eten* en ervan getuigen. De wolk der getuigen, die in dit *Boekje* voor de aandacht gesteld wordt, tekent dit lijden in schrille kleuren. - Hebreëen 11.

Toch staat dit lijden in geen verhouding tot de heerlijkheid die aan Gods kinderen geopenbaard zal worden, noch tot de rampzaligheid dergenen die dit *Boekje* niet achten en het niet *opeten* om daardoor te kunnen opwassen in de genade en in de kennis van onze Heere Jezus Christus. - 2 Petrus 3 : 18b.

11a *En Hij zeide tot mij: Gij moet wederom profeteren.*

Volgens de vert. N.B.G. is de aanvang van deze tekst: En er werd tot mij gezegd.

Zo oppervlakkig bezien is dit verschil niet zo groot, maar nauwkeuriger bezien is het wél van groot belang.

Want nu rijst bij ons vanzelf de vraag: Van wie heeft Johannes nu deze opdracht om *wederom te profeteren* ontvangen?

Volgens de St.Vert. van de sterke Engel. Maar zoals het in de vert. N B.G. staat ligt het 't meest voor de hand dat het de stem uit de hemel geweest is, namelijk de stem van de Heilige Geest Die reeds een- en andermaal aan Johannes een opdracht gegeven heeft, zoals gebleken is in de verzen 4 en 8 van ons teksthooftstuk.

Maar aangezien er (blijkens deze verschillende vertalingen) twijfel over bestaat van wie Johannes deze opdracht ontvangen heeft, lijkt het ons het meest waarschijnlijk dat hij die uit het geopende Boekje vernomen heeft.

Hij heeft dit immers geheel in zich opgenomen, ja opgegeten.

Daaruit heeft hij het onderwijs, de opdracht om *wederom te profeteren*, ontvangen en verstaan.

Dit temeer, omdat in dit geopende Boekje zowel door God de Vader, als door God de Zoon, als door God de Heilige Geest vele malen de opdracht hiertoe gegeven is.

Van God de Vader blijkt dit overvloedig in de eerste vijf boeken van Mozes.

Van God de Zoon blijkt dit zeer in het bijzonder uit de opdracht die Hij aan Zijn discipelen gegeven heeft vlak voordat Hij ten hemel opgenomen werd, zeggende: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen."

10 : 11a

- Markus 16 : 15.

Van God de Heilige Geest is dit reeds gebleken in de Oudtestamentische profetieën, ook toen Hij door Joël gesproken heeft, zeggende: "En daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren." - Joël 2 : 28.

Daarom, wanneer wij ons uitsluitend bepalen bij de woorden *en er werd tot mij gezegd* (vert. N.B.G.) zijn wij er weer verbaasd over dat deze opdracht om *wederom te profeteren* op deze wijze geformuleerd is.

Een mens zou dit nooit zo onderscheidenlijk, zo doeltreffend teboek hebben kunnen stellen.

Naar aanleiding hiervan zouden wij de vraag kunnen stellen: Wat is er de reden van dat deze opdracht zo in algemene zin gegeven wordt?

Ook hierin is bepaald een geheimenis verborgen die de glorie van het geopende Boekje kenmerkt.

Aan het einde van onze nabeschouwing op hoofdstuk 9 hebben wij er de aandacht op gevestigd dat de van de hemel afkomende Overwinnaar afgedaald is om Zijn rechtmatig eigendom (de door Hem overwonnen wereld - Johannes 16 : 33b) weer in bezit te gaan nemen en dat Hij hierbij als in een vergezicht Zijn door Hem verlorene Gemeente uit haar verlorenheid heeft zien oprijzen - 11 : 1 - en dat de Gemeente nu voorts *wederom* zal gaan *profeteren*.

Niet zoals vóór de zondeval in het paradijs, maar nu van de liefde en genade van God Die hen (door de Heere Jezus) uit zó grote nood verlost heeft.

Profeteren van de levendmakende genade door de Heilige Geest, zelfs al zullen hun lichamen verslagen liggen op de straat der grote stad die geestelijk Sodom en Egypte genaamd wordt, waar ook hun Heere gekruisigd is, zoals uit het volgende hoofdstuk blijken zal.

Reeds eerder hebben wij gewezen op de algemene overeenstemming tussen de ontsluiting der zegelen, het blazen der ba-

10 : 11a

zuinen en de uitgieting der fiolen.

Bovendien hebben wij er de aandacht op gevestigd dat zoals bij de ontsluiting van het zesde zegel in beginsel het oordeel des Vaders geopenbaard is - 6 : 12 t/m 17 - zo ook bij het blazen der zesde bazuin het beginsel van het oordeel des Zoons geopenbaard is. - 9 : 13 t/m 21.

En bij de ontsluiting van het zevende zegel is in 8 : 3 de Engel geopenbaard, staande bij het altaar, de Engel Die in 10 : 1 door Johannes gezien is, van de hemel afkomende, omringd door de glorietekenen van Zijn overwinning en Die bij het blazen der zevende bazuin de hemel wederom heeft doen weergalmen van vreugde - 11 : 15 - na het stilzwijgen van omtrent een half uur vanwege Zijn heengaan naar het altaar. - 8 : 3.

Uit deze geopenbaarde glorie van de Overwinnaar vloeit de opdracht voort om *wederom te profeteren*.

Dit alles betreft echter pas de algemene zin van de opdracht om *wederom te profeteren*, maar hiermee is nog niets verklaard over het woord *wederom* als zodanig.

Dit woord *wederom* wordt tot tweemaal toe genoemd in deze opdracht.

De eerste maal was dit in vers 8a en nu in deze tekst.

Het eerste *wederom* was kennelijk de afsluiting van de daaraan voorafgaande openbaring, namelijk het bevel tot verzegeling van hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben.

Uit de woorden "ga henen" in vers 8a leiden wij af dat Johannes nog in de hemel vertoefde - 4 : 1 - toen hem al deze dingen vanaf die tijd tot aan de geopenbaarde victorie van de Heere Jezus geopenbaard zijn.

Maar daarna is hij heengezonden door de stem uit de hemel, namelijk de stem van de Heilige Geest, om het geopende Boekje te nemen uit de hand van de Engel Die op de zee en de aarde staat.

Dit kennelijk met het doel om *wederom te gaan profeteren*, maar nu vanuit het geopende Boekje, om ook de Nieuwtestamentische Gemeente bekend te maken met hetgeen Mozes

en de profeten betreffende het lijden en sterven van de Heere Jezus en de heerlijkheid daarna volgende geprofeteerd hebben. Nu de glorie van de overwinnende Ruiter op het witte paard geopenbaard is, wordt Johannes wederom naar het strijdtoneel der aarde gezonden om *wederom te gaan profeteren* (aan Zijn strijdende en lijdende Gemeente die op dat strijdtoneel achtergebleven is) van de glorie van de Heere Jezus door Zijn opstanding uit de doden, haar vertroostende met de vervulling der profetieën.

Enerzijds haar vertroostende met de woorden van de Heere Jezus: "Moest de Christus niet al deze dingen lijden en alzo tot Zijn heerlijkheid ingaan?" - Lukas 24 : 26.

Anderzijds degenen die niet geloven vermanende: "Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!" - Handelingen 2 : 40.

Dat dit *profeteren* van Johannes (inzonderheid wat betreft de profetieën omtrent Mozes en Elia) tot vertroosting van Gods volk zal zijn, zal in hoofdstuk 11 blijken.

Het zal zelfs tot vertroosting van de ongelovigen zijn, indien zij zich bekeren.

Maar hij zal ook *profeteren* van het oordeel Gods over degenen die op hún wijze de Heere Jezus wederom gekruisigd hebben. Zoals Paulus de hardnekkige Joden hiervan ook beschuldigd heeft. - Handelingen 7 : 51 en 52.

Maar Johannes beschuldigt bovenal hen die in de voorhof des tempels verkerende, de heilige stad vertreden zullen.

Nochtans zal het *wederom profeteren* van Johannes en van de Nieuwtestamentische getuigen het bewijs zijn van het uitgestelde oordeel dat de van de hemel nedergedaalde Engel (zelfs onder eedzwering) zo in beroering gebracht heeft. - 10 : 6 en 7.

Het is echter ook het bewijs van Gods ontferming, van Zijn liefde en genade, dat ondanks de verwerping en de kruisiging van de Heere Jezus door het mensdom toch nog weer door de Heilige Geest aan Johannes bevel gegeven wordt om *wederom te profeteren* voor vele volken en natiën en talen en koningen, opdat allen die tot deze genade en ontferming van God de toe-

vlucht nemen, door Hem verlost zullen worden van de banden des doods en der zonden waarmee zij omvangen zijn.

Vanwege het *wederom profeteren* zullen de nu volgende openbaringen op een gans ander gevolg van de overwinning van de Ruiter op het witte paard de aandacht gaan vestigen.

Door dit *wederom profeteren* zal Hij nu voorts uitgaan: "En opdat Hij overwonne" zoals één uit de vier dieren met een stem als van een donderslag bij de ontsluiting van het eerste zegel van het verzegelde Boek dit voorzegt heeft. - 6 : 1 en 2.

Op dit gevolg der overwinning (namelijk het *wederom* kunnen en mogen *profeteren* vanuit het geopende Boekje) hebben wij reeds gewezen in de verklaring van vers 8a.

Aan dit *wederom* hebben wij toen enige gestalte gegeven.

Wij zeggen nu juist enige gestalte, omdat het profeteren dat door Johannes reeds eerder is geschied, is vermeld in het blazen der bazuinen des alarmgeklanks, namelijk toen hij geprofeteerd heeft van de strijd die de Ruiter, op het witte paard gezeten zijnde, gestreden heeft met (de openbaring van) de machten der duisternis.

In dit *wederom profeteren* van hem zal gaan blijken dat dit *profeteren* de Nieuwtestamentische Gemeente zal betreffen, aanvangende met de woorden in 11 : 1 vermeld: "En mij werd een rietstok gegeven."

Daaruit zal tevens blijken hoezeer hijzelf nog met de strijdende Kerk die na de glorierijke overwinning van de Heere Jezus op het slagveld achtergebleven is, verbonden is.

Daarom moest de Engel, voordat Johannes *wederom* ging *profeteren*, tot hem zeggen: "Sta op."

In dit *profeteren* van Johannes zal dan ook gaan blijken hoezeer hij (en met hem de strijdende Kerk) verbonden is met de strijd die de Heere Jezus Zelf met de machten der duisternis gestreden heeft.

Maar ook zal blijken de nauwe verbintenis tussen Hem en Zijn volk in het einde van de strijd die in het vooruitzicht gesteld wordt.

10 : 11a

Want zoals aan de grote Strijder (de Ruiter op het witte paard) slechts als in een vergezicht de glorie van het resultaat van de arbeid Zijner ziel werd getoond in de schare der verlost en die niemand tellen kan - 7 : 9 t/m 17 - zo zal ook in het *wederom profeteren* van Johannes, aan de twee getuigen - 11 : 3a - slechts in een vergezicht de heerlijkheid húnner overwinning geopenbaard worden, aanvankelijk in 11 : 5 en 6 en heerlijker in 11 : 11 en 12.

Zoals aan de Ruiter op het witte paard in dit vergezicht ook nog niet de volle glorie Zijner overwinning geopenbaard werd, zo ook aan de strijdende Kerk niet in het *wederom profeteren* van Johannes en van de twee getuigen.

Pas bij het blazen der zevende of laatste bazuin zal de glorie der overwinning van de Ruiter op het witte paard aan Zijn verkoren volk geopenbaard worden.

Aanvankelijk slechts als in vogelvlucht in 11 : 15 t/m 19. De volle glorie zal echter pas geopenbaard worden in de laatste vier hoofdstukken.

Reeds eerder hebben wij gezegd: hoofdstuk 10 : 1 t/m hoofdstuk 11 : 14 zal in het bijzonder in het teken der profetie staan. Al sluit dit niet uit dat ook het vervolg der openbaring op profetische wijze de glorie der heerlijkheid van de Overwinnaar openbaren zal.

Dit zal ook weer in het bijzonder blijken uit het vergezicht op de berg Sion, waar het Lam gezien zal worden met de 144000 verzegelden. - 14 : 1.

Het is hierom opmerkelijk (en dit blijkt van beslissende betekenis te zijn) dat het geopende Boekje dat aan Johannes gegeven is, voor hem de enige oorzaak en bron is van zijn opdracht om *wederom te profeteren*.

Dit blijkt uit 10 : 7b, waar staat dat "de verborgenheid Gods vervuld zal worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft."

Hierom zal het *wederom profeteren* niet alleen en uitsluitend bestaan in het profeteren zoals wij dit tot nu toe aangewezen

hebben, maar het zal ook een *profeteren* zijn van hetgeen Zijn dienstknechten, de profeten, reeds verkondigd hebben.

Daarom zal zijn *profeteren* in beginsel (voor de zevende engel de bazuin geblazen zal hebben) niet alleen en uitsluitend gericht zijn op het uitgestelde oordeel, waarover de uit de hemel nedergedaalde sterke Engel (zelfs onder eedzwering) zo in beroering is gekomen, namelijk hetzelfde uitstel dat reeds gebleken is in 9 : 20 en 21.

Het *wederom profeteren* zal ook nog niet direct gericht zijn op de openbaring van Gods liefde en genade die (nu de glorie van de Overwinnaar geopenbaard is) uitgestort zal kunnen worden over vele volken en natiën en talen en koningen, zoals in de opdracht om te *profeteren* in 10 : 11b aangewezen is.

Zijn aanvankelijk *profeteren* zal verbonden blijken te zijn met hetgeen de dienstknechten des Heeren reeds onder het oude Verbondsvolk verkondigd hebben, zoals dit inzonderheid uit 11 : 4 t/m 6 blijken zal.

Daarom is het opmerkelijk, dat het *profeteren* vanouds door Zijn dienstknechten, de profeten, vooraf - 10 : 7 - in het geding is gebracht, bovendien wordt het gevolgd door de stem van de zevende engel die bazuinen zal. - 11 : 15 t/m 19.

Ook blijkt hieruit dat wanneer aan Johannes de opdracht gegeven wordt om *wederom te profeteren*, daarin onafwendbaar besloten ligt dat hij óók zal *moeten profeteren* van het feit dat de tijd der vervulling, die verborgen is in het blazen der zevende bazuin (waarvan de dienstknechten, de profeten, vanouds geprofeteerd hebben) nu aanstaande is.

Van deze vervulling is ook in vers 7 van ons teksthoofdstuk getuigenis gegeven door de Engel.

Voorts zal uit het *profeteren* van Johannes gaan blijken dat de van de hemel afgedaalde Engel Die hem de opdracht om *wederom te profeteren* gegeven heeft, Zelf de Profeet is Die door Zijn dienstknechten, de profeten, de woorden Zijns Vaders onder de mensen in het algemeen verkondigd heeft.

Zelfs Zijn eerste woorden: "Daar zij licht" - Genesis 1 : 3 - hebben mede een profetische betekenis, want het zal in vervul-

ling gaan en is in vervulling gegaan in de glorie Zijner overwinning over de machten der duisternis.

Van die overwinning en van dát licht zal Johannes *wederom moeten profeteren* op Nieuwtestamentische wijze.

Doch als gevolg hiervan zal hij ook *moeten profeteren* van de vijandschap die God gezet heeft tussen het Zaad der vrouw, in dit Boek geopenbaard als een Ruiter op een wit paard en de ruiter op het rode paard.

En hoewel hij in beginsel van deze vijandschap *profeteren* zal in 11 : 2b en vervolgens in 11 : 7 t/m 10, zal de vervulling van het door hem geprofeteerde oordeel, waarvan hij ook in beginsel geprofeteerd heeft in 11 : 5 en 6, pas geopenbaard worden in de hoofdstukken 16 t/m 18.

Vóór de komst van de Heere Jezus in het vlees hebben vele profeten reeds geprofeteerd van deze geheimenissen van God blijkens 10 : 7b.

Dit oordeel is voor Gods uitverkorenen gedragen door de Heere Jezus Christus (de symboliek van het geslagen worden der Zon, geopenbaard bij het blazen der vierde bazuin).

Maar voor de verworpenen zal dit in beginsel geopenbaard worden in hoofdstuk 11 en beslissend als de zevende engel de bazuin geblazen zal hebben.

Het zou echter kunnen zijn, dat er velen zijn die deze verklaring van de vierde bazuin niet aanvaarden en er een andere verklaring aan willen geven, omdat een en ander hier niet direct blijkt, noch Zijn lijden en sterven, noch Zijn opstanding uit de doden.

In de geschiedkundige weergave van het geslagen worden van de Zon der gerechtigheid, zoals de evangelisten dit vermeld hebben, is dit veel duidelijker.

Onze mening is echter, dat in deze symboliek van het boek der Openbaring Zijn lijden en Zijn sterven en Zijn opstanding uit de doden, nadat Hij als het derde deel der Zon (de Zon der gerechtigheid) geslagen is, heerlijker worden geopenbaard dan in de geschiedkundige openbaring van deze dingen.

Daarom, wanneer aan Johannes opgedragen wordt om *weder-*

om te profeteren van al deze dingen (van het geslagen worden van het derde deel der Zon en der maan en der sterren en ook van de verheerlijking van deze geslagen Zon) zal hij dit óók op symbolische wijze doen.

Dat wil zeggen: Alle zaken waarvan hij *wederom* zal *profeteren*, zal hij in beelden voor de aandacht van de strijdende Kerk brengen.

Zo ook de apostel Paulus. Hoewel hij over het algemeen een geschiedkundige weergave geeft van zijn arbeiden in de Gemeente van Christus, heeft hij toch vele malen op verborgen wijze van deze dingen gesproken.

Zo zelfs, dat zelfs de apostel Petrus daarvan gezegd heeft dat Paulus naar de wijsheid die hem gegeven is, geschreven heeft, in al zijn zendbrieven van deze dingen sprekende, in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf. - 2 Petrus 3 : 15b en 16.

Inzonderheid betreffende de verheerlijking van de Heere Jezus en Zijn wederkomst ten oordeel.

Evenwel zoals de profeten van het Oude Verbond uitgezonden zijn om te profeteren van het lijden en de overwinning van de Knecht des Heeren, zo wordt Johannes en worden met hem de Nieuwtestamentische getuigen - 11 : 3 - uitgezonden om te *profeteren* van de overwinning van de geslagen Zon der gerechtigheid.

En als de laatste of zevende bazuin geblazen zal worden, zal de volkomen victorie van de Ruiters op het witte paard geopenbaard worden.

Dit zal op uitzonderlijke wijze geopenbaard worden in 19 : 11. Ondanks het feit dat Hij geslagen is bij het blazen der vierde bazuin, is toch de glorie Zijner overwinning geopenbaard in het uitzenden van Zijn dienstknechten om *wederom te profeteren* in Zijn Nieuwtestamentische Gemeente. - Mattheüs 28 : 19.

Dit is de vervulling uit de Akte der verlossing, reeds geopenbaard in de ontsluiting van het eerste zegel van het ver-

10 : 11b

zegelde Boek, waarin niet alleen geschreven stond dat Hij uit zou gaan overwinnende, maar ook: "en opdat Hij overwonne." - 6 : 2b.

Hoewel de geheimenissen van deze weinige woorden, *Gij moet wederom profeteren*, reeds overweldigend blijken te zijn en op bijzondere wijze de glorie van Gods Woord hebben geopenbaard, hebben zij nochtans een wonderlijk vervolg:

11b *Voor vele volken en natiën en talen en koningen.*

Voor ons natuurlijk verstand is dit helemaal geen wonderlijk vervolg.

Wanneer wij hier alléén rekening mee houden, behoeven wij er feitelijk niet eens aandacht aan te schenken, nog minder behoeft het een verklaring.

Maar als we er acht op geven waarom en onder welke omstandigheden aan Johannes opdracht gegeven is om wederom te profeteren, dan blijkt dááruit reeds de veelzijdigheid van de opdracht.

Stel eens dat men de verklaring van hoofdstuk 10 in haar geheel zou afwijzen, hoe zal dan redelijkerwijs een verklaring gegeven kunnen worden voor de opdracht die aan Johannes gegeven is om wederom te profeteren?

En dan nog wel een opdracht die in dit tweede deel van de zesde bazuin in haar geheel zou kunnen passen: wederom profeteren *voor vele volken en natiën en talen en koningen.*

Wanneer we letten op het besluit van het eerste deel van deze zesde bazuin, vermeld in 9 : 20 en 21, waarin gezegd is dat de overige mensen die niet gedood zijn door deze plagen, zich niet bekeerd hebben van al hun goddeloze werken, dan zouden we misschien daaruit kunnen verklaren waarom aan Johannes bevel gegeven is om wederom te profeteren.

Maar verstandelijk geredeneerd (want we behoeven ons verstand toch niet geheel buiten werking te stellen) zeggen wij: Johannes heeft tot nu toe (voorzover het dit boek der Openbaring betreft) in het geheel nog niet geprofeteerd.

10 : 11b

Hij heeft slechts de dingen beschreven die hem getoond zijn. En dat nog wel volgens een uitdrukkelijke opdracht die hem hiervoor gegeven is. - 1 : 19.

Hoe kan er dan tot hem gezegd worden: Gij moet wederóm profeteren.

Nu kunnen velen misschien van mening zijn dat het schrijven van de dingen die hem getoond zijn, gelijk te stellen is met profeteren. Wij menen echter dat het in dit geval niet zo is.

Maar al zóu dit zo zijn, dan hebben we toch te letten op de veelbetekenende woorden die de van de hemel afgekomen Engel onder eedzwering in het geding gebracht heeft.

Namelijk dat bij het blazen der zevende bazuin de verborgenheid Gods vervuld zal worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. - 10 : 7.

Hierdoor wordt voor ons tekstgedeelte een ander perspectief geopend. Het krijgt een andere betekenis dan bij de eerste oogopslag het geval was.

Want hieruit volgt (naar onze overtuiging) dat Johannes in navolging van die Oudtestamentische profeten wederom profeteren moet. Dit kan blijken uit 11 : 4.

En aangezien zij voornamelijk voor het oude Verbondsvolk geprofeteerd hebben, kan dít de oorzaak zijn dat het zijn opdracht is om voor het Nieuwtestamentische volk dat verspreid is onder *vele volken en natiën en talen en koningen*, te profeteren.

Hierdoor krijgt ons tekstgedeelte steeds meer glorie en betekenis.

Nu merken wij op dat de profeten van het Oude Verbond voornamelijk voor het Israël van hun tijd geprofeteerd hebben, hun betuigende dat zij op de komende Messias hun volkomen zaligheid zouden bouwen.

Maar het profeteren van Johannes zal op een andere glorie van het genadeverbond de aandacht moeten vestigen. Namelijk op de wederkomst van de Zonne der gerechtigheid Die bij het blazen der vierde bazuin geslagen is.

Hij zal moeten profeteren dat Hij wederkomen zal ten oordeel over allen die niet hebben gewild dat Hij Koning over hen zou zijn.

Maar ook profeteren *voor vele volken en natiën en talen en koningen* van Zijn overwinning die Hij behaald heeft over de dood en de duivel, want uit die allen zal het Nieuwtestamentische Israël verzameld worden.

Dit is in feite de reden waarom de Engel de woorden uit dit tekstgedeelte aan Zijn opdracht aan Johannes om wederom te profeteren toevoegt.

In het Nieuwtestamentische profeteren is een bijzondere glorie verborgen.

Vele profeten van het Oude Verbond hebben van deze glorie die God aan Zijn Nieuwtestamentische profeten geven zou, geprofeteerd.

Niet altijd op zo bijzonder duidelijke wijze als in Joël 2 : 28, waar God zegt: "En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees en uw zonen en uw dochters zullen profeteren."

Ook hebben zij soms op meer verborgen wijze hiervan geprofeteerd, zoals b.v. Zacharia in hoofdstuk 14 : 8 en 9a. Namelijk: "Ook zal het te dien dage geschieden, dat er levende wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de helft van die naar de oostzee en de helft van die naar de achterste zee aan; zij zullen des zomers en des winters zijn. En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn."

Dit wordt vervuld in ons tekstgedeelte en in hoofdstuk 11.

Het profeteren van Johannes en van de twee getuigen "de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God der aarde staan" - 11 : 4 - zal als wateren over de gehele aarde uitvloeien.

Of met de woorden van ons tekstgedeelte *voor vele volken en natiën en talen en koningen*.

Wanneer wij echter ons tekstgedeelte vanuit dit gezichtsveld nog wat nauwkeuriger gaan bezien en zijn samenstelling in

overweging nemen, valt ons allereerst het woordje *vele* op. Aan dit woordje willen wij in het bijzonder aandacht schenken.

Naar onze verstandelijke overleggingen is er geen enkele reden om dit te doen. Maar we moeten er steeds op letten dat wij met het Woord van God te doen hebben, waarin soms zelfs per komma of per letter Zijn glorie geopenbaard wordt. Zo ook in dit woordje *vele*.

Letten we op de zeer scherpe tegenstelling tussen ons tekstgedeelte en 7 : 9a, dan blijkt er toch wel aanleiding toe te zijn om hierop acht te geven.

In 7 : 9a staat geschreven: "Na dezen zag ik, en ziet, een grote schare die niemand tellen kon, uit alle natie en geslachten en volken en talen, staande voor de Troon en voor het Lam."

Dit verschil vloeit hieruit voort: In 7 : 9 wordt aan het Lam (Dat stond als geslacht) de glorie van Zijn eindvictorie geopenbaard, verborgen in Gods Raadsbesluiten van eeuwigheid, beschreven in het gesloten en verzegelde Boek dat was in de hand Desgenen Die op de Troon zat.

Deze glorie van Zijn eindvictorie werd echter ook aan Johannes geopenbaard en mede door hem ook aan Zijn door Hem te verlossen Bruidsgemeente.

Want Johannes zegt aldaar: "Na dezen zag ik."

In dit vergezicht was voor Johannes besloten de vervulling van de opdracht die de Heere Jezus hem en zijn medediscipelen gegeven heeft voor Hij van hen scheidde en ten hemel opgenomen werd, zeggende tot hen: "Gaat dan heen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb." - Mattheüs 28 : 19.

Dit was echter de bijzondere glorie van het Nieuwtestamentische profeteren. Oudtestamentisch was dit beperkt tot het huis Israëls. Want tot Ezechiël sprak God: Spreek tot het huis Israëls. Want gij zijt niet gezonden tot vele volken. - Ezechiël 3 : 1 t/m 6. En dit ondanks het feit dat ook hém de Boekrol te eten gegeven was.

Evenzo sprak God tot Jesaja: "Spreekt naar het hart van Jeruzalem" - Jesaja 40 : 2 - hoewel h m reeds de belofte gegeven is dat de heerlijkheid des HEEREN geopenbaard zal worden aan alle vlees. - Jesaja 40 : 5.

De oorzaak van deze wonderbare openbaring van Gods genade over alle vlees, in tegenstelling tot de verleden tijden, toen de HEERE al de heidenen heeft laten wandelen in hun wegen - Handelingen 14 : 16 - was niet gelegen in het feit dat de heidenen nu beter en minder goddeloos geworden waren.

Dit kwam omdat God gezegd heeft: "Israël zal zich niet laten verzamelen" - Jesaja 49 : 5b - en omdat de Knecht des HEEREN gezegd heeft: "Nochtans zal Ik verheerlijkt worden in de ogen des HEEREN." - Jesaja 49 : 5c.

Want Hij heeft tot Mij gezegd: "Het is te gering, dat Gij Mij een knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob.....Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn Heil te zijn tot aan het einde der aarde." - Jesaja 49 : 6.

En toch zegt ons tekstgedeelte: *voor vele volken.*

Dus niet voor alle volken?

In dit woord *vle* is nu juist de zuiverheid en de glorie van Gods Woord verborgen.

Deze opdracht aan Johannes om wederom te profeteren houdt verband en is verweven met hetgeen in 9 : 20 en 21 geopenbaard is, maar houdt bovenal verband met en is een gevolg van het gegeven uitstel, waarover de sterke Engel zo in beroering is gekomen - 10 : 6 - welk uitstel gebleken is verborgen te zijn in hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben.

Dit genadige uitstel bleek mede de mogelijkheid te zijn voor het voortbestaan van de overige mensen die niet gedood zijn door de plagen die in 9 : 13 t/m 19 geopenbaard zijn, ondanks de onbekeerlijkheid van hun verdorven harten, ondanks de ontzettingen van de laatste wereldoorlog.

Daarom blijkt deze opdracht aan Johannes om wederom te profeteren (blijkens het woord *vle*) uitsluitend bestemd te zijn voor de mensen die na het einde van de derde wereldoorlog

10 : 11b

zullen leven.

Voor de mensen - 11 : 9 - uit de volken en geslachten en talen en natiën die in het Sodom dezer wereld hun scepter gezwaaid hebben, wier vaderen gedurende het profeteren van de twee getuigen - 11 : 3 t/m 5 - die voor de God der aarde staan, in het voorhof dat van buiten de tempel is, 42 maanden lang de heilige stad vertreden hebben. - 11 : 2.

En nochtans zal de profetie van Godswege niet geëindigd worden, maar zal doorbazuinen totdat de laatste of zevende bazuin geblazen zal worden.

Hierom kan uit dit woord *vele* blijken, dat zoals de Geest des Heeren de apostelen verhinderd heeft het Woord in Azië te spreken - Handelingen 16 : 6 - Hij op gelijke wijze zal verhinderen dat het Woord tot de Gog en de Magog gesproken zal worden, geopenbaard in 20 : 7 t/m 9.

Zij zullen het zijn, die onder de leiding des satans, wanneer deze uit zijn gevangenis ontbonden zal zijn - 20 : 7 - in tegenwoordigheid van het beest dat uit de aarde opgekomen is - 13 : 11 - (uit de afgrond - 11 : 7) zich zullen vergaderen op de breedte der aarde om de legerplaats der heiligen te omringen en de geliefde stad - 20 : 8 en 9 - zodat er geen bestaansmogelijkheid meer over zal zijn voor de Kerk en voor Gods volk.

Hiermee is naar onze overtuiging het woord *vele* in tegenstelling tot ál de volken in Mattheüs 28 : 19 verklaard.

Er is echter ook nog een opvallend verschil met 7 : 9, waarin alle natie en geslachten en volken en talen in het geding gebracht worden.

In die tekst worden ook alle geslachten (vert. N.B.G. alle stammen) Israëls mede betrokken. Dezen blijken te ontbreken in de opdracht aan Johannes, als hij wederom profeteren moet. Misschien omdat zij in de ontsluiting van het zevende zegel reeds verzegeld zijn.

Mogelijk ook omdat zij in de verstrooiing zodanig met elkaar vermengd zijn, dat zij als stammen niet meer te onderscheiden zijn en onder de *vele volken* gerekend worden.

10 : 11b

Misschien heeft Jakobus hierom al geschreven: "Aan de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn." - Jakobus 1 : 1.

Ook hierin blijkt wederom de zuiverheid en de nauwgezetheid van de samenstelling van Gods Woord.

Die blijkt bovendien uit het woord *talen*. Talen kunnen zelfs in de loop van een generatie gewijzigd worden.

Zo zal niemand, hoe goddeloos ook de eindtijd worden moge, kunnen zeggen dat er voor hem of haar geen genade meer is.

Rest ons nog één woord in ons tekstgedeelte, waaraan wij ook in het bijzonder aandacht willen schenken, namelijk het woord *koningen*.

Het is vol verborgenheid dat hij ook voor *vele koningen* moet profeteren.

Als de zevende engel straks de zevende bazuin zal blazen en de uiteindelijke glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard geopenbaard zal worden, zullen sterke stemmen in de hemel het uitjubelen: "De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus." - 11 : 15b.

Daarom kan het profeteren voor *vele koningen* betekenen dat hij in het bijzonder tegen hen profeteren moet van het nu snel naderende oordeel over hen.

Het is veelbetekenend dat blijkens 20 : 8 de koningen die in de vier hoeken der aarde zijn, in de eindtijd zullen trachten Gods Kerk en Zijn volk te vernietigen.

Wie enigszins zal laten blijken tot Gods volk te behoren of wie hún merkteken niet wil dragen, zal vernietigd worden. - 13 : 17. Dit betekent "het omringen van de legerplaats der heiligen en de geliefde stad." - 20 : 9.

In korte overzichten zullen al deze dingen als in vogelvlucht aan de dienstknechten van de Heere Jezus getoond worden.

Dit zijn de verborgenheden Gods, die vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. - 10 : 7.

INLEIDING

op

HOOFDSTUK 11

Gelet op de bijzondere plaats die dit hoofdstuk inneemt onder de andere hoofdstukken in het boek der Openbaring, willen wij, voordat wij de tekst trachten te verklaren, eerst een algemene inleiding geven.

De bijzondere plaats van dit hoofdstuk ligt onzes inziens hierin, dat het in feite als in vogelvlucht de ganse inhoud en betekenis van het geopende Boekje dat door de van de hemel afgekomen sterke Engel aan Johannes gegeven is, de strijdende Kerk voor de aandacht zal stellen.

Hierdoor kan dit hoofdstuk gezien worden als een openbaring in vogelvlucht van het geheel van het boek der Openbaring.

Dit blijkt al onmiddellijk hieruit, dat bij de aanvang van dit hoofdstuk aan Johannes een meetriet gegeven wordt, een staf gelijk.

Namelijk de staf die van zoveel betekenis geweest is in de hand van Mozes rondom de verlossing van het volk des Heeren uit de Egyptische slavernij en gedurende hun reis door de woestijn naar het beloofde land.

Dit meetriet behoort bij het bestek van het bouwwerk dat in dit Boekje beschreven wordt.

Dit bouwwerk is de Stad des levenden Gods, welker Kunstenaar en Bouwmeester God Zelf is. - Hebreëen 11 : 10.

Daarom zal Johannes, wanneer hij wederom profeteren zal, al direct wijzen op de Nieuwtestamentische getuigen die evenals de Oudtestamentische getuigen Mozes en Elia, in de Nieuwtestamentische Kerk profeteren zullen.

Hierdoor zal reeds in beginsel vervuld worden het woord van de sterke Engel, vermeld in 10 : 7, namelijk: "Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft."

Inl.

Daarom zullen, als de gehele inhoud van het geopende Boekje als in vogelvlucht voor het oog der strijdende Kerk gesteld zal zijn, in het besluit van dit hoofdstuk ook reeds de glorie en de victorie van de Overwinnaar (al is het nog in vogelvlucht) geopenbaard worden, daar alsdan het blazen der zevende bazuin een aanvang genomen zal hebben.

Namelijk in feite reeds bij de opstanding van de Heere Jezus uit de doden.

Van toen af heeft Hij (zinnebeeldig) Zijn rechtersvoet op de zee en Zijn linkervoet op de aarde gezet ten bewijze dat Hij het is Die de wereld overwonnen heeft. - Johannes 16 : 33.

Van hieruit zal de Overwinnaar (zoals in dit elfde hoofdstuk vermeld zal worden) door Johannes vanuit dit geopende Boekje Zijn Nieuwtestamentische Gemeente die Hij tot Zijn eer en tot haar beproeving op het strijdperk heeft achtergelaten, gaan onderwijzen.

Hij zal haar bekendmaken met ook háár strijd en lijden, opdat ook zij, Hem navolgende, door het geloof de wereld zal overwinnen. "Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld." - 1 Johannes 5 : 4.

Dit zal dan ook de aanvang en de hoofdinhoud van dit elfde hoofdstuk blijken te zijn.

Hierin zal geopenbaard worden wat de haat der wereld ná de opstanding en de hemelvaart van de Heere Jezus voor Gods getuigen te betekenen zal hebben.

Zijn strijdende Kerk zal hierdoor geleid worden langs de opgerichte tekenen der heiligen - Jeremia 31 : 21 - gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft - 10 : 7b - opdat ook allen die in hun voetstappen zullen wandelen, hieraan zullen kunnen onderkennen welke de rechte wegen des Heeren zijn, opdat zij deze zullen kunnen onderscheiden van de wegen des doods en des verderfs van de voorhofbewoners van de tempel. - 11 : 2.

Inl.

Als het de Heere behagen zal ook ons hart en ons oog en ons verstand te verlichten door Zijn Heilige Geest, zal de glorie van dit hoofdstuk in een helder licht geplaatst worden.